

Q6.52

M84

115326

T.D.R.C. 750

R.R. 177-1-1885

MOODY'S ADDRESSES.

மூடி என்பவரின்

பிரசங்கங்கள்.

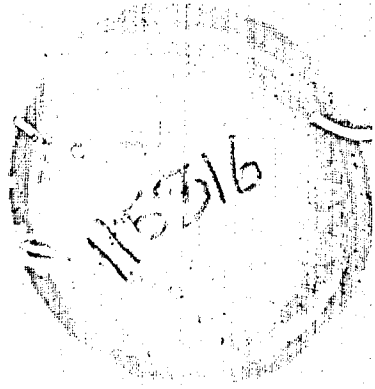
First Edition, 1,000 Copies.

MADRAS:

THE RELIGIOUS TRACT AND BOOK SOCIETY.

C. K. S. PRESS, PERERY.

1884.

C. K. S. Press, Vepery, Madras. 1884.

Q. 115316
115316
756
232

பொருள் அட்டவணை.

விஷயம்	பக்கம்
I. நீ எங்கே இருக்கிறாய்?	1
II. மென் பாவியைத் தேடிதல்	18
III. பரவி கிடந்துவைத் தேடிதல்	37
IV. சோல்ஸ்த் தொடங்கினார்கள்	50
V. கிதிக் வகுத்திற்று நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?	63
VI. மோட்சம் (1-ம் பங்கு.)	75
VII. மோட்சம் (2-ம் பங்கு.)	83

MOODY'S ADDRESSES.

முடி என்பவரின்
ர ச ங் க னீ க, ள்

I.

“ நீ எங்கே இருக்கிறாய்?”

ஆதியாகமம். 3. 9.

1771
756

மனவன் பாவஞ்செய்தான் என்ற செய்தி மோட்சத்திற்கு
எட்டியவரின் சம்பந்த முதல் முதல் காரியம், தேவன்
சேட்டுப்போன மனிதனைத் தேடிப் பூமிகு வந்தார் என்பதே
தவிர்ப்பது. குளிர்ச்சியான வேளையில் தோட்டத்தில்
உலாவிக்கொண்டு ஆதாமே, ஆதாமே, நீ எங்கே இருக்கிறாய்
என்று கூப்பிட்டார். அதி கிருபை, இரக்கம், அன்பு ஆகிய
இவைகளின் குரல். ஆதாமே தேடவேண்டியவன், அவனே
குற்றஞ்செய்தவன், அவனே தோட்டத்தில் அவரும் இங்கும்
ஒடி என் தேவனே, என் னீதவனே, நீ எங்கே இருக்கிறாய்
என்று தேடவேண்டியது. அதற்குப் பதிலாக தேவனே
மோட்சத்தைவிட்டுக் கொட்டுப்போன கலகக்காரனைத் தேடும்
படி சூன் பூமிக்கு வந்தார். பூமியின் முகத்தைவிட்டு அவனைத்
தூரத்திப்போடும்படியாக அவன், பாவத்தின் நரப்பாதத்தில்
நின்று அவனை இரட்சிக்கும் வழியை உண்டாக்கவே வந்தார்.
ஆதாமே அவனைக் கண்டுபிடித்தார். எங்கே? தோட்டத்தின்
செடிகளுக்கிடையே. தன் கிருபைகளுக்கு மறைந்து ஒளித்தது
கொண்டு வந்தவனாக வந்தார்.

ஒரு மனவன் தேவனுடைய பிள்ளை என்னப்பட்டவன்
ஆனவன் சரி, தேவ கருவியைத் துறந்தபோதும், சிவியைத்
தேடித் தவருக்கு மறைந்த ஒளித்துக்கொள்ள விரும்புகிறான்
தேவன். முன் தோட்டத்தில் ஆதாமை விட்டுப்போன

முடி எவ்வளவு பிரச்சங்கங்கள்.

பொழுது, தன் சிருஷ்டிகரோடு ஐக்கியமாய் இருப்பான். தேவன் அவனுடன் பேசினார். அவன் பாவத்தில் வீழ்ந்துபோனதோ தேவ ஐக்கியத்தை இழந்துபோனான். அவனைக் காணவும் அவரை நினைக்கத்தானும் அவனுக்கு மனம் இல்லை. ஒழுக்க தேவனுக்கு மறைந்துகொள்ளுகிறது. ஆனாலும், அவனுடைய ஒளிப்பிடத்திற்கு அவன் சிருஷ்டிகர் சென்று ஆதர்ப்பம், எங்கே இருக்கிறாய், எங்கே இருக்கிறாய் என்று கப்பிடுகிறார்.

ஆறாயிரம் வருஷங்கள் கடந்துபோயும், இந்த வாழ்க்கைகள் உருண்டுகொண்டே வருகின்றன. ஆதாயின் புத்தியில் யாராவது ஒரு நாள் இல்லாவிட்டால், பின்னொரு நாள் இவ் பார்த்தைகளைக் கோளாறிருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நான் எங்கே இருக்கிறேன்? நான் ஆர்? எங்கே போகிறேன்? இதன் முடிவு என்னவாய் இருக்கும்? என்ற கேள்விகள், இராக்காலத்தில் அர்த்தசாமத்திலாவது அவன் மனத்தில் வந்திருக்கும். ஒரு மனுஷன் தனித்திருந்து முகவுடையில் இருக்கும் கேள்வியை தன்னிடத்தில் கேட்பது நலம் எவ்வாறு எண்ணுகிறேன். வாலிபனே, வாலிப ஸ்கிரீயே, இக்கேவலியை நான் உன்னிடத்தில் கேட்கிறேன். மயிர் நகாத்துக் கண்ணம்மா பெலன் குறைந்துபோகிற வயோதிபனே, நீ சீக்கிரம் முது உலகத்துக்குப் போவாய்; உன்னிடத்தில் இவ்வாறு கேட்கிறேன். உன் அயலாரின் பார்வையில் நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்று நான் கேட்கவில்லை. உன் சிநேகிதர் பார்வையில் நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்று நான் வினாவவில்லை. உன் ஊராரின் பார்வையில் நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்று நான் கேட்கவில்லை. நாம் ஒருவர் பார்வைக்கு ஒருவர் எங்கே இருக்கிறோம் என்பது அற்பகாரியம்; மனுஷர் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பது அற்பகாரியம். தேவன் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார் என்பதை விசேஷம். தேவனுடைய பார்வையிலே மனுஷர் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்று அறிவது பெரும் காரியம் என்கிறேன். ஆதலால், இப்பொழுது நான் கேட்கும் கேள்வி. நான் தேவனுடன் ஐக்கியமாய் இருக்கிறேனா, அல்லது ஐக்கியமற்றவனாய் இருக்கிறேனா? ஐக்கியமற்றவனாய்கில் சமாதானம் இராது, சந்தோஷம் இராது, மனப்பாக்கியம் இராது. தேவனுடன் ஐக்கியமாய் இருப்போமானால், நம்மைக்குத் எல்லாம் ஒளியாய் இருக்கும். ஆகையால், இக்கேள்வியை உங்களுடம் கேட்குங்கள்; உங்கள் அயலாருக்குப் பிரச்சங்கத்திற்கு என்று எண்ணுபவர்கள், நீங்கள் தனியே இவ்விடம்

I. நீ எங்கே இருக்கிறாய்?

இருந்தால்போல, உங்கள் ஒவ்வொருவருடனும் பேசுகிறேன் என்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். மனுஷன் பாவத்தில் வீழ்ந்து பின்பு, இது அவனிடம் கேட்கப்பட்ட முதல் கேள்வி. தேவன் முதல் இக்கேள்வியை பெரிய கூட்டமான சனங்களுடத்தில் கேட்கவில்லை; அதைக் கேட்டவர்களின் கூட்டம் மிகச் சிறியது; ஆதலால் அவன் மனைவியும் மாத்திரமே அக் கூட்டம். தேவனே பிரசங்கித்தவர். அவர்கள் ஒளித்துக் கொண்டுப் பரயாசப்பட்டாலும் கேள்வி அவர்கள் உள்ளத்தில் பிரவேசித்தது. உங்கள் இருதயங்களிலும் அது பிரவேசிப்பதாக. உங்கள் சிவியம் மறைந்திருக்கிறது; தேவன் அதைப் பற்றி ஒன்றும் அறியமாட்டார் என்று ஒருவேளை நீங்கள் நினைக்கலாம். நமது சிவியத்தை நாம் அறிவதிலும் பார்க்க, அதிக திறமாய் தேவன் அறிவார். நம் இளவயது முதல்கொண்டு இந்நாள்வரைக்கும் அவர் கண்கள் நம்மேல் அமர்ந்திருக்கின்றன.

நீ எங்கே இருக்கிறாய்?

நான் வாக்கைக் கேட்கும் உங்களைக் கிறிஸ்தவர்கள், பின்னாள் கிறிஸ்தவர்கள், மனத்திரும்பாதவர்கள் என்னும் மூன்றுவகை யார்ப் பிரிக்க விரும்புகிறேன்.

முதலாவது:—ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனிடத்திலும் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நான் அல்ல, தேவனே கேட்பாராக. நீ எங்கே இருக்கிறாய்? சபையிலும் உன் அறி முகமானவர்களுக்கும் உன் நிலைவரம் என்ன? நீ மூன்று முடிய கர்த்தருடைய பக்கத்தில் நிற்கிறாய் என்று உன் சிநேகிதர்கள் அறிவார்களா? நீ இருதேவருஷும், ஒருவேளை மூப்பது வருஷம், அல்லது நாற்பது வருஷம் கிறிஸ்தவன் என்ற பேருடையவனாய் இருந்தாய். இன்று நீ எங்கே இருக்கிறாய்? மோட்டைவனாய் இருந்தாய்? உனக்குள் இருக்கும் நம்பிக்கை எத்தனை? நீ இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறாய்? உண்மையைக் கிறிஸ்தவர்களாய் இருக்கிறவர்கள் எழுந்த நிலைங்கள் என்று நான் கேட்டால், நீ எழுந்துநிற்க வேண்டியபடி வாயோ? இவ்வே இருக்கிற ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனிடத்திலும் கேட்கிறேன். இன்று மரணம் உன்னை எதிர்ப்பவதற்கு நல்ல நியாயமாகில், இரட்சிக்கப்படுவாய் என்று நீ நம்புவதற்கு நல்ல நியாயமாகில், இருக்கிறாயா? நான் மரணத்தை விட்டுச் சேவ முடையவனாய் இருக்கிறாயா? என் நம்பப் போதிய நியாயனில் நிரூபிக்கத்தக்கிருக்கிறேன் என்று நம்பப் போதிய நியாயமன்றவனாய் இருக்கிறேன் என்று நம்பவும் மனிதருக்கும்

முன்பாக நின்று நீ சொல்லக்கூடுமோ? அல்லது சொல்லக் கூடாமல் இருக்குமோ? கடந்த வருஷங்களை நினைத்துப்பார். நீ ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று சொல்வது அவைகளுக்குப் பொருந்தியா? உன் சொல்லுக்கு உன் சீவியம் இளைந்துமோ? நாம் என்ன சொல்லுகிறோம் என்பதல்ல, நாம் எப்படிச் சிலிக் கிறோம் என்பதே பெரிய கேள்வி. செய்கைகள் பிசர்லிலும் உத்தரப்பெசும். உன் சாய்ப்புக்காரர் நீ கிறிஸ்தவன் என்று அறிவார்களோ? உன் சமுசாரத்தார் அறிவார்களோ? நீ உயிரும் உடலுமாய் முற்றும் கர்த்தரின் பக்கத்தில் நிற்றிரு என்று அவர்கள் அறிவார்களோ? ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் காரணை செய்வானாக. தேவனுடைய பார்வையில் நான் எங்க இருக்கிறேன்? பரமண்டலத்தின் இராசாவுக்கு என் இருதயம் அமைதலாய் இருக்கிறதா? என்னுட்கூட இருக்கும் சனங்களுக்குள்ளே நான் சேவிக்கவேண்டிய விதமாய் என் சீவியம் இருக்கிறதா? இந்த இருண்ட உலகத்தில் நான் ஒளியாய் இருக்கிறேனா? நீங்கள் என் சாட்சிகள் என்று கிறிஸ்து சொன்னார். கிறிஸ்து உலகத்தின் ஒளியாய் இருந்தார். உண்மையான ஒளியை உலகம் விரும்பவில்லை. என்னைக்குறித்தச் சாட்சிகொடுக்கும் படிக்கு உங்களை இப்பேரவைத்துப்போகிறேன், எனக்குச் சாட்சிகளாய் இருக்கும்படிக்கு உங்களை இங்கே விடுகிறேன் என்று கிறிஸ்து சொல்லுகிறார். கிறிஸ்தவர்கள் உல்லா மனுஷராலும் அறியப்பட்டு வாசிக்கப்படுகிற சேவனின் நிருபங்களாய் இருக்கிறார்கள் என்று அப்போஸ்தலன் சொல்வதின் கருத்து இதுவே. ஆகையால் இந்த இருள் நிறைந்த உலகத்தில் நான் கிறிஸ்துவுக்காக நிற்கவேண்டிய பிரகாரம் நிற்றிறேனா? ஒரு வன் தேவன் பக்கமாய் நின்று அப்படிச் சொல்லாளுக. ஒரு மனுஷன் தேவனுக்காக நிற்றல், அவன் வெளி வெளியாய் வந்து அவர் பக்கத்தில் நிற்பாளுக. அவன் உலகத்துக்காக நின்று, உலகத்தோடு நிற்பாளுக. வெறுத்தும் உத்தரக்கும் ஊழியம் செய்வதும், ஒருவேளைவேறு உலகத்திலும் நிற்புமாவிய இதுதான் தற்காலத்தில் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்குக் கோடாய் இருப்பது. மற்றெந்தக்காரியத்திலும் பார்த்து அதிகமாய் இதுவே கிறிஸ்துமார்க்கத்தின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது. “ஒரு வன் என் பின்னே வர விரும்பினால், அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்துத் தன் சிலையை அனுதினமும் எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றக்கூடான்” ஏன் என்படுகிறது.

தாங்கள் சபைபுடன் சேர்ந்து ஒருமுறை கிறிஸ்துவை அறிந்ததென்றால் தங்க சீவியகாலம் முழுதிற்கும், அது

போதும் என்று நினைத்திரு அநேக சனங்களைக்குறித்து நான் கேள்விப்பட்டேன். அனுதினமும் சுமக்கவேண்டிய ஒரு சிலையை நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. தேவனுடைய பின்னேயே, நீ எங்கே இருக்கிறாய்? தேவன் இந்த இரா வெளிப்பட்டு, நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்று கேட்டால் என்ன மறுமொழி சொல்லுவாய்? ஆண்டவரே, என் முழு இருதயத்தோடும் பெலனோடும் உமக்கு ஊழியம் செய்கிறேன்; என் தாலத்துகளை உமக்கு அர்ப்படுத்து உம்முடைய இராச்சியத்துக்கு ஆயத்தம்பண்ணுகிறேன் என்று நீ உத்தரம் சொல்லக்கூடுமா? 1867-ம் ஆண்டு நான் இங்கிலாந்தில் இருந்தபொழுது, அங்கே டப்ளின் நகரியில் இரத்தாவந்த ஒரு வர்த்தகன் இருந்தான். அவன் லண்டன் நகரியிலுள்ள ஒரு வர்த்தகனுடன் சம்பாஷிக்கையில் நான் அறைக்குள்ளே போனேன். என்னை இன்னார் என்று அவர் டப்ளின் நகரியானுக்குச் சொன்னார். அப்பொழுது டப்ளின் நகரியான் டுற்றவரைப்பார்த்து, இவர் உச்சியும் உள்ளங் காலும் முற்றும் கிறிஸ்துவுக்காய் நிற்கிறவரோ என்று கேட்டார். அவ்லாக்குகள் என் உள்ளில் கிடந்து எரிந்துகொண்டிருந்தன. கிறிஸ்துவுக்காக உச்சியும் உள்ளங்காலுமாய் நிற்பது வெகு காரியம். அப்படியே எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் நிற்கவேண்டியது. கர்த்தரின் பக்கத்தில் நிற்கும் மனுஷர் வெளியே வந்து உறுதியாய் நின்று, காலம் வாய்த்தாலும் வாய்க் காதிருந்தாலும், தங்கள் குரலை உயர்த்துவார்களாகில், சித்திரமாய் உலகத்திலே அவர்களுடைய செல்வாக்குப் பெருகும். நான் முன் சொன்னதுபோல சபையிலே பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருமுறை சபையில் சேர்ந்தார்கள். அதைவிட அவர்களைப்பற்றி ஒரு செய்தியும் இல்லை. இவர்கள் மரிக்கும் போது இவர்கள் கிறிஸ்தவர்களோ அல்லவோ என்று அறியும் படி, நீங்கள் போய் புகணம்பிடித்த சில சபைப் புத்தகத்தைப் பார்த்தேனோ, அல்லது வறியக்கூடாது. தேவன் அப்படிப் போன பாராள் தானியேல் மரித்தபொழுது, பாபிலோனில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் அவர் ஆணை சேலித்தவர் என்று அறிந்தார்கள். அவர்கள் போய் பழைய புத்தகங்கள் பார்க்க வேண்டியதில்லை என்று எண்ணுகிறேன். அவருடைய சீவியம் அவர் சரித்திரத்தைச் சொன்னது. எங்களுக்குத் தேவையாய் இருப்பது கிறிஸ்துவுக்காக நிற்கத்தக்க தைரியமுள்ள மனுஷரே. கிறிஸ்துமார்க்கம் உயிரடைந்து, கர்த்தருடைய ஒவ்வொரு பின்னையும் அவருக்காக நிற்பதாயினும் அவருக்காக வேலைசெய்யப் பிரியமும் அபிமானமும், அவருக்காக

மரிக்கப் பிரியமும் உள்வான் ஆகும்பொழுது திறிந்துமார்க்கம் முன்னேறிச்செல்லும்; அப்போ கர்த்தரின் கிரியை அனுகூல மடைகிறதைக் காண்போம். மற்றதிலும் பார்க்க ஒன்றைக் குறித்தே அதிகம் பயப்படுகிறோம். அது தேவனுடைய சபையின் மரணத்தை ஒத்த குளிர்த்த நிலையையே. நம்மில் எவ்வளவு ஆசை, அங்கு குறியுள்ளவர்களையும், நித்திகாக்கொள்ளுகிறவர்களையும் இருக்கிறோம். சூழ இருக்கிற ஆத்துமாக்களோ அழிந்து போகின்றன.

அமரிகன்கள் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் சுற்றிவந்த ஒரு சிறு செய்தி இருக்கிறது. அது பிதாவக்குரிய என் மணதில் துழாய்ப் பதித்தது. ஒரு பிதா, ஒரு ஓய்வுகான் தனது சிறுவன் மையக்-கட்டிக்குகொண்டு வயல்வெளிக்குப் போனான். காங்கையான நாளாய் இருந்தபடியால் அவன் ஒரு அழகிய நீழல் மரத்தின் கீழே படுத்திருந்தான். அந்தப் பிள்ளை அங்கும் இங்கும் ஓடி, காட்டுப் புஷ்பங்களையும் பிடுங்கிக்கொண்டு தகப்பனிடம் வந்து, மெத்தச் சிறப்பு, மெத்தச் சிறப்பு என்று சொன்னது. கடைசியாய்ப் பிதா லீத்தினா உறக்கமானான். அவன் லீத்தினா யாய் இருக்கையில் அந்தச் சிறுபிள்ளை வழிதப்பிப் போய் விட்டது. அவன் எழும்பிப்போது என் பிள்ளை எங்கே என்று முதல் விசாரித்தான், சுற்றிப்பார்த்தான்; பிள்ளை மையக் காணவில்லை. பெரும் குரலெடுத்துக் கூப்பிட்டான்; அவன் சத்தத்திற்கு எதிரொலி மாத்திரமே கேட்கப்பட்டது. சமீபமான ஒரு சிறு குன்றில் எறிச் சுற்றிப்பார்த்து திரும்பவும் கூப்பிட்டான்; ஏன் என்பார் இல்லை. கொஞ்சத் தூரத்திலுள்ள ஒரு செங்குத்தான மலைக்குப் போய் குனிந்து பார்த்தான். அங்கே கற்கள்மேலும் முட்செடிகள்மேலும் தன் அன்பான பிள்ளையின் நொறுங்கிய பிரதேததைக் கண்டான். அவ்விடத் திற்கு அவன் ஓடி உயிரற்ற உடலைத் தூக்கிக் கள் மார்பில் அணைத்து, நானே என் பிள்ளைக்குக் கொஞ்சநாள் என்று அழு தான். அவன் லீத்தினாயானபொழுது அவன் பிள்ளை செங் குத்தான மலையால் விழுந்து திறந்தது. அதுமேலான் கேட்ட பொழுது அத்தான் சரியாய் தேவனுடைய சபையின் நிலைவரம் என்று நினைத்தேன்.

என்று நினைத்தேன். எத்தனை பிதாக்கள், மாதாக்கள், எத்தனை கிறிஸ்தவர்கள், இப்பொழுது நித்தியம் யாம் இருக்கிறார்கள்! அவர்களுடைய பிள்ளைகளோ வழிநிதிப் பயக்கரமான செலுத்தான மலை யாக் கரகபாகரான துன் விழுகிறார்கள். பிதாவே, உன் மகன் இன்றைக்கு எங்கே இருக்கிறான்? மாதாவே, உன்

மகள் எங்கே இருக்கிறாள்? பிதாவே, நாய்ப்பது வஞ்சகம் கிறிஸ்துவனாய் இருந்தாலே, இன்று உன் பிள்ளைகள் எங்கே இருக்கிறார்கள்? நான் கிறிஸ்துவனாய் பண்பற்றுக்கொடுப்போல என்னைப் பின்பற்றுகள் என்று நீ சொல்லக்கூடாது, தேவபுத்தியுள்ளவரும் கிறிஸ்துவனாய் போனதனாலும் சிவந்தாயோ? உன் பிள்ளைகள் குடும்பவாழ்வாயில் நடக்கிறார்களோ? மகிமையுடையவரும் வழியில் செல்லுகிறார்களோ? கிறிஸ்துவன் மகதை குணத்தோடு உருவாக்கப்பட்டார்களோ? ஆட்டுக்குட்டியானவரின் சில புத்தகத்தில் அவர்கள் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிறதே? இன்னொரு இடத்தில் மறுமொழி சொல்ல எந்தனை பிதாவாவது உன் பிள்ளைகளும் ஆவதும் இருக்கிறதே? எப்போதாவது கிறிஸ்துவர்கள் கூற்றவாளிகள், உங்கள் பிள்ளைகளுக்குமுன் நேரமையாக நடக்கவில்லை என்று எண்ணினீர்களா? இதை நம்புங்கள். சபை இவ்வளவாய் உலகத்தைப்போல சேவக்கும்பொழுது நம்முடைய பிள்ளைகள் மர்வதில் சேர்க்கப்படுவார்கள் என்று காத்திருக்கக்கூடாது. ஆ, கர்த்தாவே வாரும்; ஒவ்வொரு பிதாவையும் எழுப்பியிடும். பெற்றோராகிய நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் தேவன் எங்களுக்குத் தந்த பிள்ளைகளையே ஆவதும் வின் விளைவானதும்படி செய்யும். அவர்கள், நாங்கள் நமையான சஞ்சலத்தோடு பிரேமவாழ்க்கைச் செல்லப் பண்ணுகிறப்பார்களாக; அவர்கள் சபைக்கும் உலகத்திற்கும் ஆசிரியாதமாக இருப்பார்களாக. கொஞ்சக்காலத்திற்குமுன் இன்னொரு அறிந்த ஓர் செவ்வனின் ஒத்தொரு பிதாவை இப்பட்டுமரித்தான். அவனுடைய மரணப்படுக்கைக்கு அருகாக பிதாவும் மாதாவும் நின்றார்கள். அவர்களுக்காகச் செவ்வதைத் தட்டி வைப்பதில் பிதா தன் கோரத்தை எல்லாம் செவ்வட்டான். பாங்கு பாவனை நான் கட்டங்களுக்குக் கொண்டிடுகப்பட்டான். கிறிஸ்துவனாய்ப்பற்றியோ அவருக்கு ஒன்றும் பேர்த்திப்ப்பட்டவில்லை. மரண அறியின் கனாக்கு வந்தபோது அவன் மெத்த இருட்டாய் இருக்கிறது, எனக்கு உதவிசெய்யப்பாட்டிரார்களோ என்று. திருத்திரும் தங்கள் உதவியை உதறினார்கள். ஒரு உதவியும் செய்ய இயன்றதில்லை. அந்த உதவியைப் பிணை அந்தகாலத்தில் நம்பிக்கையற்றவராய் மரித்துப்போனான். அப்பொழுது அவரின் செவ்வம் அவர்களுக்கு என்ன உதவிசெய்யும்? என்றாலும் இங்கே இருக்கும் பிதாக்களும் மாதாக்களுமாகிய நீங்கள் தேவன் உங்களுக்குத் தந்த வேலையைக் கவனியாமல் இன்னொரு அப்படியே செய்கிறீர்கள். நான் இப்போது உங்களை மன்றமுக்குறேன்.

நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்கள் பிள்ளைகளின் ஆத்துமாவைக் காகப் பிரயாசப்பட்டு இன்றே துவங்குங்கள்.

சிலகாலத்துக்கு முன்னே ஒரு லாவிபன் சாகக்கிடந்தான். அவன் ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று அவனுடைய மாதா என்னிதான். ஒருநாள் அவனுடைய அறையின் கதவண்டையில் மாடு செல்லும்போது இழந்தேன், இழந்தேன், இழந்தேன் என்ற சத்தம் கேட்கப்பட்டது. மாதா உள்ளே ஓடி என் மகனே நீ சாகிடு இத்தருணம் கிறிஸ்துவிலுள்ள உன் நம்பிக்கையை நிரூபிப்பாகக் கூடமோ என்று கேட்டான். இல்லை மாதாவே, அதல்ல. பிரேசுவலுக்கு அப்பால் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது; என் சிவியத்தேன்; தேவருமாருக்காக நான் ஒன்றும் செய்ய வில்லை; இப்பொழுது சாகிறேன். என் சிவியத்தேன் எனக் காகச் செல்லிட்டுடன். இவ்வுஷத்திற்காக நான் அட்டேன். இப்பொழுது நான் சாகிறேனேன் என்றேன் கிறிஸ்தவருக்கு ஒப்பித்தேன். என் சிவியகாலத்தையோ இழந்துபோனேன்; அதை ஆதாயப்படுத்தவில்லை என்றான். நாய்கள் இன்றைக்கு வெட்டுண்டுபோனால், எங்களில் அநேகரைக்குறித்து அப்படிச் சொல்லப்படமாட்டாதோ? எங்கள் சிவியம் ஏதக் குறையச் சேமாய்ப் போனது, மற்றவர்களைக் கிறிஸ்தவரினிடம் நடத்தும் அளவில் எங்கள் சிவியம் ஒருவேளை முறையச் சேமாய்ப் போனது என்று சொல்லப்படமாட்டாதா? வாசியத்திலே தேவருமாருக்காக கிரியைசெய்யும்படி கிறிஸ்தவருக்காகச் சில ஆத்தமாவை ஆதாயம் பண்ணப் பிரயாசப்படுகிறாயா? சில கிரேகிதருடைய அல்லது தோழருடைய நாமம் சிவபுத்தகத்தில் எழுதப்படும்படி பிரயாசப்படுமா? அல்லது இழந்தேன், இழந்தேன்; நான் தேவனுடைய பிள்ளையாய் வளர்ந்து நெடுவருஷங்கள் சென்றன; ஒரு ஆத்துமாவையாவது கிறிஸ்தவரினிடம் கொண்டுபோகிற சிலாக்கியம் உடைய புவனாய் இருக்கவில்லை, அதை இழந்தேன் என்று சொல்லுவா போ? தேவனுடைய இராச்சியத்துக்கு ஒரு ஆத்துமாவையாவது கொண்டுபோகும் சந்தோஷத்தை ஒருக்காலும் அடையாத ஒரு தேவனுடைய பிள்ளையாவது இங்கே இருந்தால், இப்பொழுது துவங்குவானாக. இதிலும் பெரிய சிலாக்கியம் பூமியிலே இல்லை. என் கிரேகிதே, சந்தோஷத்தில் கிறிஸ்தவருக்கான வேலை அவசியமாய் இருப்பதுபோல, அது அவசியமான காலம் வேறில்லை என்று நம்புகிறேன். தேவனுடைய ஆலியானவர் இப்பொழுது பூமியிலே ஊற்றப்பட்டிருப்பதுபோல, எங்கள்

சீவியத்தில் பின்னொரு காலமும் ஊற்றப்பட்டதென்று நான் நம்பவில்லை. கிறிஸ்தவ தேசம் எங்கும் தேவனுடைய கிரியை முன்னேறிச் செல்லுகிறது. கவிசேஷம் புதிதாய் துவங்கு கிறதுபோலவும், உலகத்தைச் சுற்றி ஓடுகிறதுபோலவும் காணப்படுகிறது. தேவனுடைய சபையானது விழித்த, ஒரே மொழியாய், கர்த்தருக்குத் துணைசெய்யும்படி வரக் காலம் ஆயிற்று. நாம் புறப்பட்டுப் போம், தேவருமாருளின் இராச்சியத்துக்கு வேலைசெய்யப்படுகிறோம்.

இப்பொழுது இராண்டாவதாய் உலகத்தை கோக்கிப் பின் வாங்கிப்போனவர்களுடன் நான் பேசும்படி இடம் கொடுங்கள். ஒருவேளை சில வருஷங்களுக்கு முன்னே கிறிஸ்தவருள் ஒரு பெரிய பட்டணத்திற்குப் போனோம். நீ முன்னே ஒரு சபையையும் இருந்தாய். ஒருவேளை ஓய்வுநாள் பள்ளிக்கூட உபநிதியாய் இருந்தாய்; ஆனால் நீ அந்நியருக்குள் போனபொழுது, கொஞ்சம் தாமதப்பட்டுப் போன, நான்செல்லவந்தவருக்கான பள்ளியில் ஒருவருக்குப் படிப்பிப்பேன் என்று ஒருவேளை எண்ணினாய்; அப்படி முதல் ஓய்வுநாளில், படிப்பிப்பதை விட்டுவிட்டாய். பின்பு கிறிஸ்தவருக்கான வலைய வேலையையும் விட்டுவிட்டாய்; ஈதரில் நீ சேர்ந்த புதிய சபையிலே நீ சேர்த்திருந்தபடி அனாயத்திற்கொள்ளப்பட்டாய் இல்லை. கவனிக்கப்படவும் இல்லை. ஆகையால், ஆலயத்துக்குப் போகிறதையும் விட்டுவிட்டாய். இப்பொழுது அதிக முயற்சி எடுப்போனதால், உன்னைக் கூத்துக்கள் அருகிலும் காணலாம். ஒருவேளை தாவுண்க்காரருக்கும் குடியருக்கும் தோழருக்கும் இருக்கிறாய். ஒருவேளை என் பேச்சைக் கேட்டு உங்களில் சிலர் தங்கள் பிதாவின் வீடாகிய ஆலயத்தை விட்டு விரைவாகப் பரதேசம்போனவர்களாய் இருக்கலாம். பின்வாங்கிப்போனவனே, வா; நீ சந்தோஷமாய் இருக்கிறாயா? சொல்லு. கிறிஸ்துவை நீ விட்டபின்பு சந்தோஷமானாயா? சொல்லு. கிறிஸ்துவை நீ விட்டபின்பு சந்தோஷமான ஒரு மணித்தியாலமாக உனக்கு இருந்ததோ? உலகமாகிய சந்தோஷத்தின் உனக்குக் கிடைத்த தவிர் உன் திருப்தி யாக்குகிறதோ? நான் வெகு தேசம் பார்த்தேன். பார்வையாக்குகிறதோ? நான் வெகு தேசம் பார்த்தேன். பார்வையாக்குகிறதோ? சந்தோஷமாய் இருக்கும் ஒருவனையாவது காணவில்லை. உண்மையாய் தேவனால் பிறந்த ஒரு மனுஷன், பின்பு எப்போதாவது உலகத்தால் திருப்தியடைகிறான், நான் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. கேட்டதும்பின் நான் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. கெட்டதும்பின் அங்கியதேசத்திலே திருப்தியடைந்தான் என்று நினைக்கிறாயா? இங்கே இருக்கும் ஓட்டம் குமார்களைக் கேளுங்கள்;

அவர்கள் சந்தோஷமாய் இருக்கவில்லை என்று நீங்கள் அறிவீர்கள். “துன்மார்க்கனுக்குச் சமாதானம் இல்லை என்று என் தேவன் சொல்லுகிறார்.” தன் நெருங்கியவருக்கு விரோத மாய்க் கலகம் செய்யும் மனுஷனுக்குச் சந்தோஷம் இல்லை; அவன் பரமசுவை ருசிபார்த்து, தேவனுடன் மக்கியுக்கொண்டு, பரம இராசாவுடன் இனிமையான சினேகம் பெருகி, ஒரு முறை எசுமாலுக்காய் சந்தோஷத்தோடு வேலைசெய்தவன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இப்போது அவன் எந்தாஷ மாய் இருப்பது கூடிய காரியமோ? அவன் சந்தோஷ மாய் இருந்தால், அது அவன் ஒருக்காலும் உண்மையாய் மகிழ் திரும்பி வருவதற்குப் போதிய அத்தாட்சி. ஒரு மனுஷன் மறுபடி பிறந்து, பரம சபாவத்தை அடைந்தவனே ஆவின் தந்த உலகம் அவன் சபாவத்தின் வாஞ்சையை ஒருக்காலும் இருப்பதற்கு மாட்டாது. ஆ, பின்வாங்கின மனுஷனே, உன்னைப்பற்றிப் பார்க்கிறேன். என் பூர்த்திக்கூடியவனே, அதிகமாய் கந்தாராகிய இயேசு உன் கருத்திற்றுப் பரிசுத்த கர்த்தரான உனக்குச் சொல்லுகிறேன். உன் உயிர் எவ்வளவு கசப்பென்று அவர் அறிவார். உன் சீவியம் எப்போது இருண்ட தென்று அவருக்குத் தெரியும். வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் படிக்கு அவர் உனக்குச் சொல்லுகிறார். ஆ, பின்வாங்கினவனே, இப்போது திரும்பி வீட்டுக்கு வா. உன் பிதா உனக்குச் சொல்லி அனுப்பும் நேச செய்தி ஒன்று கேள். கந்தார உன்னை வரச்சொல்லுகிறார்; இப்போது உன்னை அழைக்கிறார். சொல்வது: பரதேசம்போனவனே, இப்போது வீட்டுக்குத் திரும்பி வா; கரிய பாவமலைகளை விட்டுத் திரும்பு என்று திரும்பி வா, உன் பிதா உன்னை நேசத்தோடு ஏற்றுக்கொள்வான். நீ பரதேசம்போனபடியாவ் தேவன் உன்னை அழைக்க என்று பசாசு உனக்குச் சொல்லுகிறார் என்று அறிவேன். அது உண்மையானில் பிமாட்சத்தில் மிகச் சொற்ப மனுஷர் மாத்திரம் இருப்பார்கள். தாவீது பாவத்தில் விழ்ந்தார். ஆபிரகாமும் யாசூபும் தேவனைவிட்டுப் பின்வாங்கினார்கள். தன் உயிரில் ஒருக்காலமாகத் தேவனைவிட்டுப் பின்வாங்கிப் போக ஒருசுத்தவாரி மோட்சத்தில் இருக்கிறான் என்று நான் நம்பவில்லை. ஒருவேளை சீவியத்தில் பின்வாங்குவதில் நெருக்கத்தில் பின்வாங்கி இருப்பான். கெட்ட குமாரன் சரீரம் தாரதேசத்துக்குப் போகுமுன்னே அவனுடைய தோஷம் பின்வாங்கினவனே, இப்போது பிதாவின் வீட்டுக்கு வா. நீ உயிரியே தங்குவது உன் பிதாவுக்குப் பிரியம் இல்லை.

கெட்ட குமாரன் பிதாவைப்போய் இருந்த கெடும்வருஷங்களாய், அவன் வீட்டுக்குத் திரும்பிவிடவேண்டும் என்று அவன் பிதா மூவலிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறாயா? ஒவ்வொரு வருஷமும் அவனைப் பார்த்துக்கொண்டு, அவன் வீட்டுக்குத் திரும்பிவர வேண்டும் என்று ஆவலாய் இருந்தான். அப்படியே தேவனும் நீ விவர விரும்புகிறார். நீ எவ்வளவு தூரம் போய் இருந்தாலும் என்ன? மகா மேம்ப்பன் இப்போது உன்னைத் தன் மந்தையில் கொள்வார். பின்வாங்கினவன் திரும்பி தேவனிடம் தஞ்சு விடப்போது தேவன் அவனை ஏற்றுக்கொள்ள மனமாய் இருக்கவில்லை என்று எப்போதாவது கேள்விப்பட்டாயோ? பின்வாங்கின திரும்பிவந்தபோது அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள மனமில்லாத உலக மாதாக்களைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டேன். பின்வாங்கிப்போனவன் உண்மையாய் மனத்திரும்பினபோது, தேவன் அவனை ஏற்றுக்கொள்ள மனமில்லாதிருக்கக் கண்டேனா? அல்லது ஆராதனைச் சொல்லக்கூடாமோ? ஆனால் தஞ்சுமுன்னே, திக்காக்கோ நகருக்கு இருப்புவிதி வந்ததன்மையே பேற்று மைதானங்களில் நின்று தானியத்தைக் குதிரைவண்டிகளில் ஏற்றி தூற்றுக்கணக்கான மைனுக்குக் கொண்டுவந்து வாவிகளிலுள்ள சப்பல்களில் மூடிவைக்கார்கள். அங்கே பெரிய விளாநிலங்கையுடைய ஒரு பிதா இருந்தான். அவன் நிலங்களைச் செய்வது போலவே சுவீசேஷத்தையும் பிரசங்கித்துவந்தான். ஒருநாள் தான் சபை அலுவலர் வந்தது. அந்த நாளையதினத்தோடு விக்காக்கோவுக்குத் தன் மகன் அனுப்பினான். தன் மகன் திரும்பிவருவான், ஒருவாடி என்று காத்திருந்தான். அவன் வீட்டுக்குத் திரும்பி வருவதில்லை. கடைசியாய், இனிமேல் காத்திருக்கக்கூடாதென்று கணம் தன் குதிரையில் ஏறித் தன் மகன் தானியம் விற்ற இடத்துக்குப் போனான். அங்கே அவன் மகன் போனதாகவும் தானியம் விற்றுப் பணம் வாங்கினதாகவும் அறிந்தான். அப்போது, தன் மகனை ஆரோ கொண்டு வந்ததைத் திருடிக்கொண்டார்வன் என்ற பயம் உண்டானது. அதில் ஒரு பொலியல் மனுஷனின் உதவியைக்கொண்டு, உளவு மீட்டிப் போய், குதிரையின் அந்தரங்க அறை ஒன்றில் அவன் தன் கண்கொண்டார்வர்கள். பணம் முழுவதையும் குதிரைப்போரூன் அதை வெல்லவேண்டும் என்றெண்ணி வந்தாலும் குதிரையையும் விற்றான். அதையும்தோற்றான். என் கோவுக்குப் போன மனுஷனைப்போல், கந்தார கையில் அசைப்பவர்கள் உன்னைப் பறித்துக்கொண்டு அப்போது தன்வி

விட்டார்கள். அவன் என்னசெய்வான்? வீட்டுக்குப் போய் தன் பிதாவைச் சந்திக்க வெட்கப்பட்டி அவளுக்கு விளக்கி ஒடி விட்டான். பிதாவுக்கு அதெல்லாம் தெரிந்தது; பிதா மிகவும் கோபிக்கக்கூடும் என்று மகன் என்னாவான் என்று பிதாவுக்குத் தெரியும். தண்ணைக்குறித்து மகன் அப்படி என்னாவான் என்று நினைத்து பிதா துக்கப்பட்டான். இது சரியாய்ப் பாலியின் நிலைவரம்போல் இருக்கிறது; தான் பாவம் செய்தபடியால், தேவன் தன்னை அணுகவொட்டார் என்று நினைக்கிறார். அந்தப் பிதாவே! என்ன செய்தான்? பிள்ளை பெட்டுப்போகட்டும் என்று சொன்னானோ? இல்லையே; தேடிப்போனான். தன் வேலைகளுக்கெல்லாம் ஒருவருப்பண்ணிக்கொண்டு மகனைத் தேடிப்பறப்பட்டான். கிராமம் கிராமமாயும் பட்டணம் பட்டணமாயும் தேடினான்; அங்கங்கே ஒருமாருடன் உத்தரவுகேட்டு தானே பிரசங்கப்பண்ணி நட்டிலே தன் சரித்திரத்தைச் சொல்லிவந்தான். ஆகிலுடன் ஒரு நாள் பூமியின் முத்திலிள் எங்கேயோ அலைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்பார். மகனின் சாயலை விபரித்துச் சொல்லி அவனை அந்த நீங்கள் கேள்விப்பட்டால் அல்லது கண்டால் தயவாய் எனக்கு எழுதுங்கள் என்பான். கடைசியாய், ஆயிரம் ஆயிரம் மைலுக்கப்பால் கலிடோனியா நாட்டிற்குப் போய்விட்டான் என்று அறியவந்தான். அவன் போய்விட்டதும் என்று பிதா சொன்னானோ? இல்லையே; மகனைத் தேடிச் கலிடோனியாவுக்குப் போனான். சந்திரன்செங்கோ நகரில், பிள்ளை தன்னை நான் இன்ன கோவிலில் பிரசங்கப்பண்ணுவேன் என்று வாத்தையாண்டிருக்கையில் விளம்பரம்பண்ணினான். அப்படியே பிரசங்கப்பண்ணியபின் தன் சரித்திரத்தைச் சொன்னான். தன் மகன் தன் விளம்பரத்தாகக் கண்டு கோவிலுக்கு வந்திருக்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கை மனதிலே இருந்தது. எல்லாம் முடிந்தபின்பு, சன்மீர் போகுமட்டுப் கர்த்துக்கொண்டு நின்ற ஒரு வாலியின் தீர்மானையே காணப்பட்டான். அவன் பிரசங்கப்பண்ணுதல் சம்பிக்கிறதைப் பிதா பிரார்த்திப்போது, அவன் மகன் என்று விளங்கினது. உடனே எழுந்தோடி சன்மீர் தன் மாப்போடனைத்து முத்தமிட்டான். தான் செய்திருந்ததை அறிக்கையிட மகன் விரும்பவியும், பிதாவோடு சந்திரன்செங்கோ கர்த்து விரும்பவில்லை. எல்லாவற்றையும் முற்றாய் மன்னி உடனே கூட்டிக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போனான்.

ஆ, செட்டி குமாரனே, நீ பாவத்தின் இருண்ட பாதாளத்தில்

[illegible]

இப்பொழுது, ழன்றும் வதுப்பரணவர்களுடன் பேச விரும்புகிறேன். “நீதிமான் இரட்சிக்கப்படும்” அரிதானால் பாவியும் துன்மார்க்கனும் எங்கே நிற்பார்கள்” பாவியே, உன்னை நேரிடப்போகிறது? எப்படி சம்பப்போகிறது? நீ எங்கே இருக்கிறாய்? நீ உலகத்திலே தவன்றவனாய் நம்பிக்கையற்றவனுமாய் இருப்பது உண்மையோ? நீ சமீபியாய் விபாதிக்கொண்டு மரித்துப்போனால், உன் ஆத்திவாவுக்கு என்ன நேரிடும் என்று எப்போதாவது நினைத்துப் பார்க்காவிடீர் பாவிக்கு தேவன் இல்லை, நம்பிக்கை இல்லை, தூக்கம் இல்லை என்று வேதத்தில் வாசிக்கிறேன். நீ இரட்சிக்கப்படாவிட்டால் என்ன நியாயம் சொல்லுவாய்? அது தேவனுடைய குற்றம் என்று சொல்லுவாயோ? அவர் உன்னை இரட்சிக்க மிக வாஞ்சையாய் இருக்கிறார். நீ இரட்சிக்கப்பட்ட விரும்பினால், இரட்சிக்கப்படக்கூடும் என்று இன்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன். மரணத்தை விட்டுச் செல்லில் பிடுக்கிக்க நீ உன் மையாய் விரும்பினால், நீ தேவனுக்குச் சுதந்தராய் வர விரும்பினால், அல்லது நீ தேவனுடைய பிள்ளையாய் வர விரும்பினால், தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடிப்படி இந்த மரிவுத்தில் தீர்மானம் செய். நீ தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடினால் நீ உன்னை கண்டுபிடிப்பாய் என்று இந்த வேதத்தின் சுதந்திரத்தைக்கொண்டு உனக்குச் சொல்லுகிறேன். நான் முழு இருவயத்தோடு திர்ஸ்துவைத் தேடின ஒருவனாவது அவனைக் கண்டுபிடியாதிருந்ததில்லை. ஒருவன் இந்த தக் காரியத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் தீர்மானித்தபோது, அது சிக்கிரம் தீராதிருந்தால் நான் ஒருபோதும் கேள்விப்பட்டதில்லை. இவ்வருஷத்திலே ஒரு பயபக்தியான உணர்ச்சி உன் மனதில் வந்தது. மனுஷர் சொல்லுகிறபடி கலையுக்கு வந்துவிட்டேன். ஒரு மலையில் உச்சிக்கு ஏறி மறுபக்கமாக இறங்கிப்போகிற ஒரு மனுஷனைப்போல என் சீவியத்தைப் பார்க்கிறேன். எழுபதுவயது எனது சீவியமலையாய் இருக்கப்போகிறதாயிடு, இப்போது நான் உச்சியிலிருந்து மறுபக்கமாய் இறங்கிப்போகிறேன் என்ற படி நீ என்னைக் கூடியதில்லையோ? வேறு சிலர் இப்பொழுது நான் மலையின் உச்சியில் அடிவைக்கிறவர்களாய் இருக்கலாம். உங்களுடைய கிளர்ச்சித்தான். நீங்கள் பிறிஸ்நவர்கள் அல்லாதிருந்தால், இந்த தரித்து நின்று, நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள் என்று விசாரியுங்கள். நீங்கள் ஏறிவந்த மலையைத் திரும்பிப் பாருங்கள். என்ன காண்கிறீர்கள்? அப்பாலே ஒரு தொட்டி தெரிகிற

றது. வெகுதூரத்தில் அல்ல. சீவியம் எவ்வளவு சுருக்கம். எல்லாம் முத்தின் நான் கட்டத்துபோல் காணப்படுகிறதே. அதற்குச் சற்று மேலாய்ப் பாருங்கள். ஒரு பிரேதக்கல் தெரிகிறது. ஒரு அன்பான் மாதா கிடக்கும் இடத்தைக் காட்டுகிறது. அந்த மாதா மரித்தபொழுது நான் உம்மைச் சேவிப்பேன் என்று நீ கர்த்தருக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணவில்லையா? அந்த மாதாவின் தேவனை என் தேவனுய்க் கொள்ளுகிறேன் நீ சொல்லவில்லையா? சான்றவேளையில் அவன் உன் கையில் பிடித்து ஆம், மாதாவே, நான் உம்மை மோட்சத்தில் சந்திப்பேன் என்று நீ சொல்லவில்லையா? அந்த வாக்குத்தத்தத்தை நீ நிறைவேற்றினாய். அதை நிறைவேற்றப் பிரயாசப்படுகிறாயோ? பத்த வருஷங்கள் கட்டத்துபோயின. ஒருவேளை பதினைந்திருக்கும். தேவனுக்கு எவ்வளவு கிட்டிவிட்டாயோ? உனது வாக்குத்தத்தம் எவ்வளவேனும் உன்னைச் சீர்திருத்தினதோ? இல்லையே.

உன் இருதயம் வரவரக் கடினமாகிறது. இரா வரவர இருக்கிறது. சிலகாலில் மரண நிழல் உன்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளும். என் கேட்கிறேன், எங்கே இருக்கிறாய்? திரும்பவும் பார். அதற்குச் சற்று மேலே வேண்டுமே. அந்த பிரேதக்கல் இருக்கிறது. அது ஒரு சிறுபிள்ளையின் ரத்தக்குழி. அது ஒருவேளை நீ மெய்யாய் ஆசைப்பட்டு கிடந்ததை ஒரு பின்புள்ளைப் பெயரும் மேர். அல்லது அவை ஆண்பிள்ளை, பெயர்காள். அந்தப் பிள்ளை மரித்து, என் அன்பான் பிள்ளையை மோட்சிக்கச் சந்திப்பேன் என்று நீ தேவனுக்கு வாக்குப்பண்ணவில்லையா? வரவர நிறைவேற்றினாயா? நீனைத்துப்பார், இன்னும் தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் போராடுகிறாயா? உன் இருதயத்தைப் பற்றும் கடினப்படுத்துகிறாயா? பத்த வருஷத்துக்குமுன் உன்னை எழுப்பிவிட்டத்தக்க பிரசங்கம் இப்பொழுது உன்னை எழுப்புகின்றனவா? இல்லையே.

இன்னும் ஒரு குறை மலையே மலையே பார். மறுபக்கத்தில் ஒரு பிரேத அறை காணப்படுகிறது. அது எவ்வளவு நான், கிழமை, அல்லது வருஷம் தூர என்று நீ சொல்லமாட்டாய். கல்லறைக்குத்தான் நீ போகிறாய். மனுஷனின் குழிச் சீவியத்துக்குத்தான் நீங்கள் போகிறீர்கள், உங்களில் அநேகர் உங்கள் குடிவுக்குக் கிட்டிவிட்டார்கள். நீங்கள் மிகவும் தளர்ச்சவர்கள் ஆகிறீர்கள். மயிர்ச்சுருள்கள் வெண் நிறம் ஆகிறது. ஒருவேளை கட்டளையும் நற்பட்டிருக்கலாம். மூகம்

முடும் பிரதேசில சூயத்தமாகலாம். என் கிண்கிதனே, இரட்சிப்பை இன்னும் பின்போடுவது கடந்த பைத்தியம் அல்லவா? ஐயமில்லாமல் நான் பேசுகிறதைக் கேட்கிற உங்களில் சிலர் ஒரு கிழமைமில் கித்தியத்தில் இருப்பீர்கள். இப்படியான பெரும்பட்டத்தில் இருக்கும் திரளான உங்களில் சிலரை மரணமானது வருகிற கிழமைமில் சந்திக்கு. என் பது நிச்சயம். பேசுகிற என்னையாய் இருக்கலாம்; கேட்கிற உங்களில் சிலரையாய் இருக்கலாம். இரட்சி என் நாமதம்பண்ணுகிறீர்கள்? “இப்பொழுது நீர் போகலாம். என்ருச் சமயமானபோது உம்மை அழைப்பிப்பேன்” என்ற எந்திராகிய இயேசு இன்று என் சொல்லுகிறாய்? இன்று என் அல்லா உம்மை ஏற்றிக்கொள்ளாய்? உன் இருதயத்தைத் திறந்து உன்னைமயின் இராசனே, உன்னை பிரவேசியும் என்று சொல்லு.

இதிலும் திரமான சமயம் வருமோ? தேவனைச் செயிப்பாய் என்று நீ பத்த பதினாறு, இருபது, முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னே வாக்குத்தத்தம் பண்ணவில்லையோ? விவாகம் செய்துகொண்டபின் அப்படிச் செய்வோம் என்று உங்களில் சிலர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணவில்லையோ? உங்களுக்கு நீங்கள் எதமானால் ஆண்படி அப்படிச் செய்வோம் என்று உங்களில் சிலர் சொன்னார்கள்? அப்படிச் செய்தீர்களா? பாதாளத்துக்குப் போகிற அப்படி அப்படி இருக்கின்றன. அவைகளின் பெயரைச் சிலவேன. முகலாம் படி நிர்வாகம். ஒரு மதுரைத் திருவிழா அச்சு அச்சு செய்தால், அதுமாதிரிப் போகும். அது அவனைப் பாதாளத்தில் கொண்டுபோய்விடும். நாள் என்ன தப்பிதம் செய்கிறேன் என்று சிலர் கேட்கிறார்கள்? ஏன்? நீ உன் இரட்சிப்பை அசட்டை செய்தால் மாதிரிப் போகும். நீ கெட்டுப்போயாய், நான் கெடியாய் ஓடும் ஓர் டிவிஷன் என் கிறு வன்னத்துக்குள் பத்திருக்கிறேன். பத்து மைலுக்கப்பால் ஆறு குதிகளும் பம்புகரமான இடம் வருகிறது. அவ்விடத்துக்குப் போகிற ஒவ்வொருவரும் மாண்கிறோகிறான். நான் தண்டவெலிக்க வேண்டியதில்லை. தன்செய்துக் கழற்றிவைத்து சைக்கிள்கொண்டு அசட்டைசெய்வது மாதிரிப் போகும். அப்படியே சிலவே நிரோட்டத்தில் ஒரு மனுஷன் கைக்கட்டிக்கொண்டு மற்பதுமாதிரிப் போகும். என்னடி மாண்கிறோவான்.

இரண்டாம் படி பின்பு நான் உங்களைச் சந்தித்து

யுங்கள் என்று நெருக்கினால் இன்றைக்கு அல்ல, இன்றைக்கு அல்ல என்கிறீர்கள். இல்லை, இப்பொழுதே தேவனுடைய இராச்சியத்துக்குள் செல்லுங்கள் என்று நான் திருப்பாவை கேட்டால், நீங்கள் மரியாதையாய் இன்று திரிஸ்தவர்கள் ஆகமாட்டோம். உமது புத்திக்காய் உபகாரம் சொல்லுகிறோம். திரிஸ்தவன் ஆகவேண்டும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது, ஆனால் இன்றைக்கு அல்ல-என்கிறீர்கள். இதுதான் பின்பு பாடுதல்.

என்றும் படி இசுமூதல், உங்களில் சிலர் எணியின் கீழ்ப்
புகளில் இறங்குவார்களாகலாம். இப்போதிருந்துவை
புகழுகிறீர்கள்; இறந்துவைப் புகழுகிறீர்கள்; இறந்து
பார்க்கத்தக்கவர்களைப் புகழுகிறீர்கள்; உத்தம மனுஷ
னாரும் உங்கள் உத்தம சிநேகிதனாரும் புகழ்க்கிறீர்கள். நான்
உங்களுக்கு வேதபுஸ்தகத்தைத் தந்தால் நீங்கள் அதைக் கீழித்து
காலின்கீழ் மிதிப்பீர்கள். ஆ, இசுமூதலுக்களே, நீங்கள்
சீக்கிரம் மறுமையில் இருப்பீர்கள். தீவிழித்து மனத்தொழுது
தேவனிடத்தில் வாருங்கள். சிசுக்களே, நீ இப்பொழுது
பராக்கண்டம், பின்போதியல் முன்னுதலாகிய படிக்களம் என்
தப் பரிசுமேல் நின்றுகொண்டிருக்கிறாய். அகேசர் முத
லாம் படியில் நின்றுவாயிற் றுள்ளப்படுகிறாய். அகேசர்
அசுபட்டையிலே சாகிறார். அகேசர் பின்போதியல் சாகி
றார்கள். இன்னும் அகேசர் இறப்படியிலே நின்று இரட்
தப்பை இசுமூதற்குள்.

[illegible]

சொல்லுகிறீர்களோ? உங்கள் செபந்தையும் பிரசங்கங்களையும் உங்கள் சலிசேஷ சத்தத்தையும் தூரத்திலும், கிறிஸ்து எனக்கு வேண்டாம் என்கிறீர்களோ? அல்லது நீங்கள் புதியுள்ளவர்களாய், கர்த்தராகிய இயேசுவே உம்மை விருப்புகிறேன், உம்மைத் தேவையாய் இருக்கிறேன், உம்மையே ஏற்றுக்கொள்ளுவேன் என்று சொல்லுகிறீர்களோ? இந்தத் தீர்மானத்துக்குக் கர்த்தர் உங்களைக் கொண்டுவருவாராக.

II.

கிறிஸ்து பாவியைத் தேடுதல்.

தூதர், 19. 10.

“இழந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும்
மனுஷகுமாரன் வந்திருக்கிறார்.”

இது எனக்கு வேதவசனங்கள் எல்லாவற்றினும் அதிக மதுரமான ஒரு வசனம் இந்த சிறு வசனத்திலே விஷ்ணுவானவர் உலகத்துக்கு ஏன் தான் என்று சொல்லவேண்டுமென்று ஒரு வேலையைச் செய்யக் கோக்கும் வேலையும் ஸ்டீண்டனைப்பிப்புக்கையாகவும் வந்தார்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னே உலேவன் இளவரசர் அம் ரிக்காவுக்கு வந்தார். அமரிக்காவாகிய எங்கள் தேசத்தில் உங்கள் இளவரசர் வந்தார் என்பதைப்பற்றிப் பெரிய ஆவாரம் உண்டாயிற்று. பத்திரிகைகள் அதைப்பற்றிப் பேசின. அநேகம் ஏன் வந்தார் என்பதைப்பற்றி அதிகயித்தார்கள். பிரசாதிபதனார் அரசாட்சி எவ்வகையானது என்று பார்க்க வந்தாரோ? தமது சுக கொங்கியத்துக்காக வந்தாரோ? எங்கள் கலாசாலைகளைப் பார்க்க வந்தாரோ? இந்த முகாந்தத்துக்காக வந்தாரோ, அல்லது அந்த முகாந்தத்துக்காக வந்தாரோ என்று வினவினார்கள். தவர் வந்தார்; திரும்பியபொழுது. ஆனால் ஏன் வந்தார் என்று அவர் எங்களுக்குச் சொல்லவில்லை. பரம இளவரசர் இந்த உலகத்துக்கு வந்தபோதோ, தாம் வன் வந்தோம் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. தேவன் என்னை அனுப்பினார், என் பிராவிடம் சித்தத்தைச் செய்ய வந்தேன்

என்றார். அந்தச் சித்தம் என்ன? கொட்டுப்போனதைச் தேடி இரட்சிப்பதே. வேசத்திலே ஒரு வேலையைச் செய்யும்படி தேவன் ஒருவனை அனுப்பும்போது அவன் அதில் அனுகூலம் அடையாமல் இருந்ததாக ஒரு திட்டத்திலும் காணமாட்டார்கள். முப்பதுவட்சம் பேரை எகிப்திய சிறைவீட்டிலிருந்து வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்கு அழைத்துவரும்படி தேவன் மோசேயை எகிப்துக்கு அனுப்பினார். அவன் சப்படியே செய்யாமல்போனானோ? அப்படியி போவகவேண்டிய முதல் காணப்பட்டது. “கான் கர்த்தரின் சித்தத்தையை கேட்டிறதற்கு அவர் யார்?” என்று சொல்லுகிறதையும் அரம்பையை விட்டு மோசேயை எகிப்து நூத்தா சிறைதையும் காண போமாறால், அனுகூலமில்லாமல் தான் போம் என்று எண்ணுவோம். அப்படி அனுகூலமில்லா திருத்ததோ? தேவன் எவ்வாலை ஆகாப் இடம் அனுப்ப அவன் போய் மழைபவது பனியாவது பெய்யாதென்று ஆகாபுக்குச் சொன்னான். அது அரிய காரியம் ஆனாலும் மூன்று வருஷமும் ஆறாமாதமும் வானம் அடைபட்டிருக்கவில்லையோ? இப்போ தேவன் தமது நேசருமாறனை தமது சமுத்தத்தையும் சித் சனத்தையும் விட்டு, இந்தத் தாழ்த்த உலகத்துக்கு அனுப்பினார். அனுகூலம் தடையாடப்போவார் என்று எண்ணிவிட்டனர். தேவனுக்குத் தோத்திரம், அவர் முற்றமுடிய இரட்சிக்கு வல்லவராப் இருக்கிறார். இவ்விடத்தில் இருக்கிற ஒரு ஒரு மனுஷனுக்கு இரட்சிக்கப்பட மனமாய் இருக்கிற இரட்சிக்கப்படலாம் என்று காண்பான்.

ஒரு வாக்கியத்தை மீட்டு நன்றாய் நியமனரித்து அதைச் சொல்லவந்த காரணம் என்னவென்று பார்ப்பது எனக்குத் தானே பெரிய ஆசிர்வாதமாய் இருக்கக் காண்கிறேன். பதினெட்டாம் அநிகரத்தின் கடைசியை நீங்கள் பார்ப்பீர்களாகில், கர்த்தர் எரிகோநகரிக்கு வருகிறதைக் காண்பீர்கள். வழியருகே ஒரு எளிய குருடன் உட்கார்ந்தான். ஒரு வேளை அப்படி இருப்பது அந்தக் வருஷங்களாக அவன் வழக்கம். அவனுடைய பிள்ளைகள் அவனை நத்திக்கொண்டு வந்திருப்பார்கள். அங்கே அவன் ஒருவாறு வருஷங்களாய் இருந்து, எழைத் குருடனாக் இரங்கி ஒரு காச கொடுங்கள் என்று கூப்பிடுவான். ஒருகால் அவன் இப்படி உட்கார்ந்திருக்கையிலே எருசலேமிலிருந்து ஒரு மனுஷன் வந்து எழைத் குருடனைக் கண்டு, அவன் அருகாக உட்கார்ந்து பந்திமேயுவே! உளக்கொரு நற்செய்தி சொல்லப்போகிறேன் என்

றான். குருடன் அது என்ன என்று. உனக்குப் பார்வை தரக்கூடிய ஒருவர் இவ்வேலருக்குள் இருக்கிறார் என்றான். அதற்கு அவன்: அப்படி இருக்கமாட்டான்; நான் ஒருக்காலம் பார்வை அடையமாட்டேன்; நான் பிறவியிலே குருடன், இவ்வுலகத்திலே எனக்குப் பார்வை கிடையாது, மறுமையிலே ிடைக்கக்கூடும்; இவ்வுலகத்திலே எல்லா நாளும் நான் குருடனாய்தான் இருக்கவேண்டும் என்றான். அதற்கு மற்றவர்: நான் சொல்வதைக் கேள். அன்றைக்கு நான் ஒரு முக்குப் போனேன். கலிலேயாவில் அந்தப் பெரிய தீர்க்கதரிசி இருந்தான். அவர் ஒரு பிழலிக்குருடனுக்குப் பார்வை கொடுக்கிறதைக் கண்டேன்; அவனுக்குக் கிடைத்த கண்களிலும் உத்தமமான கண்களுள்ள ஒருவன் நான் ஒருக்காலம் கண்டதே இல்லை என்றான். அப்பொழுது எழைக்குருடனின் மனதில் முதல் முதல் நம்பிக்கை வந்தது. அவன் அது எப்படியானதென்று கேட்டான். மற்றவன்: இல்லா, சொல்லுகிறேன். அவர் கிலத்திலே துப்பிச் சேறு கூட்டாக்கி அவன் கண்களின்மேல் பூசி சிலோவாயம் குளத்திலே டோய்க்கருவு என்னார். அவன் போய்க் கழுவினபோது, நல்ல பூண்டு தூண் கள் உண்டாயின. இது மெய்; புன் அவனுடைய விதினான். அவனைப் பார்க்கிறதில் நல்ல கண்களையுடைய ஒருவன் தான் ஒருசேலையில் எங்கும் கண்டதில்லை என்றான். இதற்கெல்லாம் என்ன செலவு கேட்டார். என்று பார்திமேயு விசாரித்தபொழுது; ஒரு செலவும் இல்லை என்றான். செலவு என்று மில்லாமல் பார்வை அடைந்தான். உனக்கு முன்பு நியே அவருக்குச் சொல்லு, பின்னொரு விசேஷ மனுஷன் உனக்காகப் பேசவேண்டியதும் இல்லை, அவருக்குச் செல்வமும் வறிகளும் சரி என்றான். அப்போ அவருடைய திருநாமம் என்ன என்று பார்திமேயு கேட்டான். அவர் பெயர் ஈசரேயனாகிய இயேசு. அவர் எப்போதாவது இவ்வழியாய் வந்தால் உரியத்தை அவருக்குச் சொல்லாதபடி விட்டு விடாதே என்று அவன் சொன்னான். அவர் இவ்வழியே வந்தான் அவரிடம் போகாமல் விடவேமாட்டேன் என்பதை நிச்சயமாய் மீட்டி என்னான். இரண்டொரு நாளுக்குப் பின்பு ஒருவன் கைலாகு கொடுத்துக் குருடனைக் கட்டிக்கொண்டு வந்தார். அவன் வழக்கமான இடத்திலே உட்கார்ந்து பிச்சை கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். சமதியாய் திரளான கண்கள் நடக்கிற சத்தத்தைக் கேட்டு, இதர் இதர் சொல்லுங்கள் என்று விசாரித்தான். ஈசரேயன் இயேசுபோகிறார் என்று

சிலர் சொன்னார்கள். ஆதைக் கேட்டவுடனே குருடருக்குப் பார்வை கொடுக்கிற மனுஷன் அவர் அல்லவோ என்று தன் உள்ளத்திலே சொல்லிக்கொண்டு பெரும் குரலாய் தாவின் குமாரனாகிய இயேசுவோ! என்மேல் இரங்கும் என்று கூப்பிட்டான். ஆர் என்று தெரியவில்லை, (ஒரு வேளை பேதரு வாக்கும்;) அமைதியாய் இரு, பேசாதே என்று சொன்னார்கள். கர்த்தர் இராசாவாய் முடிதரிக்க ஒருசேலேமூக்குப் போகிறார். வறையாசகக்குருடன் தமக்கு தொல்லைசெய்ய விரும்பார் என்று அவன் எண்ணினான். ஆ! தேவருமார் இங்கே இருந்தபொழுது சனங்கள் அவரை அழைத்தனர். அவர் மோட்சத்தின் சகல லீனை ஒசையையும் கர்த்தர் பாலியின் பிரார்த்தனையைக் கேட்கிறவர். கர்த்தர்போல் எந்த இராகமும் அவருக்குப் பிரியம் இல்லை. பார்திமேயுவோ இன்னும் அதிர்ந்ததாய் தாவின் குமாரனே! என்மேல் இரங்கும் என்று கூப்பிட்டான். அவனுடைய விண்ணப்பம் செவனையுடைய குமாரனின் காதுக்கு எட்டினது. செபம் எப்போதும் அவர் கருக்கு எட்டிகிறது. அவர் கர்த்தரின் தன் அந்த உலகிலே என்னிடத்தில் அழைத்துவருங்கள் என்றார். பார்திமேயுவோ! திடீர்கொன், கருத்திரு! உன்னை அழைக்கிறார் என்றார்கள். கர்த்தர் யாரை அழைத்தாரோ, அவர் கருக்குக் கொடுக்க நல்ல நவையும் வைத்திருக்கிறார். பாலியே! இப்போதே ஆதை நினைப்பாயாக. குருடனை இயேசுவிடத்தில் செலவடிவத்தார்கள். நான் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிறாய் என்றார். அவன் கர்த்தாவோ! நான் பார்வை அடையவேண்டும் என்றான். கர்த்தர் அப்படி ஆகக் கடவது என்றார். உடனே அவன் கண்கள் திறக்கப்பட்டன.

இந்த ஆச்சரியமான காட்சியைக் காணும்படி நான் அங்கே இருந்தாலோ என்மெண்ணுகிறேன். அவன் முதல் கண்ட ஆன் தேவனுடைய குமாரன்தாமே தீர்ப்பரிக்கிற சனத்தி ரளுக்குள் பார்வை அடைந்த குருடனைப்போல் புகழ்ந்து தகவிலும் ஆர்ப்பரித்ததில்லை. அவன் தேவனைப் புகழ்ந்து பார்திமேயு குமாரனுக்கு ஒசை என்னு இடம் கொடுக்க. பார்திமேயு எரிசேயுக்குச் சந்திரே இடம்பிழை, நான் போய் என் மனை வியைக் கண்டு இதை அவளுக்குச் சொல்லுவேன் என்று சிந்தித்தான். பரிதாய் மனத்திருப்பின் எவனும் இரட்சிப்பைக் குறித்து தன் கிண்கிதருடன் பேச விரும்புகிறான். பார்திமேயு தெருவிலே நடந்துபோகையில் ஒருவன் எதிமே நடந்து

வந்து, இவனைக் கடந்தபோய். திரும்பி: ஓ! பார்தியேயுவோ!
இது நீயோ? அப்படித்தான் என்று நினைத்தேன். ஆளு
தும் நம்புகிறது வருத்தமாய் இருந்தது. உனக்குப் பாவை
எப்படி உண்டாயிற்று என்று கேட்டான். நான் சற்றுமுன்னே
நாசரேத்து இயேசுவை பட்டணத்துக்கருகே சந்தித்து என்
மேல் இரங்கும் என்று கேட்டேன் என்று சொன்னவுடனே,
நாசரேத்து இயேசுவோ, அவர் இவ்விடங்களில் நிற்கிறாரோ
என்று விசாரித்தான். ஆம், அவர் இங்கே எரிசேலில்
நின்றார்; இப்போதான் மேற்கு வாசலுக்குப் போகிறார்
என்று. நான் அவனாக காண விரும்புகிறேன் என்று சொல்
லித் தெருவழியே ஓடினான். அவனா அவன் கொஞ்சமும்
காணக்கூடாது இருந்தது. திரும்ப சனங்கள் அவனைச் சூழ்ந்
திருந்தபடியாலும் தான் ஒரு குள்ளனாய் இருந்தபடியினால்
எவ்வளவு எட்டிப்பார்த்தாலும் அவனாகச் சிறுமன் காணக்கூடா
யதாய் இருக்கவில்லை. நல்லது, பாப்பேலே என்று சொல்லி
தீவிரித்த முன்னே ஓடி ஒரு எட்டத்திரைத்தின்மேல் ஏறி
தெருவின்மேல் ஓடிக் கொண்டு அந்தக் கொம்பில் இருந்தால்
நான் நன்றாய் அவனைப் பார்த்துக்கொள்ளேன் என்று தனக்
குள்ளே சொல்லிக்கொண்டான். வழியில் நிற்கிற ஒரு அந்
நியனைப் பார்த்தான். ஒரு பெரிய செல்லவன் சிறு பை
யனைப்போல மரத்தில் ஏறினதும் தன்னை ஒருவரும் காண
மாட்டார்கள் என்று இலைகளுக்குள்ளே ஒளிக்குதும் நல்ல
வேடிக்கையாய் இருக்கிறது. திரன் சனங்கள் இட்டிவருகிறார்
கள். யார் இயேசு என்று பார்க்கிறான். பேதுருவைப் பார்க்
கிறான்; அவர் அல்ல. யோவானைப் பார்க்கிறான்; அவர் அல்ல.
கடைசியாய் மனுஷகுமாரரிலும் கெளந்தரியருள்ள ஒருவர்
மேல் அவன் கண்கள் நோக்குகின்றன. இவர்தான் அவர் என்று
கொள்கிறான். சகேயு இலைகளுக்கு ஊடாகத் தலையை நீட்டி
அகியசமான தேவ மனுஷனைப் பாரியப்போடி பார்க்கிறான்.
கடைசியாக நான் சனங்கள் மரத்தின்மேலாக வருகிறார்கள்.
என்னைக் கவனியாமல் கிறிஸ்து போய்விடுவார் என்று
சகேயு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான். கிறிஸ்துவோ மரத்தின்
மேல் வந்தவுடனே நின்று அண்ணாந்த புர்த்து: சகேயுவே,
நீ சீக்கிரமாய் இறங்குவா என்கிறார். என்னுடைய பெயர்
அவருக்குச் சொன்னதா? நான் அவருக்கு அறிமுகமானவன்
அல்லவே என்பது அவன் மனதின் முதல் எண்ணம். என்?
கிறிஸ்து அறிவார், பாலி, உன்னைப்பற்றி முழுதும் கிறிஸ்து
அறிவார். உன் பெயரும் உன் வீடும் அவருக்குத் தெரியும்.

அவருக்கு மனைய எண்ணுதே. நீ எங்கே இருக்கிறாய் என்ப
தையும் உன்னைப்பற்றிய மற்றெல்லாவற்றையும் அவர் அறிவார்.
சகேதியான மனத்திரும்புதலைச் சிலர் நம்புகிறதில்லை. அவர்
கள் னனக்கு ஒரு மறுமொழி சொல்லட்டும். சகேயு எப்போ
முது மனத்திரும்பினான்? நிச்சயமாய் அவன் மரத்தில் ஏறின
பொழுது ஒரு பாலி; அவன் இறங்கினபொழுது மனத்திரும்பி
விட்டான். மரக்கொப்புக்கும் நிலத்துக்கும் இடையே மனத்
திரும்பி இருக்கவேண்டும். அந்த ஆயக்காரனை மனத்திரும்ப
வெகுதேவை: செல்லவில்லை. சீக்கிரமாய் இறங்குவா, நான்
இவ்வழியாய் இனிமேல் ஒருக்காலும் வீரேண்டு இவ்விடத்
தற்கு இது என் கடைசிப்பரியானம். நான் அவன் சீத்
திரமாய் இறங்கிச் சந்தோஷப்போகட்டே அவனா அழைத்துக்
கொண்டு தன் வீட்டுக்குப் போனான். பின்னொரு விதமாய்
யாராவது கிறிஸ்துவை ஏறிக்கொண்டார்கள் என்று எப்போ
தாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்? கிறிஸ்து வருடப்பொழுது சந்
தோஷமும் வருடம்; சபாவும் குருகு சஞ்சலம் ஒடிவிடு; ஒளி
சமாதானம் சந்தோஷம் இவைகள் ஆத்திமாவாருடன் பிரவே
சிக்கும். இப்போது நங்கள் உயர்வான இடங்களிலிருந்து தாழ்
வந்து, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்பவர்களை அநேகராய் இருப்
பார்களாக.

அவன் மனத்திரும்பினது உரத்த எழுத்துத் தெரியும் என்று
சிலர் கேட்கக்கூடும். அதற்கு அவன், நல்ல அத்தாட்சி காண்
பித்தான் என்ற நினைக்கிறேன். இப்போதும் அப்படிப்பட்ட
சாட்சிகளைக் காண விரும்புகிறேன். செல்லவான உங்களில்
சிலர் மனத்திரும்பி தங்கள் செல்வத்தில் அனாவாகியைத் தரித்
திரருக்குக் காட்டுகட்டும்; மெய்யான மனத்திரும்புதல் என்று
சனங்கள் உடனே நம்புவார்கள். அதிலும் உத்தமமான சாட்
சியம் இருக்கிறது. “நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாகிலும் அநி
யாயமாய் வாங்கினதுண்டானால், நல்லத்தையையத் திரும்பச்
செலுத்துகிறேன் என்றான்.” அது நல்ல சாட்சி. சனங்கள்
சகேதியாய் மனத்திரும்பினால் நிலைநிற்கமாட்டார்கள் என்று
சொல்லுகிறார்கள். சகேயு நிலைநின்ற நாலத்தனை செலுத்
தினான். பண்ப்பைக்குச் சமீபித்த வருகிற மனத்திரும்புதலை
யே விரும்புகிறேன். நான் நினைக்கிறது என்னவெனில், மறு
காண்காலமே சகேயுவின் வேலைக்காரன் ஒரு அயலாளிடம்
போய் தாழ்வு பவுண் உண்டியலை நீட்டுகிறான். இதென்னத்
துக்கென்று அவன் வினாவுகிறான். என் எசிரான் சில வருஷங்
களுக்குமுன்னே உமையிடத்திலிருந்து இரப்பத்தைப் பவுண்

அநியாயமாய் எடுத்துக்கொண்டார். இது அவர் பதில் கொடுக்கும் பணம் என்றான். அது சகேஷுவின் மனத்திரும்புதலை மனுஷர் நம்பப்பண்ணும். இங்கேயும் அப்படியான சம்பவங்கள் நடக்கிறதை நான் காண விரும்புகிறேன். அப்போ மனுஷர் சடுதியான மனத்திரும்புதலுக்கு விரோதம்பேசுவதை விட்டுவிடுவார்கள்.

ஆண்டவர் ஆயக்காரனுடன் விருந்துக்குப் போனார். அவர் அங்கே இருக்கிறபொழுது பரிசேயர் முறுமுறுத்துக் குற்றம் சொன்னார்கள். இந்த மனுஷன் பாலிகளை ஏற்றுக்கொண்டு கிரான் என்றார்கள். இப்படிப் பரிசேயர் குறைசொல்லுகிற பொழுதுதான் அப்பொழுது வாசித்த முசுவுரை வாக்கியத்தை நமது ஆண்டவர் என்றார். அவர் சொன்னது எப்படி இருக்கிறதானால், நான் உயிர்விடத்தில் வந்தது அவனுக்கு வருத்தத்தை அல்லது கிலேத்தை உண்டாக்கவில்லை. அவனை இரட்சித்து ஆசீர்வதிக்க வந்தேன். “இழுந்துபோனதைத் தேடவும் இரட்சிக்கவும் மனுஷருமாய் வந்திருக்கிறார்” என்றார்.

நான் கெட்டுப்போனேன் என்று எண்ணுகிற ஒரு மனுஷனாவது மனுஷியாவது இங்கே இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு கல் செய்தி சொல்லுகிறேன். கிறிஸ்து உன்னைத் தேடிவந்திருக்கிறான். அங்கே உன்னைக்குமுன்னே ஒரு சனிக்கிழமை இரத்திரி நியோர்க்கு நகரத்திலிருந்து செபக்கட்டிடத்துக்குப் போனேன். கூட்டம் முடிந்தபின் ஒரு மனுஷன் என்னிடத்தில் வந்து நானுக்கு மரியல் கூட்டத்துக்குப் போய் மரியல்காரருக்குப் பிரசங்கம்பண்ணுவிரோ என்று கேட்டான். நான் சந்தோஷமாய் அப்படிச் செய்வேன் என்றேன். அந்த மரியல்வீட்டில் ஒரு செப ஆலயமும் இல்லை. மரியல்காரர் குகையிலேயே நான் பிரசங்கம்பண்ணவேண்டாம். ஒரு சிறு இரும்புக்கிராநியிலே நின்று ஒரு பெரிய நீண்ட இரு புறமும் வளர்ந்த வழிப்பாதையாக இடத்திலே பிரச்சிக்கிறேன். பிரசங்கம் கேட்டவர்கள் முந்தாது நானாது பெயர் என்று நினைக்கிறேன். ஒருவரையாவது நான் காணக்கூடியதாய் இருக்கவில்லை. பிரசங்கிப்பது மிகவும் வருத்தமாய் இருந்தது. இதற்கு முன் வெறும் சுவர்களுக்கு, நான் ஒருக்காலும் பிரசங்கம் பண்ணினதில்லை. முடிந்தபின் நான் யாருக்குப் பிரசங்கம் பண்ணினேன்; அவர்கள் சுவசேஷத்தை எப்படி ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று புறிய விரும்பினேன். முதல் கதவுக்குப் போனேன். அங்கிருந்து பார்வையாக நான் பிரசங்கத்தை நன்றாய்க்

கேட்கக்கூடும். ஒரு சிறு சன்னலுக்கு ஊடாகப் பார்த்தபோது அங்கே சில மனுஷர் சீட்டுவியையாடிக்கொண்டு இருந்தார்கள். பிரசங்கவேளையிலும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உங்கள் சீர் என்ன என்று விசாரித்தேன். அந்தப்பேன! எங்களைக்குறித்துக் கெட்ட எண்ணம்கொள்ளாதேயும்; சாட்சிகள் சத்தியம்பண்ணிப் பொய் சொன்னார்கள்; அதிலால் நாங்கள் இங்கே வந்தோம் என்றார்கள். கிறிஸ்து இவ்வறையிலுள்ள ஒருவரையும் இரட்சிக்கமாட்டாரா? செட்டிப் போனவர்கள் ஒருவரும் இல்லை என்றேன். மற்ற சிற்றறைக்குப் போய், சிசேக்கினை, உனது காரியம் எப்படி என்றேன். குற்றம்செய்தவன் என் சாயலுள்ளவன் என்றார்கள். அவன் என்று பிடித்துக்கொண்டேன். ஆகையால் நான் இவ்விடத்துக்கு வந்தேன் என்றான். அவனும்குற்றமற்றவன். மற்ற சிற்றறைக்குப் போய் உங்கள் சீர் என்ன என்றேன். நாங்கள் கெட்ட கூட்டத்தில் தங்கத்தோம், குற்றம்செய்தவன் சுத்தவாளியாய் விட்டான், நாங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டோம், நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றார்கள். அடுத்த சிற்றறைக்குப் போய் உங்கள் காரியம் என்ன என்றேன். நமது விசாரனை மற்றச் சிழமை வருகிறது. எங்களுக்கு விசாரமாய் அவர்களிடம் ஒன்றும் இல்லை, நாங்கள் விலகிவிடுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஏதக்கறைய ஒவ்வொரு சிற்றறைக்கும் போனேன். அழிபெய் சொன்னார்கள்; தங்களிலும் இல்லை என்றார்கள். ஆ! இவ்வளவு கூட்டமான சுத்தவாளரை நான் ஒருக்காலும் கண்டதில்லை; அவர்கள் சொன்னபடி சூழறமெல்லாம் நியாயாதிபதிகன்பேரில் இருந்தது. இம்மனுஷர் சநீதியாகிய அழக்கான கந்தைகளால் தங்களைப் போர்த்துகொண்டார்கள். ஆறாயிரம் வருஷங்களாய் இப்படியே நடந்துவருகிறது. ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் ஒவ்வொரு சிற்றறைக்கும் நடந்து நடந்து பேரகையில் ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு போக்குச்சாக்குச் சொல்லக்கண்டபோது, அதை நியாயம் அடைந்தேன்; போக்குச்சாக்கு இல்லாதவனுக்குப் பசாசு நியாயம் அடைந்தேன்; போக்குச்சாக்கு இல்லாதவனுக்குப் பசாசு ஒரு போக்குச்சாக்கு உண்டாகியான் அறைக்குப் போனபொழுது கூட்டத்தின் கடைசியான அறைக்குப் போனபொழுது முழங்காலிலே முழங்கையை அணிந்த கையிலே தலையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு மனிதனைக் கண்டேன். அவன் கண்களில் சொட்டுச் சொட்டாய் அல்ல, இரண்டு சிறு நீரோட்டமாய் கண்ணீர்கள் ஓடின.

என்ன சஞ்சலம் என்று கேட்டேன்; அவன் வியாருவமும்

பாயாத. உன்னைத் தேடி ரட்சிக்கும்படி மனிதகுமாரன் வந்திருக்கிறார்.

ரோலண்டில் என்னும் போர்க்காப்பற்றி ஒருகதை சொல்லுவார்கள். அவர் ஒருமுறை ஒரு வெளியிலே பெரும்புட்டமான சனத்துக்குப் பிரசங்கம்பண்ணிக்கொண்டு நின்றார். எவ்வளவு என்னும் பெருமாட்டி அவருக்கு அருகே சவாரி போகையிட்டு ரோன சபாங்களுக்கு பிரசங்கிக்கிற இவர் யார் என்று கேட்டபிற்பிற்பெற்ற ரோலண்டில் என்று சொன்னார்கள். அவனைப்பற்றித் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்; அவர் சொல்வதை நானும் கேட்கும்படி பிரசங்கபட்டதற்குச் சமீபமாய் வண்டியைச் செலுத்து என்னார். ரோலண்டில் அந்த வண்டியைத் தவணித்து, அவன் பிரபுக்கள் வரிசையை சேர்ந்தவன் என்று எண்ணி அருகாக சின்ற சிலரிடம் இது யார் என்று விசாரித்து அறிந்தகொண்டார். கொஞ்சகேரம் பூச்சித்து பின்பு உடனே குதித்து என் கிகேதெரே, விற்கத்தகுச் சில போதன் என்னிடம் இருக்கிறது என்னார். ஒரு போதகர் பிரசங்கமெல்லே ஏதோ வித்தப்போகிறார் என்று எண்ணி, ஒவ்வொருவரும் அகிசயத்தோடு விழித்துப் பார்த்தார்கள். நான் அதை வலங்கூறி வித்தப்போகிறேன், அதன் வித்தரோப்பா விஷன்ன சகல கிரீடங்களிலும் விஷயுள்ளது. அது ஏன் சின் பெருமாட்டியின் ஆத்தமம் என்னார். யாராவது விசாரிக்கேட்டிடுங்கனோ என்னார். அடித்தாப்போல் இங்கே ஒரு கேள்வி வருகிறதென்று எண்ணுகிறேன். கேள்விக்காரன் யார்? சாத்தானே கேள்விக்காரன். சாத்தானே, நீ என்ன கொடுப்பாய் என்னார். நான் செல்வமும் கனமும் சந்தோஷமும் கொடுப்பேன். ஆம், அவன் ஆத்துமாவை ஒரு உலகமும் கொடுப்பேன், பொறுங்கள். இந்த ஆத்துமாவை இன்னும் ஒரு கேள்வி வருகிறதைத் கேட்கிறேன். கேட்கிறவர் யார்? கத்தராகிய இயேசுகிறீது. இயேசுவே, இந்த ஆத்துமாவைக்கு என்ன ஒருவிர்? நான் சமாதானமும் சந்தோஷமும் இந்த உலகம் அறியாத ஆத்துமம் தருவேன்; ஆம், அவன் ஆத்துமாவைக்கு நித்திய சீடனும் கொடுப்பேன். பின்பு அவர் எவ்வளவு பெருமாட்டியைத் திரும்பிப் பார்த்து: அம்மா, நீ இப்பொழுது உமது ஆத்துமாவை வாங்கிவிடுகேட்கிற இரண்டபெருடைய கேள்வியையும் பார்த்தே! அதை யாருக்குக் கொடுக்கப்போகிறீர் என்னார், அவன் வண்டியின் கதவை குதிக்காரானேக்கொண்டு திறப்பித்து சந்தவிரளுக்கு ஊடாகச் சென்று இயேசுகர்த்தருக்கே என் ஆத்துமாவைக்

கொடுக்கிறேன் என்று. ஏன் இக்கேதோ! இரண்டொரு உங்கள் ஆத்தமாவை விலைக்கு வாங்கிறார்கள். யாருக்கு கொடுப்பீர்கள் என்று நீங்கள் தீர்மானிப்பீர்கள். சாத்தானின் தரக் கூட்டத்தைவிடத் தருவோம் என்று சொல்லுகிறான். அவன் பெயர், உலகத்தோற்றமுதல் பொய்யன். பிசாசின் வாக்கை நம்புகிற மனுஷனைப்பற்றிப் பரிசுபிக்கிறேன். அவன் ஆதாமுக்குப் பொய்சொல்லி வந்தறி அடிப்பிடத்திலுள்ள தெல்லாகற்றையும் அபகரித்து, அவன் கீழ்ப்படுத்துக் ஆக்கிவிட்டான். ஆதாமின் காலமுதல்கொண்டு தவறுடைய பொய்யைச் சார்ந்து அவனுடைய வாக்குத்தந்தியை நம்பினவர்கள் எல்லாரும் மோசம்போனார்கள்; எவ்வாறும் மோசம் போவார்கள். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவோ, தாம் சொல்வதெல்லாகற்றையும் கொடுக்க இயன்றவராய் இருக்கிறார். கொடுப்போனோம் என்று உணருகிறவர்களாய் இக்கே இருக்கிற ஒவ்வொரு ஆத்தமாவுக்கும் நித்திய சேவனைக் கொடுப்போம் என்று அவர் வாக்குத்தந்தம் பண்ணுகிறார். “தேவனுடைய வரமோ நித்திய சேவன்.” யார் வேண்டும் என்கிறீர்கள்? நீங்கள் யார் வர இரட்சிப்பை விரும்புகிறீர்கள் என்னும் கேள்வியை தேவ சிம்ம சனத்தன்னைத் தெரிவிப்பீர்களோ? சிங்கசனத் திருமுடி உண்டாகும் ஆர்ப்பரிப்பைப்பற்றி நாம் சற்று முன்னமையோடு என் உள்ளம் தேவனிடம் சென்றது. மூடச்சத்தில் பெரிய ஆர்ப்பரிப்பு உண்டாகும்படி அதை ஆத்தமர்கள் அவனிடம் திரும்பவேண்டும் என்று ஆவன செய்திருந்திருந்தேன்.

பிராந்தத்தின்
நான் இரட்சிக்கப்பட்ட விருப்பமாய் இருக்கிறேன்; ஆனால்
கிறிஸ்து என்னை ஒருபோதும் தேடவில்லை என்று இன்றைக்கு
ஒரு மனுஷன் என்னைக் கொள்ளான். நீ என் தாமதமாய்
இருக்கிறாய் என்று சொல். கிறிஸ்து என்னை அழைக்கு
மட்டும் தாமதித்திருக்கிறேன், அது அழைக்கப்படவே ஒரு
தேன் என்றான். இப்படிப்பட்ட சருவள்ள வேறு சிலர்
மட்டுமே இருக்கக்கூடும். தேவன் அடியானவரால் ஒருக்
காலும் விரும்பி அழைக்கப்படாதவருமே இருந்தேத்தல் ஒரு
மனுஷனாக இருக்கிறான் என்று நான் கம்பவில்லை.
தேனெனினும் அவர் தான் பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுந்
கள். இந்த ஆறுமீத விரும்புகளிலும் இரட்சிக்கப்பட்ட
ஒவ்வொருவரையும் தேவனே முதல் தேடினவர். ஆதாம்
கெட்டுப்போனபின்னரே தேவன் அவனைத் தேடினார்; அவனோ
பயந்து ஒடி தேரட்டத்தின் செடிகளுக்குள்ளே ஒளிந்து

கொண்டான். தேவனே தேவகிறவரானார். அந்த நாள்தொட்டு நந்த நான்வரைக்கும் அவரே தடுகிறார். இந்தச் சபையில் எந்த மனுவுடன் இல்லது எந்த மனுவி இரட்சிக் கப்பட்டவர்களாய் இருக்கிறீர்களோ, அவர்களை அவரே முதல் தேடினார்.

ஹக்கா 1-ம் அதிகாரத்தில் என்ன வாசிக்கிறோம்? ஒடுமேயப்பன் தனது ஆபீஸைப் பட்டிக்குக் கொண்டுவருகிறான். அவைகள் உள் செல்லும்பொழுது விட்ட நின்று அவைகளை எண்ணுகிறான். அவன் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று தொண்ணூற்றொன்பது வரைக்கும் எண்ணுகிறதாய்க் காண்கிறேன். என்ன துறு அல்லவோ இருக்கவேண்டும்? நான் எண்ணுகிறது மொசம் என்று தன் உள்ளத்தில் சொல்லி திரும்பவும் எண்ணுகிறான். ஆகத் தொண்ணூற்றொன்பது தான் இருக்கிறது, பின்னை ஒன்றை இழந்துபோனேன் என்கிறான். நல்லது, தப்பிப்போன ஆதி திரும்பிவரட்டும் என்று அவன் சொல்லுகிறானே? இல்லை. தானே தேடத் துவக்கி மலைக்குப்போய் அங்கிங்கில்லாம் பார்த்து கண்டுபிடித்துத் தோன்மேல் ஏற்றி வீட்டுக்கு கொண்டுவருகிறான். ஆதோமேயப்பனைக் கண்டுபிடித்து? இல்லை. இடையே ஒட்டைக் கண்டுபிடித்துக் கொண்டுவருகிறான். உவனே இப்பிடித்துச் சந்தோஷப்பட்டான். நிசமாய்ப் பெரும்பிவா அடுக்கியிரியப்படும். ஆனால் இடையே சந்தோஷப்பட்டே என்னுடன் சந்தோஷப்படுங்கள் என்று தன் சிறை கிதையும் அழைத்தவன்.

தன் காசை இழந்துபோன ஸ்திரீயைப்பற்றிச் சொல்லப் படுகிறதே. யாரோ அன்றைக்குக் கணக்கைத்தீர்த்து அவளிடம் பத்து வெள்ளிக்காசைக் கொடுத்தார்கள். இராப்படுக்கைக்குப் போகிறபொழுது காசுகளை எண்ணி இரண்டு எடுத்து எண்ணினான். என்ன, ஒன்பது காசுதான் இருக்கிறது; பத்து இருக்கவேண்டியே என்கிறான். திரும்ப எண்ணுகிறான். ஒன்பதுதான் இருக்கிறது. உவனே சுவர்க்கினியின் நாள் எங்கேபோனேன், நான் நிச்சயமாய் வீட்டிலிட்டுப் போக இல்லையே என்று சொல்லி தன் சட்டைச் சக்கை உள் வெளியாய்ப் புரட்டிப்பார்க்கிறான். இதோ ஒரு துவாரம் இருக்கிறது. போன காசு என் சட்டைச்சாத்திக்கு வரட்டும் என்று காத்துக்கொண்டு இருக்கிறானோ? இல்லை. அவன் விளக்கைக் கொளுத்தி ஒரு விளக்குமாற்றை எடுத்து எரிச்சியாய் பெருக்குகிறான். அவன் கட்டிலையும் மேசைகளையும் நாற்காலிகளை

யும் மற்றும் தளபட்டங்களையும் எடுத்துவைத்து விட்டு ஒரு மூலையையும் கட்டிப் பார்க்கிறான். கண்டுபிடித்துவிட்டு சந்தோஷப்படுகிறதாய்? காசு சந்தோஷப்படுகிறதே இல்லை. கண்டுபிடித்த ஸ்திரீயை சந்தோஷப்படுகிறான். தேவனே. இவ்வளவு என் கிற பெரிய தீயிதழ்ந்த கிறிஸ்து இரந்த உவமகனிடம் வெளிப்படுத்தினார். கிறிஸ்துவைக் கண்டுபிடித்தோம் என்று சனைங்கள் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்களை முதல் தேடி. கண்டுபிடிக்கிறவர் கிறிஸ்துவே.

வேறொரு மனுவுடன் தான் இரட்சித்தப்படக் கூடாத பெரும் பாவி என்று எனக்குச் சொன்னான். அப்படிப்பட்டவனைத்தான் கிறிஸ்து தேடிவந்தார். “இந்த மனுவுடன் பாவிகளை ஒற்றுக்கொண்டு அவர்களுடன் போசனம்பண்ணுகிறார்” என்றார்களே! கிறிஸ்துவைத் தவிரோதமாய் அவர்கள் கொண்டுவரக்கூடிய தீரம் அவர் பாவிகளை ஒற்றுக் கொள்ளுகிறார் என்பதே. அவ்வகையான மனுவுடனே அவர் ஒற்றுக்கொள்ள விரும்பாமல் இருக்கிறார். நீ பாவி என்பது ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாமல் இருக்கிறார். உண்மையானால் உனக்கு ஒரு இரட்சகர் இருக்கிறார். நீ எவ்வளவு பெரும்பாவியோ, அவ்வளவு உனக்கு ஒரு இரட்சகர் இருக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. உன் இருதயம் கூடிய இருக்கிறதென்று ஒரு வேளை சொல்லுவாய். அப்படியாகில் அதை மெதுவாக்கக் கிறிஸ்துவே உனக்கு வேண்டும். நீயாய் அப்படிச் செய்யமாட்டாய். இருதயகடனம் பெரிதானால் கிறிஸ்துவின் அவசியமும் பெரிது. உன் பாவ இருள் பெரிதானால் ஒரு இரட்சகர் உனக்கு வேண்டியதும் அவ்வளவு பெரிய அவசியம். உன் பாவம் உனக்கு ஒரு இருண்ட மலைபோல் எழும்புகிற காகில், இயேசு கிறிஸ்துவின் ரத்தம் சகல பாவங்களும் அற உன்னை சுத்திவிடும்படி நினைத்துக்கொள். கிறிஸ்துவின் ரத்தம் நீக்கக்கூடாத பெரிய பாவம் இல்லவே இல்லை. எல்லாவற்றையும் அவர் நீக்கக் கூடும். “இழந்துபோய் விடத் தேடி இரட்சிக்கவேண்டியிருக்கிறாய் வந்திருக்கிறார்” என்கிற பழைய சலிவு வந்தையே நான் பிரசங்கிக்கிறேன். ஆதாமின் விழுந்து அவன் கேடுமே தேவனின் அன்பை வெளிப்படுத்தினது. ஆதாமைத் தேவன் ஏதேனில் வைத்த போதுதான் அவனை நேசிக்கிறோம் என்று சொன்னதே இல்லை. அவனுடைய விழுந்தும் பாவமுமே அதை வெளிப்படுத்தினது. மான்செஸ்டர் நூதியிலுள்ள என் சினைசின் ஒருவர் சில வருஷங்களுக்கு முன்னே ஷிக்காகோ நகரிக்குப் போய்

அவன் எப்படி அவர்களைத் தேடினான் என்று சொல்லுது ஒரு வேளை நலமாய் இருக்கும். அவர் தேடுகிற வகைகளைக் கேட்கம். விசாரணைக்காரரின் அறையிலே ஒரு மனுஷனாக அண்டேன். அவனைக் கிறிஸ்து ஒரு நாள் துறையன் மரித்துப்போன ஒரு தேடித் ததியுள்ள சகோதரியிடம் செபத்தின் வழியாய்த் தேடினான். அவன் செபத்தின் உத்தரம் கடைத்தது. அவன் முழுதும் இருங்கிக்கொண்டு விசாரணைக்காரரின் அறைக்கு வந்தான். இரட்சிப்பின் வழியைக்குறித்துப் பேசினேன், கண்ணீர் அன் கண்ணங்களில் வடிந்தது; கிறிஸ்துவை நனது இரட்சகராகப் பற்றிக்கொண்டான். அந்தச் சகோதரியின் செபத்தின் வழியாயும் மரணத்தின் வழியாயும் மனித குமாரன் அந்த வாஷ்டனைத் தேடினான்.

உங்களில் சிலருக்குத் தெய்வப்பத்திள்ள மாதாக்கள் இருந்தார்கள்; இரத்தினி முழுதும் அவர்கள் உங்கள் ஆத்தமர்களுக்காகச் செபம்பண்ணினார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது மோட்சத்துக்குப் போயிடுக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களைக் கார்ப் பிடித்து உங்களை மோட்சத்தில் சந்திப்போம் என்று அவர்களுக்கு வாக்குத்தாயும் செய்யவில்லையோ? தேவகுமாரனே உங்களை மாதாக்கள் செபத்தின் வழியாயும் மரணத்தின் வழியாயும் உங்களைத் தேடினான். உங்களில் இப்போது உன் மைதர் செபத்தியுமுள்ள போத்தகை உண்டையக்களாய் இருந்தீர்கள். அவர்கள் பிரசங்கபீடத்தில் உண்டையக்களாகக் கண்ணீர்விட்டு கிறிஸ்துவிடம் வரும்படி உங்களை வேண்டிக்கொண்டார்கள். இருதயங்களை அருட்டும் அவர்கள் பிரசங்கங்களைக் கேட்டார்கள். சத்தியம் உங்கள் இருதயங்களிலே பதித்தன; உங்கள் கண்ணங்களில் கண்ணீர் வடிந்தன. அப்படியும் உங்களைத் தேடினது தேவகுமாரனே. உங்களில் சிலருக்கு செபத்தியும், செபவாஞ்சையுமுள்ள ஒய்வுகள் உபயோகமாகும் விசாரணைக்காரரும் இருந்தார்கள்; கிறிஸ்து விட்டம் வரும்படி அவர்கள் உங்களை இருந்தார்கள். ஒரு வேளை உங்களில் சிலரைக்குழந்த சில வாய்ப்பர் மனத்திலும் பிணர்கள்; அவர்கள் உங்களுடன் பேசிக் கிறிஸ்துவிடம் வாரும்படி வந்த வாதாடினார்கள். தேவகுமாரனே அப்படியும் உங்கள் ஆத்தமாவைத் தேடிவந்தவர். “நித்தியம்” என்ற பயங்கர முடிவையையுடைய திடுபுத்தகம் உங்களில் சிலருடைய கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதை எங்கே செலவிடப்போகிறீர்கள்! அம்பு உங்கள் உள்ளத்தில் பாய்ந்தும் இருக்கலாம். அதுவும் தேவகுமாரன் உங்களைத் தேடிவந்த

அவன் எப்படி அவர்களைத் தேடினான் என்று சொல்லுது ஒரு வேளை நலமாய் இருக்கும். அவர் தேடுகிற வகைகளைக் கேட்கம். விசாரணைக்காரரின் அறையிலே ஒரு மனுஷனாக அண்டேன். அவனைக் கிறிஸ்து ஒரு நாள் துறையன் மரித்துப்போன ஒரு தேடித் ததியுள்ள சகோதரியிடம் செபத்தின் வழியாய்த் தேடினான். அவன் செபத்தின் உத்தரம் கடைத்தது. அவன் முழுதும் இருங்கிக்கொண்டு விசாரணைக்காரரின் அறைக்கு வந்தான். இரட்சிப்பின் வழியைக்குறித்துப் பேசினேன், கண்ணீர் அன் கண்ணங்களில் வடிந்தது; கிறிஸ்துவை நனது இரட்சகராகப் பற்றிக்கொண்டான். அந்தச் சகோதரியின் செபத்தின் வழியாயும் மரணத்தின் வழியாயும் மனித குமாரன் அந்த வாஷ்டனைத் தேடினான்.

உங்களில் சிலருக்குத் தெய்வப்பத்திள்ள மாதாக்கள் இருந்தார்கள்; இரத்தினி முழுதும் அவர்கள் உங்கள் ஆத்தமர்களுக்காகச் செபம்பண்ணினார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது மோட்சத்துக்குப் போயிடுக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களைக் கார்ப் பிடித்து உங்களை மோட்சத்தில் சந்திப்போம் என்று அவர்களுக்கு வாக்குத்தாயும் செய்யவில்லையோ? தேவகுமாரனே உங்களை மாதாக்கள் செபத்தின் வழியாயும் மரணத்தின் வழியாயும் உங்களைத் தேடினான். உங்களில் இப்போது உன் மைதர் செபத்தியுமுள்ள போத்தகை உண்டையக்களாய் இருந்தீர்கள். அவர்கள் பிரசங்கபீடத்தில் உண்டையக்களாகக் கண்ணீர்விட்டு கிறிஸ்துவிடம் வரும்படி உங்களை வேண்டிக்கொண்டார்கள். இருதயங்களை அருட்டும் அவர்கள் பிரசங்கங்களைக் கேட்டார்கள். சத்தியம் உங்கள் இருதயங்களிலே பதித்தன; உங்கள் கண்ணங்களில் கண்ணீர் வடிந்தன. அப்படியும் உங்களைத் தேடினது தேவகுமாரனே. உங்களில் சிலருக்கு செபத்தியும், செபவாஞ்சையுமுள்ள ஒய்வுகள் உபயோகமாகும் விசாரணைக்காரரும் இருந்தார்கள்; கிறிஸ்து விட்டம் வரும்படி அவர்கள் உங்களை இருந்தார்கள். ஒரு வேளை உங்களில் சிலரைக்குழந்த சில வாய்ப்பர் மனத்திலும் பிணர்கள்; அவர்கள் உங்களுடன் பேசிக் கிறிஸ்துவிடம் வாரும்படி வந்த வாதாடினார்கள். தேவகுமாரனே அப்படியும் உங்கள் ஆத்தமாவைத் தேடிவந்தவர். “நித்தியம்” என்ற பயங்கர முடிவையையுடைய திடுபுத்தகம் உங்களில் சிலருடைய கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதை எங்கே செலவிடப்போகிறீர்கள்! அம்பு உங்கள் உள்ளத்தில் பாய்ந்தும் இருக்கலாம். அதுவும் தேவகுமாரன் உங்களைத் தேடிவந்த

கிறிஸ்து தங்களைத் தேடவில்லை என்று நினைக்கிறவர்களுக்கு

ஒருவரை. உங்களில் அநேகர் துன்பப்படுக்கையில் வைக்கப்பட்டார்கள்; அப்போ நினைவுக்கும் தியானத்துக்கும் காலம் இருந்தது. இரவின் அமைதியான சாயுங்களில் எல்லாரும் நித்திவா உறக்கமானபொழுது, தேவபுவியானவர், உங்கள் அறைக்கு வந்தார்; உங்களை அழைக்கச் சமீபித்தார். உங்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளும் மூலக் கதந்தாரும், தேவனும் என்கிற நெருங்கிய உறவுகள் புன்னது பிரவேசித்தது. அப்போதும் கெட்டுப்போன உங்கள் அத்தமாவைத் தேடி தேவகுமாரன் வந்தார். உங்களில் சிலருக்கு சிறு பிள்ளைகள் இருந்தார்கள்; அவர்களை அப்பால் இருக்கும் கல்லைத் தோட்டத் திலே புதைத்துப்போட்டார்கள். அது செத்தபொழுது தேவனை கேசிப்போம், அவருக்கு ஊழியம் செய்ய வாம் என்று வாக்குப் பண்ணினீர்கள். வாக்கை நிறைவேற்றினீர்களா? அதுவும் தேவகுமாரன் உங்களைத் தேடிவந்த வேறொரு வகை. அந்தப் பிள்ளையை அங்கே தம்மிடத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டார். உங்கள் இருதயத்தையும் தம்மிடத்துக்கு இழுத்துக்கொள்ளும் பொருட்டாகத்தான்.

கர்த்தர் தேடும் ஒவ்வொரு விதத்தையும் நான் சொல்லுகிறேன். இராபுலுதம் செல்லும். இப்போ நீங்கள் இந்த அறையிலே எழுந்தின்று தேவகுமாரன் உங்களைத் தேடிவருகிறான் என்று சொல்லக்கூடிய மனம் உங்களுக்குடன்தோன்றவில்லை. இந்த மூலப் பிள்ளை ஒருவருகிலும் அப்படிச் சொல்லக்கூடும் என்று நான் நம்பவில்லை. என் கிறேனோ, உன் இனம் பாராயம்தொடுத்த அவர் உன்னை அழைக்கிறார். இந்த அறைக்கு உங்கள் எல்லாரையும் அழைத்துவரும்படிக்கு தேவன் தயாரிப்பதில் உன்னத்திலே யோசனையை உண்டாக்கிறார். உங்களுக்காக உலகமெங்கும் பிரார்த்தனைபண்ணுகிறார்கள். ஒருவேளை இப்பொழுதும் உங்களுக்காகச் செபப்பண்ணுகிறதோல, அத்தனை திராவிடர்கள் முன் ஒருகாலம் உங்களுக்காகச் செபப்பண்ணினதில்லை. அப்படியும், கையாள்வதில் செபத்தைக்கொண்டும், குருமாரின் செபத்தைக்கொண்டும், பரிமாணைத் தேடுகிறவர். “இதோ வாசலாயிலே நின்று தட்டி கிறேன். ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டு கதவைத் திறப்பதால் அவனிடத்தில் நான் பிரவேசித்து அவனுடே போசனம் பண்ணுவேன், அவனும் என்னோடே போசனம் பண்ணுவான்” என்கிறார். ஆ! கிறேனோ! இப்போது உங்கள் கதவைத் திறந்து வந்து நிற்கும் தேவனை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; அவர்

உங்களைவிட்டுத் திரும்பிப்போகவிடாதிருங்கள். “இப்பொழுது நீர் போகலாம், எனக்கு வசதியான காலம் வரும்பொழுது உம்மை அழைப்பிப்பேன்” என்று பேல்க்ஸ் சொன்னதையோ லச் சொல்லாதிருங்கள். இத்தேய வசதியானகாலம் ஆக்குங்கள். இந்த தருணத்தையே ஆக்கச் செய்துபின் நான் ஆக்குங்கள். இந்த நேரமே இன்னுடைய சுவை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். எங்கள் இருதய கதவைத் திறந்து பிரவேசிக்கும், என் இருதயத் துள்ளு பிரவேசியும் தன்னை, சொல்லுகிறேன்.

III.

பாலி கிறிஸ்துவைத் தேடுதல்.

சாயா, 55. 6.

“கர்த்தாவுக்கு கண்டடைபுக்க சமயத்தில் அவரைத் தேடுங்கள்; அவர் சமீபமாய் இருக்கையில் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள்.”

முன்னே, மனுஷகுமாரன் இழந்துபோனதைத் தேடுபவர் என்பதைக்குறித்துப் பேசினேன்; இப்போ மனுஷன் தேவனுடே தேடுவதாகிய மறுபக்கத்தைப் பார்த்த விரும்புகிறேன். ஒருவன் தன் ஆத்தமாவைக்குறித்துக் கவலைகொண்டு தேடுவதைத் தேடத் துவங்கும்பொழுது அவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க நேரம்செல்லுகிறதில்லை என்று அறிந்திருக்கிறேன். வாஞ்சையுள்ள பாலி வாஞ்சையுள்ள இராட்சகரைச் சந்திக்க நேரம்செல்லாது. ஏரே. 29. 13ல் என்ன சொல்லி இருக்கிறது? “உங்கள் முழு இருதயத்தோடும், என் சொல்லி இருக்கிறது? “உங்கள் முழு இருதயத்தில் கண்டுபிடிப்பதேத் தேடுகிறீர்களா? என்னைத் தேடுவதில் கண்டுபிடிப்பீர்கள்?” இவ்வெக்யான மனுஷரே கிறிஸ்துவைக் கண்டடைபீர்கள்.” இவ்வெக்யான மனுஷரே கிறிஸ்துவைத் தேடுவீர்கள். அவர் உன் துணை முழு இருதயத்தோடு தேவனைத் தேடுவதற்கு விரும்புகிறீர்கள்; அமைனம் உன்னவனை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்; அமைனத்தோடு உங்களை நோக்கி ஒருவனில் உங்களுக்குப் பிரியம் இல்லை. கர்த்தரும் அதை

நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன். ரட்சிப்பு அல்லது நித்தி சீவன் அது உலகத்திலுள்ள எல்லா வயிர ரத்தினங்களிலு அழகம் விலையுள்ளது அல்லவோ? காபிரியேல் தனது செ டைக்கோ வீசி, தேவனுடைய சிங்காசன சமீபத்தைவிட்டு இவ்விடத்திற்கு வந்து, உங்களுக்குப் பிரியமான வரத்தை நீங்கள் கேளுங்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்ல யெகோவா என்னை அனுப்பினான்? விருப்பமான எதுவும் கிடைக்கும்; ஆனால் ஒன்றுமாதிரி கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார் என வைத்துக் கொள்ளுங்கள். என்னத்தை விரும்புகிறீர்கள்? இங்கிலாந்தின் செல்வத்தையோ? அல்லது பூமியின் முழுச் செல்வத்தையுமோ? வைக்கையோ தெரிந்து கொள்வீர்கள்? கிறிஸ்தியும் முறையும் இல்லை என்கிறேன். சீவன், நித்தியசீவன் என்றே நீங்கள் எல்லாரும் கூப்பிடு வீர்கள்.

சேவினப்போல் மனுஷர், லேமதிக்கிற வேறொன்று இல்லை. அழிந்திப்போகிற ஒரு கட்டிலிலே ஒரு மனுஷன் இருக்கிறான், அவன் பத்துலட்சம் பவுன் பெறுமதியானவன். தன் சரீரத்தின் சீவனை ரட்சிக்கும்படி அந்தப் பத்துலட்சம் பவுனையும் கொடுக்க மனமாய் இருப்பான்; "ஒரு நிமிஷத்திலே கொடுப்பான். "தன் சீவனுக்குப்பதிலாக தனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் மனுஷன் கொடுத்துவிடுவான்." இந்த மண்டபத்துக்கு வரச் சில சனங்கள் பார்க்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன்: என்னெனில் வீட்டில் நெருப்புப் பற்றிவிட்டதென்ற சத்தம் மெய்யானாலும் பொய்யானாலும் சிலவேளை உண்டாகக்கூடும். தாங்கள் அவ்வேளை திகிலினால் சீவனை இழந்துபோகக்கூடும் என்று பயந்தார்களாம். இந்த மந்தரபத்துக்கு இருபது வாசல்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கட்டிடத்தை விட்டு வெளிப்படுவதிலும்பார்க்க அதிக லேசாய் வெளிப்படக்கூடிய வேறொரு கட்டிடத்தை நான் ஒருபோதும் கண்டதே இல்லை. ஆனாலும் நரகத்தை விட்டு வெளிப்பட ஒரு வாசலும் இல்லை என்பதை மனுஷர் மறந்து நிச்சிகினை கொள்ளுகிறதாய்க் காணப்படுகிறது. அவர்கள் அதில் பிரவேசித்தால் காலாகாலமும் அங்கே இருக்கவேண்டும். லட்சா லட்சம் வருஷங்கள் கடந்துபோனாலும் நரகத்தை விட்டு வெளிப்பட வழி இல்லை. வாசல் இல்லையே!

நான் என்னத்தைக் காண விரும்புகிறேன்? கிறிஸ்தவர்களாக வராமனதார விரும்புகிற மனுஷனையே; அதைப்பற்றிப் பயங்கரமான வாஞ்சையுள்ளவர்களையே காண விரும்புகிறேன்.

திவ்வைக்கு விரும்புகிறாயோ என்ற கேள்விக்கு ஒருவன், "நல்லது அப்படியானால் என்ன? ஆகட்டும், என்கிறான். அப்படிச் சொல்லும் என் சிநேகிதனே, நீபேசம்விதம் மாறமுன் நீ தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிப்பாய் என்று நான் நம்பவில்லை. நான் இரட்சிக்கப்படவேண்டும் என்று முழு இருதயத்தோடு கூப்பிடுகிற மனுஷனை இரட்சிக்கப்படுவான். பெத்தெகொஸ்து நாளிலே மனுஷனே! *சகோதரே! நான்கள் என்ன செய்யவேண்டும்! என்மே சத்தம் இருந்தது. அந்த மனுஷர் வாஞ்சையுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள்; அவ்விடத்திலே இயேசுகிறிஸ்துவைக் கண்டுபிடித்தார்கள். மூவாயிரம் பெயர் தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் தேடி அவரைக் கண்டு பிடித்தார்கள். செல்வத்தைத் தேடுவதுபோல் மனுஷர் கிறிஸ்துவைத் தேடினால் அவரைச் சீக்கிரம் கண்டுபிடிப்பார்கள். ஆ! மனுஷர் கிறிஸ்துவை எப்பொழுது தேடிவார்கள்? அவர்கள் கணத்தையாவது செல்வத்தைப் பற்றி தேடுவதுபோல் எப்பொழுது தேடுவார்கள்? அப்பிரிக்கு மெசுசாயில் டய்த்தம் உண்டானபொழுது அது மிகச் சகலமான சேசமாய் இருந்தது, அங்கே போகிற அநேகர் ஒருக்காலும் திரும்ப வரமாட்டார்கள் என்று அறிந்தாலும், மனுஷர் துற்றுக் கணக்காயும் ஆயிரக்கணக்காயும் அங்கே போக விரும்பினார்கள். என் விரும்பினார்கள்? அவர்கள் செல்வத்தையும் செல்வத்தினால் கணத்தையும்கூடைய விட்டுப்பினார்கள். கணத்தையும் செல்வத்தையும்கூடைய விட்டு மனுஷர் தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடுவதைக் காணவே விரும்புகிறோம்.

நான் முன் சொன்னதுபோல் சீவனுக்கு மோசம்வந்தால் மனுஷர் எவ்வளவு பயங்கரமான வாஞ்சைகொள்ளுகிறார்கள். அது சரி, அதைப்பற்றி ஐயம் இல்லை. தங்கள் அத்தம் இரட்சிப்பைப்பற்றி மனுஷர் என் அவ்வளவு வாஞ்சைகொள்ளா திருக்கிறார்களும்? என் இங்கே இருக்கிற ஒவ்வொரு மனுஷனும் ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் அருகாமையுமி தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தனாக சேடாநிருக்கிறார்கள்? நீங்கள் அப்படியே தேடினால் தம்மைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

ஒரு கப்பல் உடைந்து சமுத்திரத்திலே அமிழி எதுவாய் இருந்தது. எல்லானாயும் இரட்சிக்கத்தக்க அல்லவா சீவ வள்ளல்கள் என்னும் படவுகள் அங்கே இருக்க இல்லை. இருந்த வள்ளல்களில் ஏறிச் சிலர் தப்பிவிட்டார்கள். கப்பல் அமிழ்ந்தபோது அந்த வள்ளல்களில் ஒன்று அந்தரூசு

சமீபமாய் இருந்தது. கப்பல் அமிழ்ந்துகிற அந்தச் சமயத்தில் ஒருவன் அதில் நின்று நீங்கி அந்த வள்ளத்திற்குக் கிட்டிப்போனான். அவனையும் ஏற்ற அங்கே இடம் இருக்க வில்லை. அதில் இருந்தவர்கள் உன்னை ஏற்றமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மறுத்தபொழுது அவன் தன் வலது கையை உயர்த்தி வள்ளத்தில் பிடித்தான். அவர்கள் ஒரு வானை எடுத்து பிடித்த கைவிரல்கள் அற வெட்டினார்கள். தன் வலது கை அறுந்தபோதும் அவன் தன் சிவனை இரட்சிக்க வாஞ்சை உள்ளவன் ஆனதினால், இடது கையினால் வள்ளத்தைப் பிடித்தான். அந்தக் கைவிரல்களும் அற வெட்டினார்கள். அப்போ அந்த மனுஷன் நீங்கி தன் பற்களினால் வள்ளத்தைப் பிடித்தான். அப்பேரே அவர்கள் அவனில் இரட்சி முன் செய்ததைப்பற்றி துக்கித்தார்கள். அவன் கழுத்தை வெட்டி மனம் இல்லாமல் அவனை வள்ளத்தில் எறிவிட்டான். அவன் தன் சிவனை இரட்சித்துக் கொண்டான். பப்படி அவன் வாஞ்சை உள்ளவனாய் இருந்ததினால் அல்லவோ? அப்படி மனுஷன் தன் சிவனை இரட்சிக்கத் தேடினதுபோல நீங்கள் உங்கள் ஆத்துமாவை இரட்சிக்கத் தேடாமல் இருப்பீர்களோ? இதிலும் உத்தமமான காலம் வருமா? ஸூயர்கள் நனைத்து கண்கள் மங்கி சவக்குழிக்குத் தீவரித்து ஒடுகிற அந்த வயோகியனுக்கு இதிலும் காலம் வருமா? இது அல்லவா மிக மூலதரமான காலம்? “கர்த்தாக்கள் சண்டையதக்கவாய்ந்த அவனைத் தேடி.” நடுவயதான ஒரு மனுஷன் இருக்கிறான். அவனுக்கும் தேவனுடைய இராச்சியத்திற்குத் தேடி இது முதல்தரமான காலம் அல்லவா? இதிலும் முதல்தரமான காலம் உனக்குக் கிடைக்குமோ? உன்னை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து இப்போ விரும்புவதிலும் அதிகமாய் எப்போதாவது விரும்புவானோ? “வாருங்கள், எல்லாம் இப்பொழுது ஆயத்தமாய் இருக்கிறது” என்று அவர் சொல்லுகிறார். ஆயத்தமா? இப்போதென்று சொல்ல இல்லை; இப்பொழுது ஆயத்தமாய் இருக்கிறது என்கிறார். அங்கே ஒரு வாலிபன் இருக்கிறான். என் சிநேகிதனே! நீ தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடிவந்தற்கு இது உத்தமமான காலம் அல்லவோ? கர்த்தாத்தேடி. இப்போ இங்கே அவனைக் கண்டுபிடிப்பாய். நான்கு இங்கே அவனைக் கண்டுபிடிப்பேன் என்று நீ சொல்லக்கூடுமோ? இம்மண்டபத்தில் இருக்கும் யார் சொல்லக்கூடும்? வாலிபனே! வரும்நான் என்ன கொண்டுவரும் என்று நீ அறி

யாய். போன இராமுதல் காலம் இங்கே கூடினதுவனாய் வந்தபத்துமாவாய் ஆத்துமாக்கள் இம்மை நீங்கி மறுமைக்குப் போய்விட்டார்கள் என்று அறிவாயோ? ஒவ்வொரு நொடியில் எத்தனை ஆத்துமாக்கள் மறுமைக்குப் போகிறார்கள் என்பது அறிவாயோ? நீ தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடிவந்தற்கு இது உனக்கு உசிதமான காலம் அல்லவா?

சிறு பிள்ளையே! கர்த்தர் உன்னையும் அழைக்கிறார். தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடுங்கள், அவனைக் கண்டுபிடிக்கத்தக்க சமயத்தில் அவனைத் தேடுங்கள் என்கிறார்.

தேவன் செய்துவருகிற இரட்சிப்பின் வேலையைக்குறித்து நற்செய்திகள் உலகத்தின் சகல இடங்களில் நின்று வருகின்றன. இங்கியாவின்னிறு வந்த கடைசி செய்தி அங்கே மகிமையான கிரியை நடக்கிறதென்ற செல்லுகிறது. யாப்பானில் “இருந்தும் மறுதேசங்களில் இருந்தும் வந்த கடைசி பத்திரிகை தேவன் அங்கே தமது ஆசையை உலகுக்கு எண்ணெய் கொல்லுகிறது. சில நாட்களுக்குள் 50,000 ரூபியைக் குறை ஒரு பட்டணத்திலிருந்து இரண்டு மனுஷர் வந்து எங்களை அங்கே வரச்சொன்னார்கள். நாங்கள் போக்கூடியதாய் இருக்கவில்லை. நீங்களே போய் வேலைசெய்யுங்கள் என்றோம். அவர்களில் ஒருவன் விசாரணைக்காரர் அதைக்கு 16 பேர் இன்று வந்தார்கள் என்று எங்களுக்குச் சொன்னான். தேவன் தமது ஆசையை உலகுக்கு எண்ணெய் கொல்லுகிறது. அரிவாசிகள் எடுத்துக் கிரியை அறத்து எசமானின் பாதத்தினால் வைக்கிறார்கள். நீங்கள் பித்தர்கள் விரும்பிப் பிரார்த்தித்த நாட்களுக்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம் என்று நம்புகிறேன். வானம் கிறக்கப்பட்ட தேவனுடைய துவி மனுப்புத்திரியை இறங்குகிறார்.

இந்த எழுப்புதலான காலம் கர்த்தாத்தேவனுக்கு என்ன சமயம். உங்களுக்கு இதிலும் காலம் வருமோ? உங்கள் செயல்பாட்டினால்தான் என்பதே ஒவ்வொரு பட்டணத்திலிருந்தும் வருகிறது. இப்போ தேவனிடம் செல்லும் செயல் அத்தனையாய் எப்போதாவது சென்றதோ? இங்கேயும்தான் அல்ல, உலகத்தைச் சுற்றி எங்கும் தேவனுடைய கண்கள் ஆத்துமாக்களின் இரட்சிப்புக்காக நிகுதியான வாஞ்சையுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். தேவன் வேலையாய் இருக்கவில்லையா? தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடுவதற்கு இதிலும் உத்தமமான காலம் இருக்குமா? இவ்வளவு பெரிய எழுப்புதல் இருக்கிறதற்கு எவ்வளவோ கர்த்தாக்களின்

தேவனுடைய சபை ஒரே மொழியாய் நிற்கிறது; ஐக்கியம் உண்டாயிருக்கிறது. இதிலும் உத்தமமான காலம் வருமா? இங்கேயும் செபப்பண்ணுகிறவர்களை நீனைத்துப்பாருங்கள். இப்போ இங்கே உங்களுக்காகப் பிரார்த்தனைபண்ணுகிற ஆலுவ பேர் எப்போதாவது உங்களுக்காகப் பிரார்த்தனை பண்ணுகிறார்கள் என்று நீனைக்கிறீர்களா? இந்தக் கூட்டத்தினுள்ள சனங்களைச் சுற்றிப்பாருங்கள். இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாரும் இப்பொழுது என்ன செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் தேவனைப்பார்த்து உள்ளத்தில் செபப்பண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் செபப்பண்ணுகிறார்கள் என்று எங்குத் தெரிகிறது. அங்கே ஒரு வாலிபன் தனது மாநாட்டுக்கு உட்கார்ந்திருக்கிறான். அம்மாதிரி, கர்த்தாவே! இப்போ என் மகனை இராட்சியும் என்று இடைவிடாமல் பிரார்த்தனை உண்மை அவன் இருதயத்தில் இறங்குவதாக. “கர்த்தாவே உங்களைத் தக்க சமயத்தில் அவரைத் தேடுங்கள்” இங்கே கர்த்தவைக் கண்டுபிடிக்கலாம் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? என் அருகாக இருக்கும் குருமாரிடம் கேட்கிறேன். நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? “ஆம்.” இங்கே திருவர் ஆம் என்று நினைக்கிறார். “ஆம்.” இங்கே இன்னும் ஒருவர் ஆம் என்கிறார். நல்லது, இப்படி அவரைக் கண்டுபிடிக்கலாமாகில் யாராவது வைத்தியம் அல்லவா? இங்கே கண்டுபிடிப்போவது கடந்த அவரைத் தேடாமல் விடுவானா? கண்டுபிடிக்கலாமானால் என் உன் முழு இருதயத்தோடும் தேடாமல் இருப்பாய்? வாண்பே! என் உன் முழு இருதயத்தோடும் தேடாமல் இருப்பாய்? வாண்பே! என் உன் முழு இருதயத்தோடும் தேடாமல் இருப்பாய்? வாண்பே! என் உன் முழு இருதயத்தோடும் தேடாமல் இருப்பாய்? வாண்பே! என் உன் முழு இருதயத்தோடும் தேடாமல் இருப்பாய்? வாண்பே!

நீ முழு உலகத்தையும் ஆதாயப்பண்ணிக்கொண்டாய் என்று வைத்துக்கொள். அதை என்னசெய்வாய்? அது கிறிஸ்து அளவு கிறிஸ்துவைத் தேடி கண்டுபிடிக்கும்முடும் ஆறுதலையே என்று தீர்மானி. அவரைத் தேடத் தீர்மானித்த எவனும் அவரைத் தேடவில்லை. உடன்பின் நடரத்தில் ஒரு வாலிபன் கிறிஸ்துவைக் கண்டுபிடித்தான்; அவன் வீட்டுக்குப் போய் அவரைத்

அவ்வளவு தெய்வபக்தனும் கிறிஸ்துவின் சாயலுள்ளவனு
மாயச் சிவந்தபடியால் இம்மாறுதலை உண்டாக்கினது என்ன
என்று அவனுடைய இரண்டு சீகோதரர் விளங்கிக்கொள்
ளக் கூடாதிருந்தார்கள். அதை விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்
என்று அவர்கள் டப்ளின் நகரத்தைவிட்டு எங்களுடைய
செப்பிட்ட நகரத்துக்கு வந்தார்கள்; அவர்கே அவர்கள் தவறு
வைக் கண்டிப்பித்தார்கள்; அவர்கள் வாஞ்சையுள்ளவர்களாய்
இருந்தார்கள். தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! நீங்கலும் இப்போ
இங்கே கிறிஸ்துவைக் கண்டிப்பிக்கலாம். உங்கள் முழு
இருதயத்தோடும் கிறிஸ்துவைத் தேடிவீர்களாகில் உங்களில்
ஒவ்வொருவரும் இப்பொழுது அவரைக் கண்டிப்பிப்பீர்கள்
என்று உறுதியாய் நம்புகிறேன். “என்னைக் கூப்பிடுங்கள்”
என்று அவர் சொல்லுகிறார். ஒருவன் தன் முழு இருதயத்
தோடும் கிறிஸ்துவைக் கூப்பிட்டும் அவர் உத்தரம் சொல்லா
திருந்ததை எப்போதாவது கண்டிருக்கிறீர்களா? சிறுவையில்
இருந்த அந்தக் கண்ணைப் பாருங்கள். ஒருவேளை அவ
னுடைய தாய் செபம்பண்ணும் ஸ்திரீ; அவன் அவனுக்கு
சீசா. 53-ம் அதிகாரத்தைப் படிப்பித்திருந்தான். “பிதாவிே
அவர்களுக்கு மனினியும்” என்ற அநிசயமான செபத்தை
இயேசு செபித்ததை அவன் கேட்டான். அவன் சிறுவை
யில் தொங்குகையில் “கர்த்தனைக் கண்டடையத்தக்க சம
யத்தில் அவரைத் தேடுங்கள்; விரைவாய் இருக்கையில்
அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள்” என்ற வசனம் அவன்
மனதில் வந்தது; அந்த உண்மையை மனதில் பிசகாமையி
லுணிகொண்டது; அவர் சமீபமாய் இருக்கிறார், கண் அவ
ரைக் கூப்பிடுவேன் என்று சித்திக்கு விட்டவனே, நீ உங்க
ளைக் கூப்பிடுவதில் வரும்பொழுது அடிமேனை கிணங்கி
ட்டாய் இருப்பியத்தில் வரும்பொழுது அடிமேனை கிணங்கி
ட்டாய் இருப்பீர்” என்று. அவன் அப்படிச் சொன்னவுடனே அவர்
“இன்றைக்கு நீ என்னுடனே பரிசின் இருப்பாய்” என்று.
அதாவது அவனுக்கு காலமும் சமயமுமாய் இருந்தது. அவன்
கிணங்கிடுவோ, இது உங்களுக்குக் காலம். அவன்வனுக்கு ஒவ்
வொரு காலம் உண்டென்று நம்புகிறேன். இத்தோடும்
வொரு காலம் உண்டென்று நம்புகிறேன். இத்தோடும்
உங்களுக்குக் காலம், இப்பொழுது ஏன் அவரைக் கூப்பி
டாதிருப்பீர்கள்? அந்த காலத்தைக் கண்ணைப்போல் துண்டிப்போ
வோலை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூப்பிடுங்கள். அவனுக்குப்
பொன்னுண சமயம் அதனே. அண்டவர அல்லாதவைகளைக்கேட்டு
அவனுக்கு உத்தமம் அருளினார்; அவன் இப்பொழுது
அவர் சமீபமாய் இருப்போது பரிசியேய அவனைக் கூப்பிடு

பிடலில்லையா? கடைசியாய் எரிகோவை விட்டு இயேசு போனார். அவன் தாவிதின் குமாரனே! என்மேல் இரங்கும் என்று கூப்பிட்டான். ஆண்டவர் அவன் செபத்தைக்கேட்டு அவனுக்குப் பார்வை கொடுக்கவில்லையா? சகேய அவரைக் கூப்பிட்டது நலமாய் இருந்தது. அப்படி அல்ல, அவரே சகேயைக் கூப்பிட்டார்; அவர் கூப்பிட அவன் வந்தது நலமாய் இருந்தது என்கிறேன். இவ்விடத்திலும் பலரைக் கர்த்தர் கூப்பிடுவாராக ஆண்டவரே! இங்கே இருக்கிறேன், நீர் என்னைக் கூப்பிட்டீர். நான் வருகிறேன் என்று சொல்வீர்களாக, கர்த்தர் ஒரு ஏழைப்பாலியைக் கூப்பிட்டு பின்பு அவனைப் புறம்பே தள்ளிப்போவோர் என்று நினைக்கிறீர்களா? இல்லையே! “என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் ஒரு பொழுதும் தள்ளேன்” என்ற அவருடைய வாக்கு எப்பொழுதும் உறுதியாய் இருக்கிறது.

முன் ஒரு மனிதனைப்பற்றிச் சொன்னேன். அவன் தான் ஒன்றுக்கும் உதவாதவன் என்று எண்ணினதாகக் கண்ட போது, சந்தோஷப்பட்டேன். மனுஷர் தங்களிலே யாதொரு நேர்மையைக் காணுகிறதால் அவர்கள் தேவனுடைய இராச்சியத்துக்குச் சமீபமாய் இருக்கிறார்கள். புலிண்டட்டணத்தில் வைத்த செபக்கூட்டத்திக்கு ஒரு மனுஷன் வந்து தன் சரித்திரத்தைச் சொன்னான். அவன், சொன்னது: என் மாதா எனக்காகச் செபப்போனுகிறவளாய் இருந்தான்; நானே சிந்தனை இல்லாமல் நினைத்தபடி நடக்கிற கெட்ட புத்திரனாய் இருந்தேன். என் மாதா இப்பின்பு என் மனதில் சஞ்சலம் உண்டாகத் துவங்கினாள்; நான் பழைய கூட்டத்தைவிட்டுப் புதிய கூட்டத்திற்குச் செருவேண்டும் என்ற விருத்தியோடு இரகசிய சங்கங்கள் கொண்டு சொல்லப்படும் ஒரு கூட்டத்தில் செருவிற்கும்பி ஒரு வகைச் சங்கத்தாரிடம் போனேன். அவர்கள் என்னைக்குறித்து அங்கும் இங்கும் வாரணைசெய்து நான் ஒரு குடிவெறியானை கப்பல்காரன் என்று அறிந்து, நானே ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்று விட்டார்கள். நான் வேறொரு சங்கத்தாரிடம் போனேன். என்னிடம் ஒரு சிபாரிசுப் பத்திரமும் இருக்கவில்லை; என் நடையும் உதவாது என்று அவர்கள் அறிந்து என்னை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டோம் என்றார்கள். நான் ஒரு நாள் தெருவிலே போகிறபொழுது, இத்தச் செபக்கூட்டத்தைப்பற்றிய விளம்பரம் ஒன்றை யாரோ எழுத்துக் கொடுத்தார்கள்; நான் கூட்டத்துக்கு வந்தேன். பாலிகளை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து வந்தார் என்று சொல்லக்

கேட்டேன். அவரை நம்பினேன், அவர் சொல்லியபடி அவரைப் பிடித்துக்கொண்டேன். சிபாரிசுப்பத்திரம் இல்லாமல் கிறிஸ்துவிடம் வந்தேன்; கிறிஸ்து என்னை ஏற்றுக்கொண்டார் என்றான்.

என் சிகேகிறே! கிறிஸ்து அப்படியே செய்கிறார். ஒரு சிபாரிசுப்பத்திரம் இல்லாதவனையும் தனக்காக ஒருவார்த்தையே பேச ஆளில்லாதவனையும் யாராவது இங்கே இருக்கிறீர்களா? நான் உங்களுக்கு நல்லசெய்தி சொல்லுகிறேன். தேவருமாரனை கோக்கிக் கூப்பிடுங்கள்; அவர் உங்கள் செபத்தைக் கேட்பார். இப்போதே அவரைக் கூப்பிடுங்கள்.

அன்றைக்கு போதிகர்மார் கூட்டத்தக்குப் போனேன் ஒரு பக்கத்தில் ஒரு அம்மாள் தனித்திருந்தாள். கூட்டம் முடிந்து நான் வெளியே போகும்போது அவள் என்னிடம் வந்து, மூடிசயா! நீர் என்னை அறிவீரோ என்றான்? ஆம், நான் உன்னை அறிவேன் என்று சொன்னேன். நான் அவளை எங்கே கண்டேன்? ஸ்கொத்திலாந்தின் வடபாகத்துக்குப் போகப் புறப்படுகையில் அவ்விடம் ஒரு அம்மாளைச் சந்தித்தோம். அவள் ஸ்கொட்னை விட்டு அவ்வளவு தூரத்துக்கு தனது இரண்டு குமாரர்களுடைய கூட்டிக்கொண்டு அவர்களின் மனத்திரும்புதலைத் தேடிவந்திருந்தாள். அவர்கள் பறினெட்டு வயதுள்ள இரட்டைப்பிள்ளைகள். அந்த மாதாவின் இருதயம் அவர்கள் இரட்டைப்பிள்ளை ஆவலித்துக்கொண்டிருந்தது.

நாம் வைத்திருந்த ஒரு கூட்டத்தில் அவன் மக்களில் ஒருவன் கிறிஸ்துவக்குத் தன்னை ஒப்பிட்டு, தனது இரண்டு பத்திரமும் கிறிஸ்துவைத் தேடி அவரைக் கண்டுபிடித்துச் சயாதானம் அடைந்தார்கள் என்று சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு அந்த மாதா ஸ்கொட்னுக்குத் திரும்பினாள். தன் பிள்ளைகளுக்கு நுதிரவாதத்தை தேடி இவ்வளவு தூரம் வந்தோளில் இருந்து அவ்விடத்துக்குப் போனான். அந்த மாதா மகிசெட்டவன் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அவன் சொன்னது, டன்மில் கிறிஸ்துவைத் தண்டுபிடித்த எனது மகன் மூன்று கிழமைக்குமுன் மரித்துவிட்டான். அவன் என்னுடைய கை குலுக்கி கூட்டத்தைவிட்டுப் போகிறபோது அந்த மாதா தன் மகனை டன்மில்லுக் கொண்டுபோனது கல்ல காரியம் அல்லவோ என்று என் உன்னத்தில் சொல்லிக்கொண்டேன். என் சிகேகிறே! நமது பிள்ளைகள் சிகேகிற இவர்களின் இரட்டைப்பிள்ளை வானுசையாய் இருக்கக்கடவோம். அந்த வாலிபவிரியை எச்சரி! மாதாவே! உன்னுடைய அந்த

மகனாடன் பேசு; பிதாவே! உன்னுடைய அந்தப் பிள்ளை யுடன் பேசு; மனைவியே! உன்னுடைய மனம்பிழம்பாத புருஷனுடன் பேசு; புருஷனே! உன் மனம்திரும்பாட மனைவியுடன் சம்பாஷி. எனக்காகக் கவலைப்படுவார் இல்லையென்ற உணர்ச்சியோடு ஒருவனாவது இந்த ஆறையை விட்டுப் போகாதிருங்கள். ஒரு மாதா தன் பிள்ளைகளுக்காக ஆவல் கொள்ளும்பொழுது அவர்களும் ஆவல்கொள்ளாததாய் இருக்க நான் கண்டதில்லை. அநேக பாவிகள் தங்கள் முழு இருதயத் தோடு தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடிவார்களாக.

பிரசங்கத்தை முடிக்குமுன்னே இன்னும் ஒருமுறை உங்க ளிடம் கேட்கிறேன்; என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? கர்த்தர் சமீபமாய் இருந்தால் அவரைக் கூப்பிடமாட்டீர்களா? உனக்கு அதேநிறுக்கிற அந்த நித்தனைக்காரன் நீ தேவனுடைய இராச் சியத்தில் பிரவேசியாமல் தடுக்க இடம் கொடாதே. அந்த மனுஷனுடைய முகத்தில் ஒரு நித்தனையான சிரிப்புக் காணப் படுகிறது. ஒருவேளை அவன் நான் இப்பொழுது சொல்வ தையும் அவைதிக்கிறான். அவனைக் கவனியாதே, அவன் யோசனையைக் கேளாதே, தேவனையே நோக்கிப்பார், இரட் சிக்கும்படி அவரைக் கேள். உங்கள் உவ்வொருவருக்கும் உண்மையான சிநேகிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புத்தி யைக் கேட்பீர்களாகில் இப்பொழுது உட்ப்பைத் தேடுங் கள் என்று அவர்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுவார்கள். நான் தேவனுடைய இராச்சியத்தை இப்போதே தேடுவது நல்லதல்ல வோ என்று உனக்கு அருகாக இருக்கும் குருவினிடம் கேள். அவர் உனக்கு என்ன சொல்லுகிறார்? ஒரு கிமிஷமும் தாமதி யாதே என்று அவர் சொல்லவில்லையா? நாளைக்கு தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடுகிறது நல்லதோ என்று உனக் கூப்பக்கத்தில் இருக்கிற அந்தத் தெய்வபத்தியுள்ள மாதா விடம் கேள். ஒரு கிழமை பின்போடு அல்லது ஒரு மாதம் பின்போடு என்று அவன் சொல்லுகிறானா? அந்த மாதா அப்படிச் சொல்லுவான் என்று நினைக்கிறாயா? ஒரு நிமிஷதவ ளான மாதாவும் அப்படிச் சொல்லமாட்டான். நீ கிறிஸ்தவன் ஆகிறதைப் பின்போடு என்று புத்தி சொல்லத்தக்க ஒரு மனம் திரும்பாத பாலி இருக்கிறான் என்று நான் நம்பவில்லை. செபத்தியானமுள்ள உன்னுடைய அந்தச் சகோதரியிடம் கேள்; செபத்தியானமுள்ள அந்தச் சகோதரனிடம் கேள்; உனக்கு அருகாக உன் சிநேகிதன் ஒருவன் இங்கே இருந்தால் அவனிடம் கேள். இதல்லவோ நீ செய்யக்கூடிய உத்தம காரி

யம் என்று விசாரி. வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்துத் தேவனு டைய வலதுபாசித்தலில் இருக்கிறவரை நோக்கிக் கூப்பிடு. உன் தோவைப்பார்க்கிலும் உன் மாதாவைப்பார்க்கிலும் பூமி யிலுள்ள மற்றவரைப்பார்க்கிலும் அதிகமாய் அவர் உன்னை நேசிக்குறார். தன்மைத்தாமே உனக்காகக் கொடுத்து அத்தனை யார் உன்னை நேசிக்குறார். நான் என்னசெய்ய நீர் கிறி ஸ்தியர் என்று அவரிடம் கேள். “முதல் தேவனுடைய இராச் சியத்தைத் தேடுங்கள்” என்று அவருடைய சிங்காசனத்தில் இருந்து வரும் சத்தத்திற்குச் செவிகொடுங்கள். பாதாளத்தில் இருப்பவர்களைக் கூப்பிட்டு நாங்கள் என்ன செய்யவேண் டும் என்று கேளுங்கள். என்ன சொல்லுவார்கள்? எனக்கு ஐந்துபேர் சகோதரர் உண்டு, அவர்களுள் இந்த இடத்துக்கு வராதபடி அவர்களுக்குச் சாட்சியாய் அறிவிக்கும்பொருட்டு ஒருவனை அனுப்பும் என்று சொல்லுகிறார்கள் அல்லவா? “முதல் தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடுங்கள்” என்று வானமும் பூமியும் பாதாளமும் ஒரு மொழியாய்ச் சொல்லவில் லையா? தாமதியாதே, அவர் சமீபமாய் இருக்கையில் அவரை நோக்கிக் கூப்பிடு. உண்மையான வாஞ்சையோடு அவரைக் கவனியாகில் அவர் உத்தம தருவார்.

உன் பிழைப்பில் பிச்சிப்போகக்கூடும். பேழை கட்டுகிற பெரியவர்கள் அவர்கள் சலப்பினராய் வந்தபொழுது கூப்பிட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் அவர்கள் கூப் பிடுகலாக உத்தம இல்லை. லோத்து சோதோமை விட்டுப் புறப்பட்டபின்பு, சோதோமியர் தேவனைக் கூப்பிட்டார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் ஐயப்படவில்லை; அவர்கள் செபவேலை தப்பிப்போனது தேவனுடைய நடுத்தர்ப்பு பூரணியவிட்டு அவர்களைத் துடைத்துப்போட்டது. நீங்கள் நாளைக்கு கூப் பிடலாம் என்று சொல்லுகிற ஒரு வசனத்தையும் நான் இந்த வேதத்தில் காணவில்லை. அப்படி நான் சொன்னால் நான் குற்றவாளி. “இதோ இப்பொழுதே அனுக்கிரக காலம், இப்பொழுதே இரட்சணிய நாள்.” அந்த எருசலேமிய ருடல் இன்னு இருந்தபொழுது அவர்களுக்கு பொன் போன்ற சமயம் இருந்தது. எருசலேமைக்குறித்தத் தேவகுமா ரன் புலம்பினதைக் காண்கிறோம். அப்பட்டணத்தைப்பற்றி ய துக்கத்தினால் அவருடைய இருதயம் ககாந்துபோயிற்று. “எருசலேமே! எருசலேமே! தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்து, உன்னிடத்தில் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவனே, உன்னைத்தவிர அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிறவனே, கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் கிறகுகளின் கீழே கூட்டிச்

சேர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணமாக நான் எத்தனை தரமோ உன் பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ளி மனதாய் இருந்தேன். உங்களுக்கோ மனது இல்லாமல்போயிற்று" என்று கண்ணீர் விட்டாரே! நாற்பது வருஷத்துக்கு அப்பால் நீத்து என்பவன் தலையேறியோடு வருகிறதையும் பட்டணத்தை முற்றிச்சே இடுகிறதையும் அவர் அந்நேரம் பார்க்கக்கூடியவராய் இருந்தார். யூதர் அப்பொழுது தேவனை நோக்கிக் கூப்பிட்டார்கள். காலம் தப்பிப்போயிற்று, பதிலொருவட்டம் சனங்கள் மாண்டார்கள். இப்போது இரக்கத்துக்கான காலம். நான் இப்பொழுது பேசுவதைக் கேட்கும் உங்களில் சிலருக்கு கிருபையின் காத்கள் ஒருவேளை அதிகமாய் இராது. உங்களில் சிலர் சீக்கிரம் செத்துக்கொள்ளப்படக்கூடும். இங்கே இருக்கும் உங்களில் சிலர் ஒருவேளை இன்னும் ஒரு பிரசங்கத்தைக் கேட்கமாட்டார்கள்; உங்களில் சிலர் இப்பொழுது கடைசியான பிரசங்கத்தைக் கேட்கிறார்கள். என்-சிகேதேனே! இப்போது புதியுள்ளவனாக இப்பொழுதே தேவனுடைய இராச்சியத்தைத் தேடுவேனென்று தீர்மானி. "இதோ இப்பொழுதே அனுக்கிரககாலம், இப்பொழுதே இரட்சணியுநான்." "வருத்தப்பட்டுப் பாருக்கமக்கிற நீங்கள் எல்லாம் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு அன்புமயமாக உதவித் தருவேன்" என்று கிறிஸ்து அவைப்படியில் கூர் நாம் எல்லாரும் இப்போ கிறிஸ்துவிடம் அழைக்கலைக் கண்டடைவோமாக; எந்தக் காரியமாகவோ இளைப்பாற விடாதிருங்கள். இந்த நான் இந்த மணித்தியாலமே தீர்மானம்செய்யுங்கள். நித்தியத்துக்கான இக்கவலையை நிதானம்பண்ணாமல் இவ்வறையை விட்டுப் புறப்படுவோம் என்று துணித்துக்கொள்ளுங்கள்.

IV.

போக்குச்சொல்லத் தொடங்குகிறார்கள்.

னக்கா, 14. 12-20.

"அவர்கள் எல்லாரும் போக்குச்சொல்லத் தொடங்குகிறார்கள். ஒருவன்: ஒரு வயலாக் கொண்டேன், நான் அகத்தியமாய்ப்போய் அதைப் பார்க்கவேண்டும், என்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்

ருகிறேன் என்று. வேறொருவன்: கீழ்நா வாழ்வு கொண்டேன், அதைச் சேர்த்துப்பார்க்கப் போகிறேன், என்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்று. வேறொருவன்: பெண்ணை விவாகம்பண்ணினேன், அதிலுல் நான் வரக்கூடாது என்று."

ஒருவன் சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கத் துவங்கினவருடனே அதற்குமே பெண்களும் போக்குச்சொல்லத் துவங்குகிறார்கள். அது ஆதிதொடுத்த கதை. இரட்சிப்பை அடையாதவர்களாய் இங்கே எவர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஒத்தொருவரும் ஒரு போக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். நான் உங்கர் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் வந்து தேவன் உங்களைச் சுவீசேஷ விருந்துக்கு அழைக்கிறே! நீங்கள் ஏன் அதை அங்கொருசுவீசுவை என்று விசாரித்தாவ் அதற்கு ஒரு போக்கு உங்கள் நாதுனியிலே இருக்கும். நீங்கள் போக்குச்சொல்ல ஆயத்தமில்லாவிட்டால் பிசாக உங்களுடன் இருந்து ஒருபோக்கு உண்டுபண்ண உதவி செய்வான். அவைகளுக்கு மறுமொழி சொல்லக்கூடாமாயின், புதிய போக்குதனை உண்டுபண்ண அவன் ஆயத்தமாய் இருக்கிறான். அவன் ஆறாயிரம் வருஷப் பரிட்சையுள்ளவன், அவன் இவ்வல்லவன். உங்களுக்கு வேண்டிய அளவு போக்குக் கேட்டுத் தரக்கூடும்.

பாட்டுகளிலே போய் இன்னதென்று நீங்கள் அறிவீர்களே! ஏதேனிடம் அதைக் காண்போம். ஆதாம் பாவம் செய்ததோடு தான் ஒரு போக்குச்சொல்லப் பிரயாசப்பட்டான். "என்னுடன் இருக்கும்படி நீர் தந்த ஸ்திரீயானவன் அந்த விருட்சத்தின் கனியை எனக்குக் கொடுத்தான், நான் புசித்தேன் என்றான்." "நீர் தந்த ஸ்திரீ" என்று சொல்லி குற்றத்தைத் தேவன்மேல் சுமத்த நினைத்தான்; ஏவான் சர்ப்பத்தின்மேல் சுமத்தப் பிரயாசப்பட்டான். அதுமுதல் இக்கான் வரைக்கும் ஆண்களும் பெண்களும் ஒரே வகையாய்ப் போக்குச்சொல்ல எத்தனிக்கிறார்கள்.

லுக்கா சொல்லுகிற இந்த மனுஷர்கள் ஒரு காலீட்டுக்கு அழைக்கப்படவில்லை. நோயாளிகளின் வைத்தியசாலைக்காவது குற்றவாளிகளின் மறியல்கூட்டத்தக்காவது பைத்திய ஆஸ்பத்திரிக்காவது வருத்தமாய் இருக்கும் பின்னொரு இடத்திற்காவது அழைக்கப்படவில்லை; விருந்துக்கு வரும்படிக்கே அழைக்கப்பட்டார்கள். சுவீசேஷம் ஒரு விருந்தாக வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அது ஒரு விருந்துமாதிரியம் அல்ல. அது ஒரு இராச விருந்து. உயின்சர் அரமனையிலிருந்து அரமனையிலான ஒரு அழைப்பு உங்க

ஒரு வருமாசில், அதாவது மகிமை தங்கிய இராத்திரி அவர்கள் தங்கள் புத்திரனுக்காகச் செய்யும் ஒரு மகா விருந்துக்கு நங்கூர அழைப்பார்களானால் இங்கே இருக்கும் ஒரு மனுஷனது மனுஷியாவது அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை இருக்கிறாள். அப்படிப்பட்டவர்கள் உங்களுக்குண்டா? அதை எல்லாரும் அறியும்படி நான் அழைக்கப்பட்ட செய்தி பத்திரிகை வெளியாகும்படி விரும்புவீர்கள். அதிலும் அதிக விசேஷப்பெற்றது இங்கே இருக்கிறது. இங்கே இருப்பது இராசாதி இராசனும் கர்த்தா கர்த்தாவும் தேவகுமாரனுமானவரின் அழைப்பு. சில மனுஷர்கள் அவர் கணபதியை மணவாட்டியை தமது மனை அறைக்குள் ஏற்றுக்கொள்வார். ஆட்சேபத்தையானவரின் கலியாணவிருந்து கழிபிடுகிறது. தமது மணவாட்டிக்குரிய புதிய அரமணைகளை ஆயத்தப்படுத்தப் போயிருக்கிறார். பலதையவைகள் போதிய அளவு திறமானவைகள் அல்ல. சிலநாளில் மணவாட்டியைக் கொண்டிப்போரும்படி வருவார். அந்த விருத்தின் அழைப்பையே நான் இப்பொழுது உங்களுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்த அழைப்பு பூமியின் ஒவ்வொரு கோணங்களுக்கும் இப்பொழுது அனுப்பப்பட்டு இங்கே இருக்கிற ஒருவனாவது அதற்கு அழைக்கப்பட்டால் இருக்கவில்லை. அப்படி எண்ணாவது வருஷங்களாய் தவறாமல் பழையக்காரர் மலைக்கும் பள்ளத்தாக்குகளையும் வளத்திரங்களைப் சமுத்திரங்களையும் கடந்து, பூமியின் அந்தம் கொடுத்தபின் அந்தம்வரைக்கும் சென்று ஆண்டுகளையும் பெண்டுகளையும் சுவசேஷ விருந்துக்கு அழைக்கிறார்கள்.

ஒரு மனுஷன் ஒரு விருந்தை ஆயத்தம்பண்ணும்பொழுது தனது சினேகிதரை அதாவது தன்னை நேசித்தவர்களை அழைக்கிறான். தேவனோ, தமது கசப்பான சுற்றருக்களை அதாவது தமக்கு விரோதமாய்க் கலகஞ்செய்தவர்களை அழைக்கிறார்; என்றாலும் மனுஷர் போக்குச்சொல்லுகிறார்கள். தேவ அழைப்பு வந்த மாத்திரத்திலே போக்குச்சாக்குகளும் வந்து குவிக்கின்றன.

நினைத்துப்பார்த்தீர்களோ? ஒவ்வொருவன் சொல்லும் போக்குச்சாக்குகளையும் தேவன் ஏற்றுக்கொண்டால் அதாவது நீங்கள் இந்த விருந்துக்கு வராமல்விட உத்தரவுகேட்கிறபடி உத்தரவுகொடுக்கிறேன் என்று தேவன் சொல்லுவாரானால், என்ன சம்பவிக்ஷம் என்று அறிவீர்களோ? அடுத்த நிமிஷம் ஒரே வீச்சில் அவர்கள் எல்லாரையும் பூமியிலிருந்து அவர் சங்கரித்துப்போடவேண்டுமே.

இன்றைக்கு இப்போதே மனநேர்மையாய் இருங்கள்; தேவன் மனநேர்மையாய்ப் பேசுகிறார். அவர் எண்ணுகிறதைக்காட்சொல்லுகிறார். அவர் மனநேர்மையாய் அழைக்கிறார். நான் சொல்வதை மனநேர்மையாய்ச் சொல்ல விரும்புகிறார். நீதி விருந்துக்கு நீங்கள் போக விரும்பாவிட்டால் சொல்வதற்குள் போக்குச்சாக்குகள் ஏன் சொல்லுகிறீர்கள்? நீங்கள் பெயர் அன்றி வேறல்ல. இங்கே இருக்கிற யாராவது ஏழுநூறு நியாயமான ஒரு பேச்சுச் சொல்லக் கூடுமோ? கூடியிருக்கிற போக்கை அதாவது நீங்கள் இந்த அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்கிற பாயத்திச் சொல்வதற்கு ஒரு நிமிஷம் யோசித்துப்பாருங்கள்; என்ன உண்மையான நியாயம் நீங்கள் சொல்லக்கூடும்? உண்மையான போக்கை இல்லை. ஒரு இராசவிருந்துக்கு நாம் அழைக்கப்படுவது அருமை; ஆனால் இங்கே தேவனுடைய குமாரனின் கலியாணவிருந்துக்கு வரும்படி உங்களுக்கு அழைப்பு வந்திருக்கிறது. எவ்வளவு வரமாட்டோம் என்பது நினைத்தில் மதியீனம் அல்லவோ? நினைத்துப்பாருங்கள். என்ன உங்களுக்கு வேண்டாம் என்று நினைக்கிறீர்கள்? மோட்சம், பரிசுத்தரின் சங்கம், ஆட்சேபத்தையான யாதுவத்தில் நங்கள் வந்திருக்கிறோம் தோய்தவர்களின் கூட்டம், இவையனை அல்லவோ வேண்டாம் என்கிறீர்கள்? கிறிஸ்து ஆயத்தப்படுத்திய வாசஸ்தலமாயும் தவறுதல்களின் கூட்டத்தையும் பிதாவாகிய தேவனையும் குமாரனாகிய கிறிஸ்துவனையும் பரிசுத்தஆவியையும் அல்லவோ வேண்டாம் என்கிறீர்கள்? உலகத்தில் இருந்த உண்மையான பெரியோர் எல்லாரும் இங்கே அல்ல, மோட்சத்திலேயே இருக்கிறார்கள். இங்கிலாந்திலுள்ள பெரிய மனுஷனாக இருந்துவிடுகிறீர்கள். நான் சொல்லுகிறேன்: உலகத்தில் எங்காளிலாவது இந்த உத்தம பெரியோர் எல்லாரும் அங்கே இருப்பார்கள்; எப்போதாவது சேவித்த உத்தமர் எல்லாரும் அந்த விருந்தில் கூடிவருவார்கள்; ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு முதலிய உலகத்திலுள்ள புனிதர் எல்லாரும் ஆருயிரம் வருஷங்களாய் அங்கே போய்ச் செருகிறார்கள். ஆம், கோத்திரப்பிதாக்களோடும் திர்க்க தரிசிக்கோடும் அப்போஸ்தலரோடும் இரத்தச்சாட்சிகளோடும் பூமியில் சஞ்சரித்த உத்தமர்களோடும் நாம் உட்கார்த்திருப்போம். நாளை சுகி! ஐசுவரியமும் என் பாதத்திலுள்ளவனும் நான் நான் வருஷம் உலகத்தில் சேவித்த கலாபியிலே ஆட்சேபத்தையானவரின் விவாகவிருந்தை தீழ்த்துபோவ நிலம், அப்பால் இருக்கும் பித்தரின் வந்தவையே நீச்சுமாய்ப்

பெறும்படி இன்று இரத்திரி மரிப்பது அவசியமில்ல அப்படி ரிக்க ஆயிரம் முறை விருப்பமுள்ளவனாய் இருக்கிறேன். என் லிய காலத்தில் அநேக நல்ல சமயங்களை இழந்துபோனேன்; தேவகிருபையினால் இந்த ஒன்றையும் இழந்துபோகாமல் உறு திப்பிடுக விரும்புகிறேன். ஆ! தீட்டுக்குட்டியின் கலியாண விருந்தைக் கூட்டிப்பதும் இந்நாளை மகிமைபொருத்தினவ னாகக் காண்பதுதான் என்னை? அதற்கு இரூப்பதி மாநில இவைகளை யார் இழந்து போயிருக்கிறான்?

போக்குச்சொல்லத் தவறியிருக்கிற மனுஷனாயும் ஒவ் வொருவரும் விதிப்போமாக—

முதல் மனுஷன் என்ன சொன்னான்? நான் ஒரு வயலைக் கொண்டேன், நான் அப்படியாய்ப்போய் அதைப் பார்த்த வேண்டும் என்றுன். அவன் சொன்னான் என் பார்த்தவிலை என்று சிலர் ஒருமுறை கேட்டார்கள். அவன் நல்ல கெட்டிக் காரனாக வயலைக் கொள்ளுமுன் பார்த்திருப்பான். இப்பொழுது பார்ப்பதினால் என்ன லாபம் வரும்? வாக்கி ஆயிர்தே, வாங்குகிறான், எப்பொழுதேனும் போய்ப்பார்க்கலாமே, வயது ஒழிப்போமாதே. இவன் வாங்க எத்தனையாயிருக்கிறான் அல்ல. அப்படியாகில் விட்டுவிடவும் இடம் இருக்கும்; அல்லது வேறொருவருக்கு அந்த வயலை வாங்கிக்கொள்ளவும் கூடும். அப்படிப்பட்ட ஒரு போக்கு இவனுக்கு இல்லை. அவன் அதைக்கொண்டு ஆயிரது, இனி அதை இழந்துபோகக் கூடும் என்ற பயம் இல்லை; என்றாலும் நான் அத்தையும் போய் அதைப் பார்க்கவேண்டுமாம், சத்த பொய்; விருந்தக்குப் போக அவனுக்கு மனம் இல்லை; ஆகையால் தன்மனச்சாட்சியை ஆறு தந்த இத்தப் போக்கை உண்டெண்ணுகிறான். அதற்காகத் தான் மனுஷர் போக்குச்சாக்கு உண்டெண்ணுகிறார்கள். பிசாசு போக்குகள் என்னும் தொட்டிலிலே மனுஷனைக் கிடத்தி அதை ஆட்டி அவர்களை நித்திகாசெய்விக்கிறான்.

இரண்டாம் மனுஷன் என்ன சொன்னான்? உந்து ஏர்மாடு கொண்டேன், அதைச் சோதித்துப்பார்க்கப் போகிறேன், என்னை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் புன்னான். அவைகளைக் கொள்ளுமுன் என் சோதித்துப்பார்க்கவில்லை? சோதித்துப்பார்ப்பதற்கான கரலம் கொண்டபின் அல்ல, கொண்டு முடிந்துபோனால் எந்தவேளையு? சோதித்துப்பார்க் கலாம். விருந்தக்கான அழைப்பை அங்கிகரித்து அதற்குப் போய்வருமளவும் மாடுகள் தெர்முறுவதில் நிற்கவிடலாமே!

இவன் சொன்னதும் ஒரு பொய் என்று நீங்கள் காண வில்லையோ?

முன்றும் மனுஷனுடைய போக்கு எல்லாப் போக்குகளி லும் அதிக பரிசாசத்துக்கு இடமானது. பெண்ணை விவாகப் பண்ணினேன், அதினால் நான் வரக்கூடாது என்றான். தன் டன் பெண்ணையும் கூட்டிக்கொண்டுபோகலாமே. வாய்ப் மனைவியைப்போல் விருந்தக்குப் போக ஆர் ஆவனவ் விரும் பக்கடும்? தன்னுடன் போகும்படி அவளை அவளைக் கேட் கலாம்; அவள் விரும்பாவிட்டால் அவன் வட்டிலில் தங்க லாமே! காரியத்தைப் பின் போக விருப்பமில்லாமையே.

பதின்மூன்று தூற்றெண்ணெய் போய், உல்கம் புத்தி யில் வளர்ந்தவர்த்து, இவ்வாண்டுகளிலேயும் சூசரிமாய்த் தேர்ச்சியடைந்துவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இப்போ இருக்கும் மனுஷர் தன்ன உத்தமமான போக்குச் சொல்லுகிறார்களா? வாலிப ஸ்திரீயே, நீ இவைகளிலும் நிற மான போக்குச் சொல்லக்கூடும்! நல்ல நியாயம் என்று மது மையில் காணப்படும் ஒரு போக்கு உன்னிடம் உண்டா? உன்னையாவது திருப்பிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு போக்கு உன்னிடம் உண்டா? மனுஷர் ஒவ்வொரு போக்குச் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு சரியான போக்குச் சொல்லக்கூடிய மனுஷன் உலகத்தில் இல்லை. ஒரு பயங்கரமான வியாதி ஒரு மனிதனைப் உலகத்தில் இல்லை. ஒரு போக்குகள் எல்லாம் ஒரு கூணத்திலே நிற்பதும், அவன் போக்குகள் எல்லாம் ஒரு கூணத்திலே நிற்பதும், என் சிறைதரே, நீங்கள் உங்கள் கந்திரியாய் சனத்துக்கு முன்பாக நிற்கும்போது உங்கள் போக்குச்சாக்கு கள் உங்களுக்கே தகாதவைகளாய்க் காணப்படும்.

தற்காலத்திலே வழக்கமாய் இருக்கிற சில போக்குச்சாக்கு களைக் கவனித்துப்பார்க்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பெரியுள்ள களைக் கவனித்துப்பார்க்க விரும்புகிறேன். இந்தப் பெரியுள்ள அல்லது அந்தப் பிரசங்கியை நான் விரும்பவில்லை என்பது மிகவும் வழமையான ஒரு போக்குச்சாக்கு. செய்யி சொல்லுகிறவனாய் இந்தும் என்ன சம்பந்தம்? செய்யி சொல்லுகிறவனாய் இந்தும் உங்களுக்கு என்ன? என் மனைவி அனுப்பும் ஒரு கந்திரியை அடக்கிய பத்திரத்தை ஒரு சிறையின் கொண்டு வந்து என் குத் தருகிறான் என்று கவந்துக்கொள்ளுங்கள். கொண்டு வந்து வர யார் என்று பார்க்க நான் திரும்புகிறதில்லை; அவன் நிறம் கறுப்பாய் இருக்கலாம், வெண்மையாய் இருக்கலாம், அது என்னுடைய காரியம் இல்லை. வந்தசெய்தியையே நான் கவனித்தேன். தேவன் உங்களை விருந்தக்கு அழைக்கிறான்

புது உண்மை அல்லவோ? செய்தி கொண்டுவிடுவதென என் பார்ச்சிதீர்கள்? இந்தப் போதனைக் கேட்டு நான் அலுத்துப்போ னேன், இந்தப் போதனையில் அல்லது இந்தப் போதனையில் எனக் குப் பிரியம் இல்லை, கிறிஸ்தவன் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் இந்த மனிதனில் அல்லது அந்த மனிதனில் எனக்குப் பிரியம் இல்லை என்கிறார்கள். செய்தி காண்பவருபவனில் என்ன காரியம்? சேவகனும் வரும் செப்திக்கு ஏற்றுக்கொள்ள மனமாய் இருக்கிறீர்களோ என்பதே கேள்வி. சேவகனாய் வாக்கு உண்மை என்றும் அவர் உங்களை இவ்வுலகத்துக்கு அழைக்கிறார் என்றும் நம்புகிறீர்களா? இவ்வுலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மனுஷனையும் அழைக்கிறார் நம்புகிறீர்களா? அழைப்பு தேவனுடையதாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விடுகிறீர்கள்? ஒரு பூரண மனிதன் அல்லது மனுஷ உங்களை அழைக்க வரு மட்டும் நீங்கள் காத்திருக்கப் போகிறீர்களாகில், ஒருக்காலும் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டீர்கள், பூரணமான மனுஷன் ஒருவர் மாதிரியின்றி வேறொருவர் இருந்ததில்லை. எங்கள் நடக்கையிலே அகேக சூற்றங்களைக் காண்பீர்கள். கிறிஸ்து னைப்பின்பற்றுகிறவர்களில் உள்ள அநேக காரியங்களில் நீங்கள் பிரமிப்பதாமல் இருக்கக்கூடும். ஆனால் உங்களால் உயிர்மாவில் துடித்து உம்முடைய கர்த்தரில் ஒரு சூற்றத்தைக் காட்டுங்கள். இவ்வே உங்களை வாச்சொல்லுகிறார், அழைப்பை அங்கிகரிக்கிறவர்களை அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

கேட்டுப் போக்குச் சொல்லுகிறார்கள். சில நாளைக்குமுன் ஒரு இராத்திரி விசாரணைக்காரர் கூடிய அறைக்கு ஒரு ஆம் யான் வந்து, நான் விளங்கக்கூடாத அகேக காரியங்கள் விவரத்தில் இருக்கிறதே என்றான். அது உண்மையான, மாம்ச உடைய மனுஷன் ஆவீக்குரிய பொருள்களை விளங்கிக் கொள்ள மாட்டான் என்று தேவன் சொல்லுகிறார். வேதம் ஆவீக்குரிய நூல், மறுப்பிப்படையாத மனிதன் அதை எப்படி விளங்கிக்கொள்ளான்? இப்படி அது முத்திரிக்கப்பட்ட புஸ்தகமாகில் நான் எப்படி இரட்சிக்கப்படுவேன் என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும்? உலகத்தாருக்குத் தேவன் இரட்சிப்பை வெளிப்படுத்தியபோது அதை மிகவும் தெளிவாய் வெளிப்படுத்தினார். சுபாப மனுஷனுக்கு தேவவாக்கு இருட்டாய் இருக்கக்கூடும். ஆனால் இரட்சிப்பின் வழியோ, பிரியமுடைய ஆறு வயதுப் பிள்ளையும் விளங்கிக்கொள்ளத்தக்க தெளிவாய் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. பின்வரும் வசனத்தை எடுத்து அதனைக்கு விளங்கவில்லையோ என்று பார். “ஆவியும் மனைவாட்டியும்

வா என்கிறார்கள், கேட்டுவதும் வா என்பானை, தாசமாய் இருக்கிறவன் வரக்கூடும். நீங்களில் அகேக தாசமாய் இருக்கவில்லையா? வாருங்கள். தேவன் சொல்லுகிறார். விருப்பமுள்ளவன் சீவகனாய் வர இலவசமாய் வாங்கிக் கொள்ளக்கூடவன் என்கிறார். ஒரு இனம் வாங்கிக்கொள்வது எப்படி என்று உங்களுக்குத் தெரியும். இரட்சிப்பை ஒரு இனமாகத் தேவன் உட்கொடுத்துமுன் வைக்கிறார். “அவா தமக்குச் சொத்தமானதிலே வந்தார், அவருக்குச் சொத்தமான வர்களோ அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களுடைய அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் பிள்ளைகளாகும்படி அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தார்.” இது உங்களுக்கு விளங்கக்கூடும். “கர்த்தரான இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்பொழுது இரட்சிக்கப்படுவாய்.” விசுவாசிப்பது இன்னதென்று நீங்கள் அறிவீர்கள். விசுவாசிப்பது நம்புகிறது. கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவிடம் உங்கள் ஆத்துமாவை ஒப்புவிக்கிறது இன்னதென்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அதுதான் விசுவாசம். இப்போ கருதும் மறை பொருளுமானவைகள் வேதத்தில் இருக்கின்றன. நீங்கள் கிறிஸ்துவை நம்பிவரும்போது உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும்; வேதம் உங்களுக்கு ஒரு புதிய புஸ்தகமாய் இருக்கும். இன்றைக்கு கருதும் மறைபொருளுமானவைகளை வாசித்தால் நாளைக்கு நூதன வடிவுள்ளவைகளாய் இருக்கும். அது உங்களுக்குச் சகல புஸ்தகங்களிலும் விசேஷ புஸ்தகமாய் இருக்கும். கிறிஸ்து இன்றைக்கு உங்கள் பார்வைக்கு காய்த்த நிலத்திலுள்ள வேளைப்போன்றவரும் அழகும் வடிவும் அற்றவருமாய் இருக்கக்கூடும். அவரை உங்கள் இரட்சாராக ஏற்றுக்கொண்டால் பதினாறாம் பேருக்குள் விசேஷமான வராகவும் (புத்தகமாய்) கும் பிரஸையும் உள்ளவராகவும் விவெளி கட்டாதிருமார்களாய் இருப்பார்.

வேதத்தைப்போல வேறொரு புஸ்தகத்தையும் மனுஷர் பிசகாய்த் தீர்க்கிறதில்லை. அதை வாய்மையால் மனுஷர் தீர்ப்புச் செய்கிறார்கள்; அல்லது இங்கே சொற்பம் அங்கே சொற்பம் வாசித்து, இது மிகவும் கருதும் அந்தரங்கமுமாய் இருக்கிறது என்று சொல்லி புஸ்தகத்தை மூடுகிறார்கள். இக்காலத்தில் நீங்கள் ஒரு புஸ்தகத்தை எடுத்து வாசித்தீர்கள். அதைப்பற்றி என்ன நீங்கள் கிவீர்கள் என்று ஒருவன் கேட்கிறான். நான் ஒரு மூலமாதிரி வாசித்தேன், அதிக கவனத்தோடு அல்ல, ஆனால் இப்போ எனது கருத்தைச் சொல்ல நான் விருப்ப

முகி என்பவரின் பிரசங்கங்கள்.

இப்படி என்மீரிகள். இப்படி வந்தும் சனங்கள் தேவனு
புத்தாங்கியை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருப்பீன்
வந்தாது என்று முழுமையாகச் சொல்லுகிறார்கள். வேதத்திற்கு
விசுவாசமாய்ப் பேசுதான் உண்மை. விசுவாசத்தோடு, எல்லாருக்கு
சுற்றும் வேதத்தை முற்றும் வாசித்த ஒருவனாவான் நான்
சந்திக்கவில்லை. ஒருவேளை அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கக்
கூடுமாம். நான் காணவில்லை. வேதத்தை உண்மை அல்ல என்று
அது ஒருவரானதென்றால் நாம் நம்பும்படிச் செய்யப் பட்டால் நம்
நிதியைப் போதுபவர்களுள். ஆதலால் அந்தவாறிய அவரை
பெயர்வதற்கான ஒருவழி, ஏழுபேட்டை தேவ வசனமே.
இது எவ்வளவு முயற்சிக்குத் தெரியும்; ஆகையினால் அதை
மனுஷரின் மனத்தோடு செய்ய அவன் பிரயாசப்படுகிறான். ஒரு
வன் தேவனுடைய வசனத்தை உண்மையாய் விசுவாசிக்கும்
போது அவன் பிசாசை மட்டுக்கடிக்கிறான். வாலிபனே,
நேதம் உண்மை; இந்த அவிசுவாசிகள் வேதத்திற்குப்பதிலாக
உலகத்தை என்ன தருவார்கள்? வேதமே அன்றி இவ்விவர்களை
இவ்வளவு மென்மைப்படுத்தினதென்ன? தேவவசனத்தை மீள்
சொல்லிப்படுத்துகிற ஒவ்வொரு சாதியும் மென்மை அடைகிறது
அதைத் தள்ளுகிற ஒவ்வொரு சாதியும் மேலே தள்ளப்படுகிறது.
ஆ, நாம் வேதத்தை உதவியாகத் தழுவிக்கொள்வோமாக. மெய்
தான், எல்லாவற்றையும் ஒரு முறையிலே விளக்கிக்கொள்ள
மாட்டோம்; அதன் கிமித்தம் மனுஷன் அதைத் குற்றமாய்ப்
தீர்க்கப்படாது. சந்த வயதான தன் இளமையை நான்கு
பள்ளிக்கூடத்திற்கு அனுப்புகிறேன் என்ற வைத்துக்கொள்
கிறார்கள். சாயந்தரம் அவன் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒன்
மகனே! நீ வாசிக்கக்கூடிய, எழுத்துக் கூட்டுவாயா, அட்டை
பிடிச்சம், ரேகை கணிதம், எயிரெயு, வத்தின், கிடுக்கு இவை
கள் உனக்கு நன்றாய்த் தெரியுமா? என்று கேட்கிறார்கள். இது
பாலகன் என்னப்பார்த்து? பிதாவே, நீர் கேட்பதை நான்
பிடியாய் இருக்கிறது; நான் பகல்முழுதும் அப்படி படிப்பன்
னாய் பிரயாசப்பட்டேன் என்கிறான். நான் அதற்கு உத்தர
மாக: சல்லது, நீ இன்றுமுழுதும் படித்தும் முடியாவிட்டால்
நீ இனிப் புள்ளிக்குப் பாகவேண்டியதில்லை என்கிறேன்
என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் என்ன சொல்லு
வீர்கள்? இந்த மனிதனைப் பத்தியம் கொண்டுவிட்டான். இப்பது
எவ்வளவு உண்மையாய் இருக்குமோ, அப்படியே வேதத்தைக்
குறித்து மனுஷர் பேசுவதும் இருக்கிறது. என் கிடுக்காரே,
வேதத்தை சம்பது வருஷமாகப் படித்தவர்களும் ஞானவான்

களும் படிப்பாளிகளும் பெரிய வேதசாஸ்திரிகளும் அதின்
ஆழத்தை இன்னும் கண்டிருக்கிறார்கள். அதில் இருக்கும் உண்மை
களை தேவனுடைய சனப்பாலுக்கு நன்றாய் ஆயிரத்து எண்ணூறு
வருஷங்களாய் ஆராய்ச்சிசெய்து, அந்தச் சீவநதியின் ஆழத்
தை ஒருவனும் இன்னும் கண்டு கொண்டதில்லை.
இது அல்ல, என்னுடைய வருத்தம் என்று வேறொரு வருப
பார் சொல்லுவார்கள். நான் வேதவசனத்தை நம்புகிறேன். நான்
தனித்து உம்முடன் பசுக்கடமொருவர் என் போன்ற உமக்
குச் சொல்லுவேன். உண்மை என்னவெனில், நான் உலகத்தை
அதிகமாய் நேசிக்கிறேன்; நான் கிறிஸ்தவரானால் நான் சகல
சந்தோஷங்களையும் விட்டு முகவரிட்ட முன்னவராய் ஒரு
புன்னகையும் அற்றவராய் உலகத்தில் சீவிக்கவேண்டிய; என்
சந்தோஷம் முடிந்துபோம் என்கிறான். இதிலும் பெரும்
பொய் ஒரு காலத்திலும் உண்டாயிருந்ததில்லை என்று நான்
சொல்ல விரும்புகிறேன். பிசாசு ஆதியிலே ஏதேனில் இதைத்
தவற்கின்றது, அதில் உண்மையானது எவ்வளவுமில்லை, அது
புறவீரனாகத் தாவுணம். ஒருவனைத் தேவனுடைய பின்னை
ஆக்குவது அவனை துக்கமுள்ளவன் ஆக்குகிறதல்ல. பாருங்கள்
ஒருவனைத் துக்கக் கொண்டுபோகிறார்கள், சில நிமிஷங்களில்
அவன் நித்தியத்துக்குள் தள்ளப்படுவான், மின் கம்பியினால்
இராசாத்தி அவர்கள் அனுப்பும் செய்தி பற்றி வருகிறது, அவர்
கள் மண்ணிப்பு அனுப்புகிறார்கள், நான் அவசரமாய் அவனிடத்
துக்குத் துடி நற்செய்தி, நற்செய்தி, நீ மரிக்கவேண்டியதில்லை
என்றுச் சந்தியிகிறேன் என்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.
அது அவனைத் துக்கமுள்ளவன் ஆக்குமா? இல்லை, ஒருபோதும்
இல்லை. வாலிபனே, கன்னிகையே, இளைஞரே, வயோதிபரே,
சாத்தானின் பொய்யை இனி ஒருபோதும் நம்பாதிருங்கள்.
கிறிஸ்துவை அற்றிருப்பதுதான் மனுஷனைச் சஞ்சலமாக்கு
வது; தாகமுள்ள ஒரு மனுஷன் தண்ணீர் இல்லாமல் சாகிறான்;
நீங்கள் போய் அவனுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறீர்கள். அது
அவனைத் துக்கமுள்ளவன் ஆக்குமா? அப்படியே கிறிஸ்துவும்
இருக்கிறார். தாகமுள்ள ஆத்தமாவைத் தண்ணீர் போழணம்
இல்லாமல் ஒரு மனுஷன் சாகிறான். நீங்கள் அவனுக்குப்
போசகம் கொடுக்கிறீர்கள். அது அவனைத் துக்கமுள்ளவன் ஆக்
குமா? அப்படியே கிறிஸ்துவும் இருக்கிறார். அவர் சீவ அப்பம்.
நீங்கள் கிறிஸ்துவைக் கண்டபடிமட்டும் உண்மையான
சந்தோஷம் சமஸ்தானம் மகிழ்ச்சி ஆததல் இன்னதென்று
ஒருபோதும் அறியமாட்டீர்கள்.

ஒருவன் கிறிஸ்தவனானால் உலக நிலை சமாதானமும் சந்தோஷமும் உள்ளவராய் இருக்கட்டான் என்பது முழு மதியினம். அதுதான் எனது வில்லி காமா இருந்தது. நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் மனந்திரும்பின முதல் காலம் எனக்கு உண்டாயிருந்த மனநிலையும் பெரியான ஆறுதலும் சமாதானமும் என் முந்தின சிவியத்தின் எல்லாச் சந்தோஷங்களையும் அகிகமாய் இருந்தது. புதிதாய் மனந்திரும்பின என் மனத்தையும் இப்படியே சொல்லுவான்.

வேறொரு பொருள் சொல்லுகிறார். ஆ! அதை எத்தனை பேர் சொல்லுகிறார்கள். அச்சத்தால் ஆகாயம் நிறைந்திருக்கின்றது. நான் கிறிஸ்தவனாய் இருக்க விரும்புகிறேன், ஆனால் அது மெத்த வருத்தமான காரியம். அப்படி இருக்க அநேகம் முறை பிரயாசப்பட்டேன். நான் வெளிப்படையாய் பேச விரும்புகிறேன்; இதுதான் உண்மை என்று ஒருவன் சொல்லுகிறான். நீங்கள் என்னசெய்தீர்கள் என்று நான் சொல்லுகிறேன் பழைய மாம்சசிறத்தையோடு தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யப் பிரயாசப்பட்டீர்கள்; அப்படிச் செய்யலாமா? நீங்கள் எந்த துறைக்கு நடந்துபோகலாம். அது சற்றுக் கூடாதகாரியம். எத்தியோப்பியன் தன் தோலை மாற்றக்கூடுமா? சிலிங்கி தன் புள்ளியை நீக்கக்கூடுமா? பழைய மாம்சசிறத்தையோடு தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வது அப்படியே இருக்கும். புதிய இருபத்தேரோ தேவன் வல்லமை தருவார். அப்பொழுது அவருக்கு ஊழியம் செய்வது வருத்தம் என்று நீங்கள் சொல்லலாமா? நீங்கள் இது வேறொரு பொய்; அதை இன்னும் பார்ப்போம். கடினமான எசமான என்று எண்ணுகிறாயோ? அவருக்கு ஊழியம் செய்வது வருத்தம் என்று சொல்லுகிறாயோ? பின்னை சாத்தான் சுகமான எசமன் என்கிறாயோ? தேவனுக்கு ஊழியம் செய்வதிலும் அவனுக்கு ஊழியம் செய்வது சுகமோ? அக நேர்மையான பேச்சோ? அது உண்மையோ? தேவன் கடினமான எசமானோ? வேதத்தினை “துன்மார்க்கரின் வழி கடினம்” என்றல்லவோ வாசிக்கிறோம். பிசாசுதான் கடினமான எசமான என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆம், துரோகிகளுடைய வழியோ கருமரானது, தேவனுடைய வாக்கு மாறுது. மாற்றின, இதைப்பற்றி நீ கவப்பட்டால் மறியல் கூடத்தில் இருக்கும். குற்றவாளி ஒருவனைப் பார். அவன் மறியல் கூடத்திற்குப் போய் பதுகுவரும் ஆயிற்று; இன்னும் பத்து வருஷம் அங்கே இருக்கிறது. அவன் உயிர்த்தில் இப்படி இருப்பது வருஷம் ஒன்று. அவன் உயிர்த்தில் சஞ்சலம் நிறைந்த

மறியல்கூடத்தை விட்டு அவன் வரும்பொழுது குற்றவாளி என்று குறிக்கப்பட்டவனாய் வருகிறான். அந்த மனுஷன் துரோகிகளுடைய வழி சுகமானதென்று சொல்லுவானோ? என்ன நினைக்கிறாய்? தாலும் எதையும் கட்டப்பட்டவனும் மதியின் அடிமையும் நாசத்திற்குச் சேக்கிரம் ஒடுகிறவனுமாகிய ஒரு குடிமெரியனைக் கண்டுங்கள். துன்மார்க்கரின் வழி சுகமாயிருக்கக் கூண்டாயேர் என்று விசாரியுங்கள். அவன் அழுது அழுது சொல்லுவான், “சுகமோ, சுகமோ? துன்மார்க்கரின் வழி வருத்தமாய் இருந்தது; ஐயோ! அது ஒவ்வொரு நாளும் திகம் அதிகம் வருத்தமாய் இருக்கிறது” என்பான். விபசாரியிடத்திலும் லெனகேனிடத்திலும் விசாரியுங்கள்; குதாடிபவனிடத்திலும் சூஷண்க்காரனிடத்திலும் போய் விசாரியுங்கள். பிசாசின் ஊழியம் கடினம் என்று எல்லாரும் ஒருமிக்கச் சொல்லுவார்கள். பிசாசுக்கு விசுவாசத்தோடு சேவகம் பண்ணும் மனுஷனை அழைத்து, நான் நிற்கிற இந்த உயர்ந்த தளத்திலே இப்பொழுது நிறுத்துங்கள். சில கேர்வி கேட்போமாக: இரண்டு மூன்று ஊழியம் செய்தவர்களுடைய சாட்சியினாலே உங்களுக்கு உணர்ச்சி உத்தமமான வழி. ஒரு மனுஷன் இரண்டு எசமான்களுக்கும் ஊழியம் செய்து பார்ப்பதற்கு முன், தீர்ப்புச் செய்யத் தகுந்தவன் அல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஒரு மனுஷன் எசமானை குற்றமாய்ச் சொல்ல, நான் கேட்டால், நீ அவனுக்கு ஊழியம் செய்து பார்த்தாயேர் என்று நான் கேட்போம். இல்லாவிட்டால் அவன் சாட்சி சொல்லத் தகுந்தவன் அல்ல. நீங்கள் இரண்டு எசமானுக்கும் ஊழியம் செய்தவர்களே ஆனால் அப்போ நீங்கள் நல்ல நியாயவாளிகளாய் இருப்பீர்கள். நான் இப்போ கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு சாட்சியாயிருக்க விரும்புகிறேன். அவருடைய சேவகத்தில் நான் இருப்பது வருஷங்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் அல்ல எசமானாய் இருந்தார் என்று நான் சாட்சி சொல்லுகிறேன். கிறிஸ்தவனாய் இருக்கிறது வருத்தம் என்றும் நாம் உங்களைப்போல் சொல்லுவதேன், வருத்தம் என்றும் எண்ணினேன். அவருடைய துன்பம் மெதுவாயும் சமை இலகுவாயும் இருக்கக்கண்டேன் என்ற நான் இப்பொழுது சொல்லுகிறேன். இங்கே இருக்கும் உங்களிலும் அநேகம் இரண்டு எசமானுக்கும் ஊழியம் செய்தவர்கள்; உங்களிலும் அநேகம் கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்தவருகிறீர்கள். உங்களில் அநேகம் அவருடைய மத்தைக்கு வருஷம் பிசாசுக்கும் ஊழியம் செய்தீர்கள். கிறிஸ்துவுக்குரியவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். அவருக்கு கந்து வருஷம், பத்து வருஷம், இருபது வருஷம் ஊழி

யம்செய்தவர்களுமாகிய உங்களிடம் நான் கேட்கிறேன். இயேசு கடிமான எசுமான்? இல்லை, இல்லை என்றுதான் சொல்லுவீர்கள் என்று நானும் நினைத்தேன்; அப்படிச் சாட்சியிலீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் ஐந்து வருஷமாய் அல்லது பத்து வருஷமாய் கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம்செய்தேன், அவர்களுமான எசுமானுயிருக்கக் கண்டேன் என்று எப்போதாவது ஒருவன் சொல்ல நான் கேட்டதே இல்லை. இப்போ உங்களைச் சாட்சிக்கூடத்தில் விடுகிறேன். அநேக காலமாய் நீங்கள் சாத்தானுக்கு ஊழியம்செய்தீர்கள், உங்களில் சிலர் இப்போதும் ஊழியம்செய்கிறீர்கள். அவன் கடினமான மானுயிருக்க நீங்கள் காணவில்லையோ? “ஆம், ஆம்,” அப்படித்தான் என் சிநேகிதரே, நீங்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டீர்கள். விடக்கூடாது; அது உண்மை என்று அறிவீர்கள்; தான்வழி கடினம்.

சாத்தான் பட்சமான எசுமான் என்று யூதாஸ்காரிபோத்து கண்டானோ? தான் வாங்கின முப்பது வெள்ளிக் கவரையைப் பாருங்கள். பிசாசின் ஊழியம் வலுவானது. உலகமாய் இருந்தபடியால் அந்த உழியத்தில் அவன் உண்மையாய் ஏற்பட்டு இருப்பதுநாலு மணிநேரத்திற்குள் அவன் நன்றுகொண்டு செத்தான்.

இதற்கு மாறாப் பவுல் அழைத்துக் கேளுங்கள். தேவனுக்கு ஊழியம்செய்வது வருத்தம், பிசாசுக்கு ஊழியம்செய்வது சுகம் என்று அவர் சொல்வாரோ? என்ன நினைக்கிறீர்கள்? நான் பிசாசுக்கு நல்ல அடிமையேனே செய்வேன், நான் சபைமுறத்தி சபையைத் துன்பப்படுத்தினேன், முன்னாள் எதிராய் உதைக்கிறது வருத்தமாயிருக்கக் கண்டேன் என் காரர் அல்லவா?

அதைக்குறித்துத் தேவன் சொல்வதைச் சொப்பே மனம் அவர் கடினமான எசுமான் என்று சொல்லுகிறவர்களிடத்திலே நான் கேட்க விரும்புகிறது என்னவென்றால் பின்வரும் வசனத்திற்கு என்ன சொல்வீர்கள்? “வருத்தப்பட்டுப் பார்ம்சுமக்கிற நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள், நான் உங்களுக்குப் போப்பாறுதலைத் தருவேன். என் துகத்தை உங்கள் மேல் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், என் துகம் மெதுவாயும் என் சமைலலுவாயும் இருக்கிறது” என்கிறார். ஆம் நாம்நேசிக்கும் ஒருவருக்கு வேலைசெய்வது லகு; நீங்கள் ஒரு மனுஷனைக் கெடுத்தால் வேலைப் பிரியப்படுத்துவது உங்களுக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம்!

V. கிறிஸ்துவைக்குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? 63

ஆ! என் சிநேகிதரே, தேவனைக் கடினமான எசுமான் என்று சொல்லி அவரைக் கண்வீண்மப்பண்ணுகிறீர்கள். ஆண்டவராகிய கிறிஸ்துவுக்கு புதிதாய்ச் சேவாரானவனுடன் பேசுங்கள். அவனுடைய முகத்தைத்தானும் பாருங்கள். வானத்தின் ஒளி அவன் கண்களைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதைப் பாருங்கள். எல்லாபயன் பிரமை அவன் பாதையை எப்படி வெளிச்சமாக்குகிறது! கிறிஸ்துவின் ஊழியத்தில் அவன் கண்டடைந்த சமாதானத்தையும் சந்தோஷத்தையும் சொல்ல விடுங்கள். பாதை இல்லாத மடமட்டம் செல்லட்டும். அவன் பயணம்பண்ணின வழி எப்படி வெளிச்சமாகிறது! அவன் தன்னுடைய நித்தியவீட்டுக்குக் கிட்டக் கிட்ட அவனுடைய நம்பிக்கை எப்படிப் பிரகாசிக்கிறது, மெய்யாய் கிறிஸ்துவின் துகத்துக்கும் சாத்தானுக்குத் துகத்தையும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் துகம் மெதுவாக வேசுமாய் இருக்கிறது, பிசாசின் துகம் பாரமம் கடினமுமாய் இருக்கிறது. பிசாசின் பொய்களைக் கோர்த்து என் என்று உங்களை மன்றாடினேன், முழு உலகமும் அவன் வருகித்தான். ஆ, இப்போதே இது என் மான்களை மாற்றி அடங்குட்டியானவரின் கலியாணத்துக்கு வரும்படி கூறுகிற அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

V.

கிறிஸ்துவைக்குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

மத்தேயு, 22. 42.

கிறிஸ்துவைப்பற்றிச் சொற்பமேனும் சிந்தியாத ஒருவன் இங்கே இருக்கிறான் என்று நான் நம்பவில்லை. நீங்கள் அவரைக்குறித்து அறிவிக்கிறீர்கள், அவரைக்குறித்து வாசித்திருக்கிறீர்கள், அவரைக்குறித்த பிரசங்கம் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆயிரத்தெண்ணூறு வருஷங்களாய் மனுஷர் அடிமைக்குறித்துப் பேசுவருகிறார்கள், அவரைக்குறித்து நினைத்துவருகிறார்கள், அவர் யார் என்று சிலர் அவரைக்குறித்து நினைப்பண்ணியிருக்கிறார்கள், சிலர் நினைப்பண்ணாமல் இருக்கிறார்கள்.

“கிறிஸ்துவைக்குறித்து நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” என்பது நல்ல கேள்வி என்று என்னும்கிறேன். உங்களுக்குள்

இருக்கும் யாதொரு பிரதான மனுஷனைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்டால், அவனைக் குறித்து இப்படி அப்படி எண்ணி இருக்கிறோம் என்று சொல்லுவீர்கள். உங்கள் மகா இராசாத்தி அவர்களைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால், ஒரு நியிஷத்திலே உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுவீர்கள். மனுஷர் என் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து இன்னார் என்று நினைப்பண்ணாமல் இருக்கவேண்டியது? அவர் நல்லவர் என்று நினைத்தால் அவர் நல்லவர் என்ற சொல்லங்கள், அவர் பட்சமாய் நில்லுங்கள். அவர் தீயவர் என்று நினைத்தால் அல்லது அவர் ஒரு எத்தன், உலகத்தை இரட்சிக்கும் படி அவர் மரிக்கவில்லை என்று நினைத்தால், உங்கள் சத்தத்தை உயர்த்தி நீங்கள் அவருக்கு விரோதிகள் என்று சொன்னார்கள். யார் உண்மையாய் கிறிஸ்துவின் பக்கத்தினர் என்ற யார் அவருக்கு விரோதிகள் என்றும் நாமுடைய மிகத்துகொள்ளத் தக்கதாக, மனுஷர்கள் பிரித்துக்கொள்வார்களாவது கிறிஸ்துவர்களுக்குச் சர்ட்டோஷமான நியாயம் இருக்கிறது.

ஒருவரைக் குறித்து உலகம் என்ன நினைக்கிறது என்பது அற்பகாரியம். இராசாத்தியும் மந்திரிமாரும் பட்டவர்த்தனரும் பிரபுக்களும் சீக்கிரம் போய்விடுவார்கள்; ஆகையால் நீங்கள் அவர்களைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பது சிறு காரியம். அவர்கள் சேவியும் சிலருக்குமாத்திரம் பிரயோசனம் உள்ளது; இந்த மனுஷனே, பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு சேவ ஆத்துமாவும் அவசியமானவர். கிறிஸ்துவைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பது உலகத்தார் எல்லாருக்கும் ஏற்ற கேள்வி. இந்த அல்லது அந்தக் குருவைக் குறித்து, இந்த அல்லது அந்தப் போதனையைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை; கிறிஸ்துவைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்றே கேட்கிறேன்.

அவர் உண்மையாய்த் தேவகுமாரனா? அதாவது மனுஷ அவதாரமான தேவனா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர் ஒரு விசேஷ அலுவலாய் பரலோகத்தை விட்டுப் புலோகத்துக்கு வந்தார்; உண்மையாய் பாலியைத் தேடி இரட்சிக்க வந்தார். புகட்சொட்டி துவங்கி அவரைப் பின்பொடர்ந்து அவர் பூமியில் சஞ்சரித்த முப்பத்துமூன்று வருஷங்களையும் நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அவர் இப்பூமிக்கு வந்து ஒரு ஆரம்பியில் பிறவாமல் புகட்சொட்டியிலே பிறத்ததைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கள்? மோட்சத்தின் மேன்மையையும் மகிமையையும் அவருக்குப் பணிவிடைசெய்யும் தேவதூதர்களின் கட்டடத்தையும் விட்டு வந்ததென்ன? ஆரம்பியிலேயும் கிரீடங்களையும் அரசாளுக்களையும் கடந்து, இங்கே தனித்துப் புகட்சொட்டிக்கு வந்ததென்ன?

அவர் போதித்தாரே, அதைக் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர் பேசொதுபோல் ஒரு வனம் ஒரு காஷ் பேசினதில்லையே! அவர் பிரசங்கித்தாரே, அதைக் குறித்து உங்களிடம் கவனிக்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் அந்த அடிமனவாக்குச் செல்லவும், அவருடைய மிகத்துகொள்ளத் தக்கவரின்று புறப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சீரணிக்கவும் விரும்புகிறேன். தற்காலத்துப் பிரசங்கத்தைப் பற்றிப் பேசுவோமே. நான் உலகத்தில் உள்ளவர்களின் வாக்கியத்தை சேவகாலம்மல்லாம் கிறிஸ்துவின் பாதகண்டை சுற்றும்படி இருக்க விரும்புமடங்கு அகிமாக விரும்புகிறேன். எந்தப் போதனையும் எந்த அகிமையும் போதனை இங்கே கட்டிவிட்டார். யார் ஒரு விதைக்கிறவன், ஒரு நாள் அல்லது ஒரு பட்சி இருக்கிறது, அவைகளைச் சுற்றித் தமது சத்தியத்தைக் கட்டிவிட்டார். நீங்கள் ஒரு நரியை, அல்லது விதைக்கிறவனை, அல்லது ஒரு பட்சியைக் காணும்பொழுது இயேசு சொன்னவைகளை நினையாமல் இருக்கக்கூடாது. பள்ளத்தாக்கிலே ஒரு வீலி புஷ்பம் இருக்கிறது; நீங்கள் அதைக் காணும்பொழுது “அவைகள் வருந்துகிறதும் இல்லை, தூல் நூற்றேதும் இல்லை” என்று அவர் சொன்ன வார்த்தைகளை நினையாமல் இருக்கக் கூடாது.

ஆகாயத்தில் சீசிக்கிற அடைக்கலான்குருவி நமக்குப் பிரசங்கஞ்சொல்லப் பண்ணுகிறார். அந்த ஆச்சரியமான பிரசங்கங்கள் எவ்வளவு புதியவைகள்! இன்றைக்கும் அவைகள் உருள்ளவைகள். நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு அவைகளைச் சொல்ல எவ்வளவு விரும்புகிறோம். அவைகளைக் கேட்க நம்முடைய பிள்ளைகள் எவ்வளவு விரும்புகிறார்கள். இயேசுவைக் குறித்து ஒரு கதை சொல்லும் என்று நமது பிள்ளைகள் எத்தனைமுறை கேட்கிறார்கள். சிறு பாலர்களும் அவருடைய பிரசங்கத்தை எவ்வளவு நேசித்திருக்கிறார்கள். உலகத்தில் உள்ள எந்தக் கதைப்புத்தகமாவது அவர் சொன்ன கதைகள் போல் அவர்களுக்குப் பிரியமானவைகள் அல்ல என்றாலும் அவர் சொன்னவைகள் எவ்வளவு ஆழமானவைகள்! ஞானிகள் எவ்வளவு மலைக்கொண்டார்கள்! தேவ

விண்ணைப்பண்ணினபோது நீர் பிரதான ஆசாரியனாய் இருந்தீர், எனதீர்மென்னும் பூதசங்கங்களுக்குத் தலைவனாய் இருந்தீர், அவரைக் குற்றவாளி என்று நிதானித்த பூலோசனை அறையில் நீரும் இருந்தீர், குற்றவாளி என்ற தீர்ப்பைச் சொன்னவரும் நீயே இப்போ வங்களுக்குச் சொல்லும்; சாட்சிக்காய் என்ன சொன்னார்கள்? என்ன நியாயம்தோண்டிப்பண்ணினீர்? அவருக்கு விரோதமாய் நடந்த சாட்சிகள்?

சாட்சிகள், காப்பா சொல்லுகிறார் அவர் வேதவாஷணம்; “மனுஷகுமாரன் சர்வ வல்லவருடைய வகுதையிற் பிறப்பதையும் வாழ்ந்தின் தேவர்கள்மேல் மனமுதல் காண்பீர்கள்” என்று துவன் சொன்ன அறதக்கட பொருது அவர் வேதவாஷணம் சொன்ன குற்றவாளி என்று நினைவி என் வஸ்திரங்களைக் கிழித்து, பரணாங்குப் பாத்திரம் என்று தீர்ப்புச்சொன்னேன். ஆம், அவர் தேவகுமாரன் என்பதுதான் அவருக்கு விரோதமாய் அவர்கள் சொல்லக்கூடியது. அவர் திரும்பவருவோம் என்ற வாக்குத்தத்தத்துக்காக அதனைக் கொலைசெய்தார்கள்.

இப்போ பிலாத்துவைப் போமாக. அவரைச் சாட்சிக் கூட்டத்தில் ஏற்றிவிடுவீர். பிலாத்துவே! இந்த மனுஷனை உமக்கு முன்னாகக் கொடுவதற்கு, நீர் அவரை விசாரித்தீரே, முக முகமாய் அவருடன் பிசினிசே, கிறிஸ்துவைக்குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்? நான் அப்பாலுக்கு மத்தையம் காணவில்லை என்று பிலாத்து சொல்லுகிறார். தான் யூதருடைய இராசா என்று அவர் சொன்னார், அப்படித்தான் சிலுவையிலும் எழுதலித்தேன்; ஆனால், “அவரில் நான் ஒரு குற்றத்தையும் காணவில்லை” என்கிறான். விசாரித்த மனிதனின் சாட்சி இதுவே. அவர் பூதசன்கிரளின் மத்தியில் நிற்கையில் ஒருவன் அகிதீவிரமாய் வந்து, பிலாத்துவுக்கு முன்பாகப் பிரவேசித்து தன் கை நீட்டி ஒரு காகிதம் கொடுக்கிறான். அவன் வாங்கி முத்திகையை உடைத்து வாசிக்கையில் அவன் மூகம் வெளிறிப்போகிறது. கங்கு என்ற வெளில், “நீர் அந்த நீதிமானை ஒன்றும் செய்யப் பட்டான்; அவர் நிமித்தம் இன்றைக்குச் சொப்பனத்தில் வெகு பாடுபட்டேன்” என்பதே. அது பிலாத்துவின் மனைவியுடைய வாக்குகல். அது அவன் கிறிஸ்துவைக்குறித்துச் சொன்ன சாட்சி. அலுவல்குறித்து அவருடைய சத்துருக்கள் என்ன எண்ணி

அார்கள் என்று அறியும்விதம்பின்னர்கள் ஒரு அஞ்ஞானி என்னினைத்தான் என்று அறியப் பிரியப்பட்டார்கள். நல்லது, இங்கே இருக்கிறது. அவரில் ஒரு குற்றமும் காணவன்கிறான். அஞ்ஞானியின் மனைவி இவ்வா “அந்த மர்ன்” என்கிறாள்.

யூதே! பர்குங்கள், யூதா வருகிறான். அவன் ஒரு சாட்சியாய் இருக்கவேண்டும், கேட்போம். யூதாவே! நீ கிறிஸ்துவைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறாய் நீ காதல்நாருட அறிவாய்; முப்பது பவள்ளிக்காசுக்கு அரை நூறு, முத்தமிட்டு அவரைக் கட்டிக்கொடுத்த அவர் அந்த அற்புதங்களைச் செய்திருந்த கண்டாய், நடன் எருசலேமுகுப் போருப், பெத்தானியாவில் அவர் அந்த பிளேதக்குழியில் இருந்து எழுப்பி கொழுது நீயும் மனசே ரியாய்; அவரைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்? பிற்பாடு யான் சமுகத்துக்கு அவர் வகுதியைக் காண்கிறேன், காசை அவர்கள் மேசையில் எறிந்துவிடுகிற சத்தம் எனக்குக் கேட்கிறது; “குற்றமில்லாத இச்சத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்தேன்” என்கிறான். இவ்வாறான அவரைக் காட்டிக்கொடுத்த மனுஷன்; இதுதான் அவன் அலுவலாப்பற்றி நினைப்பது. ஆம், என் கிரேகிதரே! தேவன் தமது குமார்களைக் கொலைசெய்வதில் ஏற்பட்ட ஒவ்வொரு மனுஷனும் அவர் குற்றமற்றவன் என்று சாட்சியிட்டதைச் சித்திப்பதற்காக.

அவரைக் கொலைசெய்த பாதச முகமாய் மனசுக்கு அதிபதியை விசாரிப்போம். அவன் ரோமைப் போர்ச்சேவகருக்கு அதிபதி, அவர் தமது சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு போக கட்டளை இட்டவன், அவனுடைய கட்டளைப்படியே அவருடைய கைகளிலும் காலிலும் ஆணி அறைந்தார்கள், அவர் விலாவில் சுட்டியிலுல் குத்தினார்கள். அந்த நூற்றுக்கு அதிபதியை அழையுங்கள்; நூற்றுக்கு அதிபதியே! நீ கொலைகாரருக்கு அதிபதியாய் இருந்த மரணத்தீர்ப்பு நிறைவேறும்படி செய்தீர், அது மரிக்கிறதைக் கண்டீர், சிலுவையில் இருந்து அவர் பேசுநதைக் கேட்டீர். கிறிஸ்துவைக்குறித்து என்ன நினைக்கிறீர் நீர் சொல்லும். கேளுங்கள், அவனைப் பாருங்கள், அவன் மரையில் அடித்துக்கொண்டு “மெய்யாகவே, இவர் தேவனுடைய குமாரன்” என்கிறான்.

சிலுவையிற் றையப்பட்ட சன்னிதிடம் நாம் போய், அவரைக்குறித்து என்ன நினைக்கிறாய் என்று விசாரிக்கலாம். முதல் அவன் அவரைப் பரியாசம்செய்து நிந்தித்தான்; பின்பு

விட, இவர்களுக்கு நல்ல எண்ணம் வந்தது. இந்த மனுஷன் தகாதது தீர், துறையும் நடப்பிக்க இல்லையே" என்கிறான். நான் அறையிலும் அதிகமான நாடகிகளைக் கூட்டிவிட்டேன். பிசாசு சொன்னதானும் நான் அனைத்து உங்கள் நாடகி என்னவென்று சிக்கலாக்கட்டும். அவை குற்றம் என்ன சொல்லுவீர்கள்? இப்போதும் அவரைத் தேவகுமாரன் என்று சொன்னார்கள். நான் குமாரனில் அசத்தினால் "இயேசுவே! உன்னைத் தேவனுடைய குமாரனே" என்று கூப்பிட்டதாய் வசிக்கிறேன். இவ்விதம் தேவனுடைய குமாரன் ஏழை விசுவாசிக்கிறிருப்பான் விசுவாசத்தின்படியால் ரட்சிக்கப் படுவேன்" என்று சொல்லுகிறார். விசுவாசம்மாந் திரும்போதும் அப்படியே விசுவாசத்தினால் உன் சொல்லுகிறேன்.

அவர் சிறகிதனை அழைத்தார். அவர்கள் காட்சி யையும் நவீன கேட்க விரும்புகிறேன் அந்த இராச பிசாசு கியைக் கூப்பிடுவோம்; அந்த அட்டிபுக்காரனும் வண்பிர சங்கியுமாகிய யோவானைக் கேட்போம். எசுமான் ஒருவரைத் தள்ளி வேறொருவரும் இந்த மனுஷனைப்போல் பிரசங்கிக்க வில்லை; இந்த மனுஷன் பிரசங்கிப்பதைக் கேட்க முழு ஒரு சலேமியரும் பூதேயா நாட்டார் அனைவரும் போனார்கள். ஒரு விண் வீழும் கொள்ளியின் பிரகாசத்தோடு சாதிகளுக்குத் தோஷம் கொடுப்பது போல அந்த நாட்டோடும் வாக்கச்சை யோடும் யேசு சலேமியைத் தேடி இயேசுவைக்குறித்து அவன் நோப்பது என்னவென்று யோவானை அவன் வாக்குகள் பலஸ்தினா வனத்தில் சொல்லப்பட்டவாயினும்; என்றுமுள்ள புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. "இதோ! உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்ததீர்க்கிற தேவனுட்குட்டி." இதை நான் யோவான்ஸ்நானின் அவரைக்குறித்து என்னி னது. "இவரே தேவனுடைய குமாரன் என்று காட்டுகொடுத்தி வருகிறேன்" என்றான். அவன் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்த படியால் ஒருசலேமியரும் பூதேயரும் அவரின் தீரில் வந் தது அதிகமாய் அல்ல. மனுஷர் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கும் பொழுது அநேகர் அவர்களைப் பின்பற்றுவார்கள் என்பது நிச்சயம்.

அவர் மறையுமானபொழுது அவருடைய மீதியில் நின்ற வனும் அவர் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட அன்பு பாதிகிரி அவ ருடன் தங்கினவனும் பேதுருவைக் கொண்டுபோனார். பேதுருவோ! வாரும் நீர் கிறிஸ்துவைப்பற்றி என்ன நினைத்

கிறீர் என்று எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள். இந்தச் சபுட்சிக்கடத் தில் ஏறி அவரைக்குறித்துச் சொல்லும். நீர் ஒரு முறை அவரை மறுக்கிறீர், அவர் அறியேன் என்று சபித் துச்சத்தியும்பண்ணினார். பேதுருவோ! அது உண்மையோ? அவரை அறியேன். "அறிவேன்" நான் அவர்களுக்குச் சென்னிது பொய் என்ற பேதுரு சொல்லுகிறார். நீன் அவரை அறிவேன். பேதுரு அவரைக் கர்த்தர் என்றும் கிறி ஸ்து என்றும் சொல்லுகிறார்; பொருத்தமாகத்தானாவில் அப் படியே காட்சியிட்டார். "இந்த இயேசுவையே தேவன் ஆண் டவரும் கிறிஸ்துவும் ஆக்கிறார்" என்றார். சரித்திரம் சொல் லுகிறது: சில காவுகளைப்பின் விரோதிகள் பேதுருவைப் பிடித்துக் கொலைசெய்யப்போனார்கள். அப்பொழுது அவர், என் எசுமான் மரிப்பேன். மரிக்க நான் உபாத்திரன்; ஆகையால் என்னைத் தீர்த்துப் சிலுவையில் அறையுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படியே அவர்கள் செய்தார்களாம். இவ்வாறாய்ப் பேதுரு தன் எசுமனைப்பற்றி நினைத்தார்.

இப்போது இயேசுவைக்கு அன்பான சீஷன் என்ன சொல்லு கிறார் என்று கேட்போமாக: கிறிஸ்துவைப்பற்றி யாரிலும் பார்க்க அதிகமாய் அவனுக்குத் தெரியும், தன் இரட்சகரின் மார்பிலே சமீபத்துகொண்டிருந்தவன், அப்போ அவருடைய அன்பு நிறைந்த உள்ளத்தின் சத்தம் அவன் காதில் கேட்டிரு நுக்கும்; அவரைப்பற்றி அசின் நினைவு என்னவென்று நீங் கள் அறிய விரும்புகிறீர். அவருடைய உடம்பைத் தேவத்தால் பாருங்கள்.

சிலகாசனத்தைவிட்டு வந்த இராசவம்சத்தி இராசனாக மத்தேயு அவரைப்பற்றி எழுதுகிறான்; லூக்கா அவரை மனி தகுமாரன் என்கிறான்; யோவான் தனது இறவை எரிந்து ஒருத்தவ யுத்தாருடைய போதனையை ஒரே கிறகாய்ச் சிறுக்கிப்போடுகிறான். அவர் ஆதாமின் காலத்துக்கும் முந் திச் சென்று "அவியிலே வாந்தை இருந்தது, அவ்வாந்தைத் தேவனிடத்து இருந்தது, அந்த வார்த்தையே தேவன்" என்று சொல்லுகிறார். கிறிஸ்துவின் விசேஷத்தைப் பாருங்கள்: அவன் "பிரகாசமான விசுவென்னி நட்சத்திரம்" என்கிறார். இப்படியே யோவான் அவரை நன்றாய் அறிந்தபடியால் அவ ரைப்பற்றி நல்ல ஓட்டிக்கொடுக்கிறான்.

சந்தேகமுடைய யோவானையும் அழைக்கலாம். தோமாவோ! நீ அவிசுவாசம் கொள்ளவில்லையோ? அவர் உயிர்த்தெழுந்தார், உன்னை விசுவாசிக்கமாட்டேன் என்கிறாய், அவர் வினாவின்

காயத்தை உன் விரலால் என்ன நினைக்கிறாய்? அவரைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்? என் தேவனே!" என்று தோமா சொல்லினான். அப்பால் தெக்கப்பேருக்குப் பிசாசுகள் அங்கே கிறிஸ்து பிசாசுகளாக அங்கே தானா அழைத்து, நய்கல் அவர்களுக்குறித்து என்ன நினைக்கிறார்கள் என்ற விசாரியங்கள். "எல்லாவற்றையும் நன்றாய்ச் செய்தார்" என்கிறார்கள். நாம் அப்பிவிவதற்கு வேறு சாட்சிகளும் இருக்கிறார்கள் அவருடைய சந்தருக்களில் அதிக கொடியும் துன்பப்படுத்தினவனுமாகிய பவுலை அழைக்கலாம். சிற்பமமுதுத்திக் கொலைசெய்யப் போகையில் அவன் உயிரைச் சந்தித்தான். "சவுலே! சவுலே! நீ என்னை ஏன் நிரப்பப்படுத்துகிறாய்" என்று கிறிஸ்து சொல்லுகிறார். நான் உனக்கு என்ன செய்வேன்? எவ்விதமாயாவது நான் உன்னை உனக்கு உனக்கு நன்மைசெய்ய அல்லவா? சவுலே, ஏன் எனக்கு இப்படிச் செய்கிறாய் என்றும் அடிக்கேட்கலாம். ஆண்டவரே, நீ யார்?" என்று சவுல் கேட்கிறான். "நான் துன்பப்படுத்துகிற இயேசு நானே" என்கிறார். தம்முடைய பெயரைக்குறித்து அவர் வெட்கப்படுவதில்லை என்பதைப் பாருங்கள். அவர் மோட்ச அதிபதியும் இருந்தாலும் நான் நாசரேத்து இயேசு என்கிறார். அந்த ஒரு சம்பாஷணை பவுல் அவ்வளவு மாறுதலை உண்டாக்கினது. "நான் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுகிறேன்" என்று அவர் உணர்வதற்கு எல்லாவற்றையும் நஷ்டம் என்று கருட்டேன், குப்பைகளும் என்னுடையவை" என்று பவுல் சொல்லுவதற்கு உணர்வு கொண்டு போனார். நான் இன்னும் அதிகம் சொல்லக்கூடும். இவ்வலகத்தை விட்டு மூலோகத்துக்கும் போய் தேவதூதர்களை அழைத்து, கிறிஸ்துவைக்குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்கலாம். உலகம் உண்டாகுமுன் அவர் தமது மிகுந்த மடி இருக்கக்கண்டார்கள். சிருஷ்டிப்பின் தோற்றத்துக்கு முன்னும் விடியல்காலத்து நட்சத்திரங்கள் போல பாடினதற்கு முன்னும் அவர் மோட்சத்தில் இருந்தார்கள். அவர் சிங்காசனத்தை விட்டிறங்கி மாட்டுக்கேட்டிவிட்டார்கள். அவர்கள் சண்டார்கள். அது அவர்களுக்கு எல்லாம் காட்சியாய் இருந்தது! பரலோகத்திலுள்ள இவர்கள் மீது அப்பொழுது அவரைக்குறித்து என்ன நினைத்தீர்கள் என்று கேளுங்கள். அவர்கள் பேசும்படி ஒருமுறை இடம் கிடைத்தது, ஒருமுறை பரலோகத்தாருடைய சத்தம் கேட்கிறது. பெல்லகேம்

வெளியிலே அவர்கள் மோட்சப்பாட்டு கேளுங்கள். "இதோ, எல்லா சனத்துக்கும் இருந்த கந்தை உத்ததை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன். இன்று கந்தை ராகிய கிறிஸ்து எல்லா இரட்சகர்களுக்கும் தாவீதின் வாரிசு பிறங்கிப்போனார்" என்கிறார்கள். உலகத்தை ரட்சிக்கும்படி சிங்காசனத்தை விட்டு வருகிறார் அப்போது நதி ஓரத்தேவதூதர்கள் பாடினது ஆச்சரியம் அன்று. இவர்கள் எல்லாருமாய்விட ரட்சிக்கப்பட்டார்கள். இருக்கிறார்கள்! அவர்கள் அவரை முன்னாலே காண்கிறார்கள். பூமியிலே ஒருவரும் அவரை அறியவில்லை, ஒருவரும் அவருடைய உண்மையாய்ப் பழகி இருக்கவில்லை. அந்த லோகத்திலே அவர் அறியப்பட்டிருக்கிறார், அனாஸியாய் அவர் அங்கே இருந்தார். அவர்கள் அவரைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள்? மோட்சத்தில் இருந்து எழும்பும் தொனி அவருடைய நரத்தை மேன்மையாக்கி மகிழ்மைப் படுத்தும் ஆர்ப்பரிப்பின் தொனியாய் இருக்கிறது. யோவான் கந்தைருடைய காளில் ஆவிக்குள்ளானபோது "அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர் எல்லமையையும் ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையும் பெலத்தையும் கனத்தையும் மகிழ்மையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் கொள்ளப் பாத்திரராய் இருக்கிறீர்கள் என்று பதிலுயிர்த்துக்குப் பதிலுயிரும் ஆயிரத்துக்கு ஆயிர முமானவர்கள் ஆர்ப்பரிக்கும் சந்தத்தைக் கேட்டேன்" என்று சொல்லுகிறேன்! ஆம், அவர் இதைக்கேட்டு எல்லாவற்றிற்கும் பாத்திரர். மோட்சத்தவர்களுக்கும் அவருடைய சந்த மேன்மையையும் புகழ் முடியுமா? ஆம் உலகத்தவர்கள் அச்சத்தத்தைக் கேட்டு மோட்சத்தவர்களுடைய சந்த மேன்மையையும் ஐசுவரியத்தையும் ஞானத்தையும் பெலத்தையும் கனத்தையும் மகிழ்மையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளப் பாத்திரர் என்று பாவோர்களாக.

இன்னும் உயர்ந்த ஒரு சாட்சி இருக்கிறது. இயேசு யோவான் இடம் உயர்ந்த பெற்று யோர்தானைவிட்டு ஏறினபொழுது, மோட்சத்தில் ஒரு சத்தம் உண்டாயிற்று; பிதாவாகிய தேவன் பேசினார். அது கிறிஸ்துவைக்குறித்து அவர் இடம் சாட்சி. அது என்னுடைய நேச குமாரன், உம்மில் பிரியமாய் இருக்கிறேன்" என்றார். ஆம், பிதாவாகிய தேவன் குமாரனைப் பற்றி நல்ல பண்ணமாய் இருக்கிறார். தேவன் இவரில் பிரியமாய் இருந்தால் நமும் பிரியமாய் இருக்கவேண்டும். பாவியும் தேவனும் இருபேரும் கிறிஸ்துவில் பிரியமாய் இருந்தால், பாவி

யார் தேவனும் ஒருவன் ஒருவர் சந்திக்கட்டும். கேட்பவனே! பிதா சொன்னதப்போல் நான் இவரில் பிரியமாய் இருக்கிறேன் என்று நீயும் சொல். இந்த நிமிஷம் தவனுடன் சமாதானம் ஆகிறாய். இந்தச் சாட்சியை நம்பு. இந்தக் கடைசியான சாட்சி சேனைகளின் கர்த்தரும் இராசகுமாரனும் ஆயினால் அவர் உயராய் இதை நம்பு. எல்லாம் உய்யும்படி பிள்ளைத் தாய்க்கு அச்சாட்சியைச் சொல்லுகிறார். கர்த்த மத ரூபமாக மலையிலே பேதுருவும் யாக்கோபும் நியாவனும் சமாதானம் கையில், "இவர் என் நேச குமாரன். இவருக்குச் செவிகொடுக்கேன்" என்று அசிரீரியாய்ச் சொன்னான். அந்தச் சந்தம் எதிரொலியாய்ப் பலஸ்தீனம் நடுங்கும் சென்றது; ஒரு சமுத்திரம் துவங்கி மறுசுருத்தி வரைக்கும் பூமி எங்கும் சென்றது. ஆம், இவருக்குச் செவிகொடுங்கள் என்ற அந்தச் சந்தம் இன்னும் தொனிக்

என் சிவகிதனே! இன்றைக்கு அவருக்குச் செவிகொடுப்பாயா? கிறிஸ்து உனக்கு என்ன சொல்லுகிறார்? செவியாய் சத்த உற்றுக்கேள். "வருத்தப்பட்ட பாரம் சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இலாபப்பாதுதல் தருவேன். நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமாய் இருக்கிறேன்; உறுதத்தை உங்கள்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு, என்னிடத்தில் உறுதகொள்ளுங்கள்." உப்பொழுது, உங்கள் அத்துமாக்களுக்கு இலாபப்பாதுதல் கிடைக்கும். என் துகம் மெதுவாயும் என் சுமை இலகுவாயும் இருக்கிறது என்கிறார். இப்படிப்பட்ட இரட்சகரை நீ விரும்ப வில்லையா? அவரை விசுவாசியாதிருப்பாயா? உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு மனத்தோடும் அவரை நம்பு, அவருக்காகச் சேவி. அவர் நமக்காகத் தமது சேவினைக் கொடுத்தால் அவருக்காக நாம் நமது சேவினைக் கொடுப்பது கிறிய காரியம் அல்லவா? எனக்காக அவர் சிலுவையைச் சுமந்து அபிம்மரித்தாரானால், அவருக்காக அந்தச் சிலுவையைச் சுமக்க நான் சம்மதிக்கவேண்டாமா? ஆம். நாம் அவரை நமையாய் இல்லைவா? இப்படிப்பட்ட இரட்சகருக்கு நீ தமாய் பேசுகிறது சரி என்றும், மேன்மை என்றும் என்னுகிறாயா? அவரைச் சிலுவையில் அறையும், சிலுவையில் அறையும் என்று சொல்வது நியாயம் என்று நினைக்கிறார்களா? ஆ! தேவனுடைய ஒரே பேரூன குமாரனை நமது இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு, பிதாவாகிய தேவனை டகமைப்படுத்தவோமாக. இப்படிச் செய்யத் தேவன் நமக்கு உதவிசெய்வாராக.

VI.

மோட்சம்.

1-ம் பங்கு.

பிலகாலத் திருமுன்னே நான் ஒரு கூட்டத்திற்குப் போகையில் சில சமயம் ஒருவன் என்னை கோக்கி: என்ன குறித்துப் பிரசங்கம் பண்ணப்போகிறீர் என் கேட்டார். மோட்சத்தை குறித்துப் பிரசங்கிக்க என்ன இருக்கிறது என்று அவர் மிகவும் மனவடிவுகொண்டு. நீர் நட்புக் கைக்குறிய சில காரியத்தைப்பற்றிப் பேசுவீர் என்று சாந்தருத்தேன், நாம் மோட்சத்தை குறித்துப் பேச உங்களுக்குப் பின்பு போதிய நேரம் இருக்குமே என்றார்.

நாம் மோட்சத்தைக் குறித்து யாதொன்றை அறிவது தேவனுக்குப் பிரியம் இல்லாவிட்டால் அதைக் குறித்து இவ்வளவு எழுதியிருக்கமாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். இனிமேல் மோட்சம், நமது விடாய் இரத்தப்போகிறதாகில் அதைக் குறித்து விரியக்கூடிய எல்லாவும் அறியப் பிரயாசப்படுவோம். அப்போது அதைக் குறித்து அதிகமாய்ச் சேவிக்கவும் வரும். நாம் தூரமான தூரத்திலிருந்து குடிபேரக இருந்தால் அதைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்ட ஒரேக்காலம் அலுத்துப்போகோம். அங்குள்ள சன்னகளைக்குறித்தும் நேச சவுக்கியத்தைக் குறித்தும் பிரயோசனங்களைக்குறித்தும் பள்ளிக்கூடங்கள் கலாசாலைகள் முதலிய பிள்ளைகளுக்கான ஸ்கூல்களைக் குறித்தும் கூடிய எல்லா வற்றையும் அறிய விரும்புவோம். அத்தேசத்தைக் குறித்துத் தொன்றும் நாம் அறிய விரும்பாத காரியமாய் இராது. வரும் உலகத்தில் நாம் அனவரதமும் சேவிக்கப்போகிறவர்களாய் இருக்க, அந்த குறித்து நாம் அதிகமாய் அறியவும் கேட்கவும் விரும்புவோமாக. நீங்கள் என் மேலே பார்த்துச் செடம்பனை ஸ்கூல்கள்கள்? தேவனுடைய வாசஸ்தலம். வேறு திசைகளில் இருப்பதைப்பார்க்கிலும் மேலே அதிகமாயுள்ளதோ என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். மோட்சத்துக்கு ஒரு திசையைக் குறிப்பதும் அது மேலே என்பதும் சரி என்று நான் நினைக்கிறேன். இயேசுகிறிஸ்து ஒருவரே மோட்சத்தைக் குறித்துச் சொல்லக் கூடியவர், அவர் அங்கே இருந்தவர். அவர் என்ன சொல்லு

கிறார்? யோவா. -ம் அதிகாரத்தில் பரலோகத்தில் இருக்கிறவர்களையும் பரலோகத்தில் இருக்கிறவர்களுமான மனுஷ குமாரனே அல்லாமல் பரலோகத்திற்கு வேண்டுமானாலும் இல்லை" என்கிறார். இறங்கினவன் விரைவில் என்பது மேலிடத்தையே குறிக்கிறது. மாற்றம் அந்தத்தில் அவர் வானத்தை அணந்துபார்த்துப் பெருமூச்சுடன் என்னப்படுகிறது. மேலிடத்தையே அண்ணாதுப் பார்ப்பது. பூமியிலே அவருடைய வேலை முடிந்து அவர் திருமேனியைப் பின்புலம் அங்கே வாசஸ்தலங்களுக்கு திருப்பிப் போகும் சமயத்தில், தாம் நேசித்தவர்கள் மத்தியிலே நிற்கும் போது "உயர்வடைந்துக்கொள்ளப்பட்டார், அவர்களுக்கு மறைவாக ஒரு மோசம் அவரை எடுத்துக்கொண்டது" என்று சொல்லப்படுகிறது. மேலிடத்தையே உயர்வடைந்த மோட்சம் உயர்வடைய வாசஸ்தலம். இதனால் விசேஷகாரியம் அது எந்தத் திசை எவ்வளவு தூரம் என்பது காரியம். தேவன் அங்கே இருக்கிறார். அது போதும். மோட்சம் அதிக தூரமானதல்ல என்பதும் நிச்சயம். என்னெனில் அவர் அங்கே யிருந்து பாவி பெருமூச்சுடன் திருமேனியைப் பின்புலம் செபத்தைக் கேட்கிறார்; அங்கே கண்ணில் தந்தளிக்கும் மனஸ்தாபக் கண்ணீரைக் கவனித்துவும் அல்லாமல் மனுஷனும் பூமியில் இருந்து மோட்சம் பார்த்து; தேவன் அவனுடைய கண்களைத் திறந்துப் பார்த்து மறைவாக எடுக்கும்போதும் ஸ்தேவாவைப் போல மோட்சத்தில் இருப்பவைகளை அவன் காணக்கூடும் அவன் பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்தவனாய் வானத்தை அண்ணாந்துபார்த்து தேவனுடைய மகிமையையும் அவருடைய வலதுபாரிசத்தில் இயேசுவானவர் நிற்கிறதையும் கண்டது. "அதோ வானங்கள் திறந்திருக்கிறதையும் மனுஷகுமாரன் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கிறதையும் காண்கிறேன்" என்றான். மோட்சம் ஏன் ஆசைப்பட்டதென்று என்ன சொல்லுவோம்? கண்டுகொண்டார்; கிறிஸ்து தேவனுடைய பாரிசத்திலே நிற்கக்கண்டார். இராகா தமது அலங்காரத்தோடே அங்கே இருந்தார். அதுவே மோட்சத்தை மோட்சமாக்குகிறது. கீர் மோட்சம் சேரும்பொழுது அங்கே என்னசெய்யக் காத திருக்கிறீர் என்று ஒருவனிடம் சிலர் கேட்டார்கள். அவன் நான் கிறிஸ்துவனை ஒருமுறை திருப்தியாகப் பார்க்க உருவாக வரவரும்செல்லம். பின்பு நான் அப்போஸ்தலனாயும் பரிசுத்த வானங்களையும் இரத்தச்சாட்சிகளையும் பாப்பேன் என்றான்.

ஆம், நம்மிடத்தில் அளபுகூர்ந்து தமது இரத்தத்தினால் நம்முடைய பாவங்கள் தம் நம்மைக் கழுவிய சந்தனை ஒருதரம் காண்பது இரத்தமான உலகத்தில் நம்முடைய எல்லா வற்றிற்கும் மேல்பலவும் இருக்கும் எல்லாம் புகிறேன். சாக்ஸ்கிட் ஒரு தாயின் சிறுபிள்ளை ஒன்றை இனத்தாரில் லாபம் காணும்படி கூட்டிக்கொண்டுபோனான். பிள்ளைக்குப் போகிறேன், ஆச்சியைக் காணப் போகிறேன் என்று ஓயாமல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. சாக்ஸ்கிட் முடிந்தபின் பிள்ளையை வீட்டுக்கு கொண்டு போனான். அவன் வீட்டுக்கும் ஒரு பழக்கம் இருக்கிறது. அவன் வீட்டுக்கு அந்தவர்கள் எல்லாம் வந்து வந்தால் வீட்டில் இருந்து இடத்தையும் பார்த்து தானாகக் காண்போது முன்னிருந்த இடத்துக்குத்தானே என்னைக் கொண்டு போய்கள் என்று சொன்னான். பிள்ளையின் தாய் வீட்டில் இல்லாப்பொழுது பிள்ளைக்கு வீட்டின் இனிமை ஒழிந்தது என்று. என் கிண்கிதே! மோட்சத்தின் விசேஷ சிறப்பு அதன் முத்துவாசல்களும் பசும் பொன் வீதிகளும் தூதர்களுக்கும் அல்ல; கிறிஸ்துவை அதின் சிறப்பு. அவர் அங்கே ரொவியிடால் மோட்சம் மோட்சமாய் இராது. அவர் பிதாவின் மோட்சத்தில் இருப்பார் என்று நாம் அறிவோம். இந்தச் சந்தை இனிமேல் அவனாகக் காணும். அவர் சாயலாய் நாம் எழும்பும்பொழுது திருப்தியாவோம்.

வேறு அநேகரும் மோட்சத்தில் இருக்கிறார்கள்; அங்கேயுள்ளவர்கள் கிண்கிதே இருப்பார்கள்; எங்கள் பிதாவாகிய தேவன் அங்கே இருப்பார்; குழாரனாகிய கிறிஸ்து அங்கே இருப்பார். தேவனுடைய அங்கே இருப்பார்கள். சகல சாதிகளிலும் கோத்திரங்களிலும் சகலங்களிலும் பாவைக்காரரிலும் இருந்து வந்ததும் ஒருவனும் எண்ணக்கூடாததுமாகிய சனங்கள் அங்கே இருப்பதாக வெளிப்படுத்தல் 7-ம் அதிகாரத்தில் வாசிக்கலாம். வெள்ளை அங்கிகளைத் தரித்துத் தங்கள் கைகளில் குருத்தோலைகளைப் பிடித்து சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நிற்கிற மீட்கப்பட்ட சனங்களைக்குறித்து வாசிக்கிறோம். ஆம், மோட்சத்தில் எங்களுக்குச் கிண்கிதே உண்டு.

பிள்ளையைச் சாகக்கொடுத்த ஒரு பிதா அன்றைக்கு என்னை கோக்கி: இழந்துபோன எனது பிள்ளை இயேசுவிடம் போயிருக்கிறதென்று நினைக்கிறேனோ என்று கேட்டான். தாவிது தன் மகள் இறந்துபோனபொழுது "நான் அசனிடத்திற்குப் போவேனே அல்லாமல் அண்ணிடத்துக்குத் திரும்பிவரப்

போகியுள்ளேன்” என்று சொன்னதையே நான் அவனுக்குச் சொன்னேன். நாம் பராமரிப்பதிலும் அநீதமாய் இராசா அவர்களைப் பராமரிக்கக் கட்டும் என்பது எல்லாம் இரு இனிமையான கருத்துகள். பாலர்களை இழந்து உங்களுக்கு அப்படி இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். பட்டணத்தில் உள்ளவர்களை நாம் பார்க்கக்கூடியாகில் கேட்கும்படியானவர் அவைகளைப் பசுமையான மேய்ச்சலும் அநீதமாயான கீருற்றுக்கும் நடத்திப் போவதைக் காண்போம். நாம் இழந்தபேரின் ஒவ்வொரு பாலையும் அதின் உணர்வான மாதா பராமரிப்பதிலும் அதிகம் அதிகமாக அவர் தரவேண்டியவராகப் பாவமும் நிறைந்த இந்த உருவச் சலபூமியில் இருப்பதை எப்பொழுதும் கவனத்துடன் இருப்பது அவர்களுக்கு இனிமை அல்லவோ? நம்முடைய கிணேயனா நாம் இழந்தபோகவில்லை, அவர்கள் நமக்கு முன்னே அங்கே போய்விட்டார்கள்; தேகத்தை விட்டுப் பிரிந்து கிறிஸ்துவன் திருக்க ஆசைப்பட்டார்கள். அவர் அந்த ஆசையைத் திருப்திசெய்தார். பவுல் தானும் சீலிப்பது கிறிஸ்துவசகாராய் இருந்தும் அவருடன் இருப்பது அதிக நலம் என்று எண்ணினாரே!

மோட்சத்தில் உள்ளது இம்மாத்திரம் அல்ல. ஒருமுறை சில பிரசங்கம் பண்ணப் புறப்பட்டுப்போய் அநீதமாய் போகக் கண்டார்கள்; அதிக வல்லமையை உடையவர்களாய் போகளைத் துரத்தி, அநேக அம்புதங்களையும் செய்தார்கள்; திரும்பிவந்தபோது அதிக உற்சாகமுடையவர்களாய் இருந்தார்கள்; பெரிய எழுப்புதலான காலத்தில் கிரியைசெய்பவர்கள் சொல்வதுபோல, இது மகிமைபானது அல்லவோ என்று ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். கிறிஸ்து அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் இதைக்குறித்துச் சந்தோஷப்பட்டவேண்டாம்; நீங்கள் எதைக்குறித்துச் சந்தோஷப்பட்டீர்கள் என்று சொல்லுகிறேன். “ஆவிகள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தித் தற்கால நீங்கள் சந்தோஷப்பட்டாமல், உங்கள் நாமங்கள் பரலோகத்தில் எழுதியிருக்கிறதற்காகச் சந்தோஷப்படுங்கள்” என்கிறார். இது எவ்வளவு மகிமையான கருத்து! நமது பெயர்கள் மோட்சத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்குறித்து நாம் நிச்சயம் அடையலாம். தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் நாமங்கள் மோட்சத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று அறியாதிருந்தால் அவர்கள் எப்படிச் சந்தோஷப்படுவார்கள்! அதைக்குறித்து யாதொரு ஐயம் இருக்குமா? சந்தோஷப்படுங்கள் என்று

கிறிஸ்து! சொன்னபொழுது, அவர்கள் எப்படிச் சந்தோஷப்பட்டார்களோ நாம் கிறிஸ்தவர்களாகில் அதை அறிவதும் அதைப் பற்றிச் சந்தோஷப்படுவது மாத்திரம் அல்ல, அதில் சந்தோஷப்படுவதும் நமது தலக்கியமே.

நமது பெயர்கள் மோட்சத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதோ உண்டதே நம்முடைய சீவியத்தில் பெரும் கேள்வி. நமது நாமங்கள் சீவியத்தில் இருக்கிறதோ? சபைப்புஸ்தகத்தில் இருக்கின்றதோ என்பதல்ல. சபைப்புஸ்தகம் எழுதப்படும் வியம் மோட்சப்புஸ்தகம் எழுதப்படுவதுபோல் இல்லை. மோட்சத்தில் எழுதப்பட்டால் பெயர்கள் சபை டாப்பிங் செய்யப்படும். தேவனுடைய எழுத்துக்குறித்தே பேசுகிறோம். உதாரணத்தில் புஸ்தகங்கள் இருக்கின்றன. கேட்போமானவர்களின் புஸ்தகம், இரட்சிக்கப்பட்டவர்களின் புஸ்தகம், சீவனுள் னோரின் புஸ்தகம், வித்தோரின் புஸ்தகம் எனப் பல புஸ்தகங்கள் இருக்கின்றன. எந்தப் புஸ்தகத்தில் உனது பெயர் இருக்கிறது? உனது பெயர் சீவப்புஸ்தகத்தில் இருக்கிறதென்று நீ இங்கே நிமிஷம் சந்தோஷப்பட்டாகூடுமோ? உன்வியை உன்முயற்சி சீர்தாக்கிப்பார், அது மகா விசேஷமானது. எல்லோரில் “சீவப்புஸ்தகம்” எழுதப்பட்டதெனும் காரணப்படி வன்மையானது, அவன் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டான்” என்று சொல்லப்படுகிறது. மோட்சத்தைக்குறித்து எழுதப்பட்டிருப்பதோ “திட்டுள்ளதும் அருவருப்பையும் பொய்யையும் நடப்பிப்பதுமாகிய ஒன்றும் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை; ஆட்டுக்குட்டியானவரின் சீவப்புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் அதிலே பிரவேசிப்பார்கள்” என்பதே.

கொஞ்சக்காலத்துக்கு முன்னே சில கிணேதர் பயணம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு விதிவீட்டுக்கு வந்தார்கள். அங்கே தங்க இடம் இல்லை, ஆட்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. வேறு எங்கேயாவது போய்த் தங்கவேண்டும் என்று அவர்கள் புறப்படுமபோது அவர்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு அம்மான், நான் இங்கே தங்க எண்ணுகிறேன்; நீங்கள் போய் வேறிடம் பாருங்கள் என்றான். நீ இங்கே தங்குவது எப்படி? விதிவீட்டில் இடம் இல்லை என்னப்பட்டதே என்றார்கள். அவன் உத்தரமாய் ஆ! பல காட்களுக்குமுன்னே நான் தந்தி தபால் அனுப்பியிருந்தேன், எனக்கு ஒரு அறை ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றான். கிணேதனே! உன் மனசை மோட்சத்துக்கு முன்னே அனுப்பு; அதின் வாசல் உனக்கு ஓட்டப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாய்

இது நல்ல யோசனை, அப்போ எல்லாம் உனக்கு பத்தமாய் இருக்கும். சீவியமாகிய யாத்திரை முடியும்போது துறர்களின் சிறகு நுழைவதையும் நீ பறந்து உட்கம் உண்டாணது முதல் ஆயத்தாகப்பட்ட இராச்சியத்தைச் சுதந்திரித்துக் கொள்ளுவாய். அந்நிதியைச் சுகங்களையும் பறந்துபோகும் சந்திராவுங்களையும் உடைய விட்டுக்காக அநேகர் இங்கே நிற்கும் நேரத்தையும் பெலனையும் செலவிடுகிறார்கள். பரததிலை ஒரு வாஸ்தவத்துக்கு நீ உரிமையைத் தேடிக்கொள்ளாவிட்டால், உன் கிணின் மானிகைகள் எல்லாம் உனக்கு என்ன பலவீனம்?

பெயர்ந்தபொய் யுத்தகாலத்தில் காயப்பட்ட ஒரு போர்ச்சேக்கன் சாகிற வண்ணமாய்த் தட்டில் கிடந்துகொண்டான். பூரண அமைதியான மரண அகரயிலே திடீரெனச் சத்தம் உண்டாயிற்று. இங்கே இருக்கிறேன், இங்கே இருக்கிறேன் என்று சாகிற மலுஷனுடைய வாயிலிருந்து சத்தம் உண்டானது. சிறகெதிரர்கள் அவனிடம் ஒட்டி என்ன வேண்டுமென்று சொல்கார்கள். உற்றுக் கேளுங்கள்! மோட்சத்திலே பெயர்ந்தபொய் கப்பல்கிருந்தார்கள், நான் இங்கே இருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறேன் என்றால் சில நிமிஷத்தில் தாழ்த்த சத்தமாய்த் திரும்பவும் “இங்கே இருக்கிறேன்” என்று சொல்லி இராசாவின் சமூகத்துக்கு வரவில்லையாம்.

நமது பெயர் மோட்சத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நிச்சயமாக்கிக்கொண்டோமாய்க் கிடந்த மகா பெரிய காரியம் நமது பிள்ளைகளின் பெயர் அங்கே எழுதப்பட்டிருப்பதே. வாக்குத்தத்தம் உங்களுக்கு மாதிரியும் அல்ல உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் உண்டாயிருக்கிறதே! மாதாவே! அந்தப் பிள்ளையின் பெயர் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் சேவபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? உங்கள் பிள்ளைகளுக்காக இந்த இருண்ட பூமியில் மிகுதியான செல்வத்தைத் தேடிவைப்பதிலும், அவர்கள் பெயர் அங்கே எழுதப்பட்டிருப்பது அதிகமான நன்மை அல்லவா? மறுமைக்கானவைகளில் கரிசனையல்லாத மகனைப் பற்றிப் பரிதபிக்கிறேன். தேவனுடைய சனங்களுக்கு உண்டாயிருக்கும், இளைப்பாறுதலுக்குப் பற்று, அவனுக்குச் சொல்லாத தாயைக்குறித்து, அதிலும் அதிகமாய் பரிதபிக்கிறேன். பிதாக்களும் மாதாக்களும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் செய்யவேண்டிய பரிசுத்த கடமைகளை அதிக நேசமாயும் உண்மையாயும் செய்யும்படி தேவன் அனுப்புகிறான் என்பவராக. அப்போ பிள்ளைகள் உலகத்துக்கு ஓர் விவரம் ஆவார்கள்; கடைசி

யிலே குறைமால் முழுச் சமுசாரமாய் மோட்சத்திலே வந்து கூடுவார்.

இது காரியத்தைக்குறித்து நினைக்கும்பொழுதெல்லாம் இரண்டு பிதாக்கள் என் நினைவில் வருகிறார்கள். ஒருவர் பிள்ளை ஆற்றோரத்தில் சேவித்த ஒரு பெரிய ஐசுவரியவால் அவர் இளமையிலே மரிக்கவந்த தனது முத்தம்மகனைத் தப்பி விட்டிருக்கிறோமாயில், தன் முழுச் செல்வத்தையும் கொடுத்துவிடுவான் அவ்வளவு அவர் கேட்கிறான். ஒருவர் அந்தப் பிள்ளை அறிவற்றவனாய் விட்டிருக்கக் கொண்டுவரப்பட்டால், அவனைச் சுகப்படுத்த மலுஷன் செய்யும்படியெல்லாதொன்றையும் செய்யாது; அவருடைய இல்லை, அவன் கிண்டலுமாய் வாள் என்று வைத்தியர் சொன்னான். ஒரு மகன் தனக்காக அவன் அறிவு தெளியுபடியிற் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஒன்றும் இல்லை என்று பிதாக்கு எச்சத்தோடு கேட்டான். அப்படியே இன்னும் பிதாக்கு எல்ல அவன் பிழைப்போடு கூடாது இருப்போது ஆகலாம், நேரத்திற்குள் எங்கிக்கொண்டிருப்பிற்ற பிதாவின் வருகைக்கு அவர் தெளிவாயிற்று. அப்போ பிதாமகனே! நீ சாகப்படுவாய் என்று சொன்னவர் சொல்லுகிறார்களா, மகன்: பிதாவே! நீ என்னக்காக ஒருபோதும் செபம் பண்ணவில்லை? கெடப்போன எனது ஆத்தமத்துக்காக ஆப்பொழுது செபம்பண்ண மாட்டீரோ என்றான். பிதா அழுதான், பிதா ஒடுக்காலும் செபம்பண்ணினதில்லை என்பது மெய். அவன் தேவனுக்கு அந்தியனாய் இருந்தான். கொஞ்சம் நேரத்திலே செபமற்ற அந்த ஆத்தமம் இருளான நித்தியத்துக்குப் போய்விட்டது. ஆ! பிதாவே! உன் மகன் மரிக்கிறவனாய் இருந்து தனக்காக செபம்செய்ய உன்னைக் கேட்டால் பாரமான உன் இருதயத்தை உயர்த்தி நீ செபம்செய்யக்கூடுமோ? உன் தேவனே அறிந்து அவருடன் சம்பாஷிக்கச் சற்றுக்கொள்வது இம்மை மறுமை பூரணமாயுள்ள எல்லாவற்றிலும் அதிக மதுரமான கல்வி அல்லவோ? அதை உடையவனாய் இருக்கிறாயோ? அரிய பொக்கிஷமாகிய உனது பிள்ளைகளை இந்தத் தீய உலகமானது மரணத்துக்குக் குறிக்குமுன்னமே அவர்களைப் பாலர் திருநாதனிடம் கட்டிக்கொண்டுபோகிறாயோ? மற்றப் பிதாவின் செய்தி இதற்கு எவ்வளவு மாறுபடும்! அவனுக்கும் ஒரு அருமையான மகன் இருந்தான். ஒருநாள் அவன் வீட்டுக்கு வந்தபோது அந்த மகன் மரணவாசலில் கிடக்கிறதாக அறிந்தான். அவன் மகனின் பெரிய மாறுதல் வந்திருக்கிறதாய்க் காணப்படுகிறது, முன்னே சற்றுச் சுகவீன

மாய்மாத்விதம் இருந்தான்; இப்போ சித்திரம் காட்டப்போகிற தாய்க் காணப்படுகின்றது என்று மாதா அழுது அழுது சொன்னாள். பிதா மகனுடைய அறைக்குப் போய் தனது சிறு மகளின் தெற்றியிலே கையை வைத்தான், பின்னே சிறுது தெரித்தது, மானத்திடுகுளிர கையில் சோன்றினது! மாதா! நீ சாகப்போறாய் என்று உனக்குத் தெரியுமா என்றான் இல்லை, பிதாவே! நான் செத்துப் போவேனோ என்றான். ஆம், மானம் வட்டிட்டு உது என்று மாதா சொன்னாள். இன் னைக்கு மரித்துப்போவேனோ என்றான். ஆம், மகனே இந்த பொழுதுபடுமனவும் உனது சின் இரு மாட்டாது என்க: அப்போதே இரவைக்கு மான் இழைத்து உருப்பென் னவன் என்றான். ஆமென். மகனே! இன்றிரவு நீ இடக்கருடன் செல்லுவாய் என்று. பின்னே திரும்பிப் பார்த்து; தப்புவதுண்டா கண்டவர்கள் சிறுதுறைத் தண்டின. பிதாவே! யனக்க அழாதேயும்; நான் மோட்சம் பெறவேண்டுமென்போது நேரே வியே போய் நீர் பினை அவிட்டிட்டு உத்தபுடி அனையது பிரா னத்தொடுத்தப் பரமசிவம் என்பவரையேனே; அழா தேயும் என்றான். தேவன் அவர்களுக்கு சிறு பாலனைத் தந்தி ருக்கிறார்; அவனுடைய பாத்திலே லைக நுகரியங்கள் எல் லாம் குவிக்கப்படுவதை அல்ல, அனைத்தேவுன் எடுத்துக் கொள்ளச் சித்தமானால் அவன் என் எமமாட்டிடத்தில் போய் அப்படிப்பட்ட ஒரு சாட்சியைச் சொல்லவேண்டும் என்ப தையே விரும்புகிறேன்.

மாதாக்களே! பிதாக்களே! சிறுவர்கள் மோட்சத்தைத் தேட இளமைமேலே துவங்கலாம். இப்பொழுது அதை விருப்பத் தேர்ச்சி தேடுங்கள். எவ்வளவு சித்திரம் நீங்கள் அவர்களைவிட்டு அல்லது அவர்கள் உங்களைவிட்டு எடுக்கப்படக்கூடும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது. அவர்களுடைய லெளகிக நன்மைக் காக நீங்கள் சுவைப்படுகிறதில் பத்துலட்சம் மடங்கு அதிக மாய் அவர்கள் அத்தமாவுக்காக நீங்கள் சுவைப்படுகிறீர்கள் என்ற உணர்ச்சியை அவர்கள் மனதில் உண்டாக்குங்கள். உலகம் முழுவதையும் சம்பதித்துக்கொண்டும் உங்கள் அத்து மாவை இழந்துபோனால் பிறகு பலனும் இல்லை என்பதை நீங் களே இன்னும், சித்தியாதர்களாகில், இன்று பொழுதுபடுவ தற்கு முன்னமே உங்கள் காலம் மோட்சத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று நீங்கள் சொல்லுவதற்கு அவர்கள் ஆகுங்கள் என்று உங்களை மனதுறுக்கே.

தேவன் மோட்சத்தில் இருக்கிறான். இரண்டு அங்கே அவருடைய வலது பரிசுத்திலே இருக்கிறார். இடக்கப் பட்ட பரிசுத்தர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். நமது நாமங்கள் அங்கே இருக்கின்றன. உங்களைப்பற்றி உன்னை நித்தோம். இப்போ நான் சொல்லு, நாம் உண்மையாக் கிழிந்துவர்களாகில் நமது பொக்கிஷமும் அக்கேயே இருக் கும். “பரலோகத்திலே உங்களுக்காகப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைக்கிறார்கள்; சிவியுடையவரும் கெட்டுப் போய் சிவனிடமிருந்து துறமான பூமியில் தங்கியிருப்பார்கள். கிஷங்களைப் பார்த்து வையாவிருந்து நமது தருவம் கெடுக்காமலும் சிவனிடமிருந்து துறாமலும் இருக்கிற பரலோகத்திலே உங்களுக்காகப் பொக்கிஷங்களை” சேர்த்து வைக்கிறார்கள். எவ்வளவுக்குக் கட்டியாயிடப்பட்டு இருக் கிறதே! நமது பொக்கிஷம் பரலோகத்திலே இருந்தால், பர லோகத்துக்காகச் சிவியங்கள் என்று மனுஷனாக உருத்திக் கேட்கவேண்டியதில்லை. உங்கள் இருதயங்களைப் பரலோ கத்துக்கு உயர்த்துங்கள் என்று மனுஷருடன் வயக்காட வேண்டியதும் இல்லை. அவர்கள் இருதயம் அக்கேயான இருக் கும். “உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கேயோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும்.”

ஒரு மனுஷனுடைய பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறது என்று அறிய வேறுதலாம் செல்லாது; அவனுடைய இரு தயம் எங்கே இருக்கிறது என்று அறிவதுதானே. அரசாட் சியை தேவம்போல் கொள்ளுகிற சிலர் உண்டு. நீ உய் படிப்பட்டவர்களைக்குறித்துப் பேசத் துவங்கினவுடனே, அவர்கள் எவ்வளவு சுத்தோஷப்படுகிறார்கள் என்று பார். வியாபாரத்திலே சுவைமையைத் ஒரு மனுஷன் இருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொள். நீ அவருக்கு ஆதரம் ரூபாய் வரு மானம் வாத்தக்க ஒரு வரியைச் சாட்டுவாயானால் தனக்கு பெரிய உபகாரம் செய்கிறது என்று எண்ணிக்கொள் வான். ஒரு ஆயிரத்தைத் தேடுகையில் 100 ஆயிரத்தை இழக்க

வந்தாலும் கவனியான். இப்படி நெய் கொண்டு இன்றை வன் இருக்கிறான். யாராவது ஆடல் பாடல் விருந்தா என்று சென்னால் அவன் கண்கள் ஒவ்வொன்றும். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய நடையினால் நுவன் அரசாட்சி வந்ததும் சந்தோஷம் இவைகளுக்காகத்தான் வேண்டியதெழிய வேறே சிவிகத் தகுந்த முகாந்தரம் என்று மற்றவர்கள் எண்ண ஏதுவாய் இருக்கும். பரலோகத்திலே பொக்கிஷத்தை உடைய ஒரு தேவபுத்திரனுடனே சம்பாஷியுங்கள். உலகத்துக்குரியவைகளில் அவனுக்குக் கரிசனே இராத. இரே என்ற நிலையான நகரம் இல்ல. இங்கே யெனும் ரதேசியமாய் இருக்கிறேன், மோட்சமே என உனக்குச் சொல்லுவான். கிறிஸ்துவை நிரித்து வாக்குத்தத்தங்களைக்குறித்தும், மரணத்துக்கு அப்பால் இருக்கு தன் நம்பிக்கையைக்குறித்தும் அவன் பேசும்பொழுது உலக அறிபாந் தேவசமாநம்மவராவது இருக்கிறது என்பதான்.

நான் பண்டித சமுதாயத்தின் ஓரான மூடணங்களுக்குப் போனபொழுது, கல் ஒப்புவான் பிள்ளைகளோ நகரியில் இருந்தேன்; ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போனேன். புயலும் மழையுமான நாளாய் இருந்தபடியால், சில உபாத்திரமாரும் மாணுக்கரும்மாத்திரம் அங்கே வந்திருந்தார்கள். அவர்களையும் அனுப்பிவிடுவோம் என்று பள்ளிக்கூட விசாரணைக்காரர் யோசித்தார். ஆனாலும் அவர்கள் மழையைப் பாராமல் வந்துவிட்டபடியால் பாடத்தைப் படிப்பிக்கத் தீர்மானித்து என்னையே அதை நடத்தும்படி சொன்னார்கள். மோட்ச பொக்கிஷங்களை பாடத்தின் விஷயமாய் இருந்துகற்புப் பங்கையை ஆயத்தப்படுத்தி என்று எழுத்துத் திறம் இல்லாதபடியால் ஒரு உபாத்தியாயம் எழுதும் சுண்ணாம்பைக் கொடுத்து, மனுஷர் அதிகமாய்க் கவனிக்கிற சில உலக பொக்கிஷங்களைச் சொல்லுங்கள் என்று பள்ளிகளைக் கேட்டேன். ஒரு பிள்ளை உரத்த சத்தமாய் "பணம்" என்றான். உவாத்தியாரே! அதை எழுதும் என்றேன். இன்னும் அதேன் உண்டோ என்க, ஒருவன் "நிலங்கள்" என்றான். அதையும் எழுதும் என்றேன். இன்னும் அநேக நூதனமான காரியங்கள் சொல்லப்பட்டன. அப்பால் ஒரு சின்னப்பையன் "சாராயம்" என்றான். ஒருவேளை மற்றவர்கள் சொன்ன திலும் அவன் சொன்ன திக உண்மையாய் இருந்தது. மது பாண்டத்துக்காக அநேக ஆத்மாவையும் சரீரத்தையும் வேலை

யையும் சமசாரத்தையும் விடையும் மற்றவைகளுடைய விற்பனையெடுக்கிறார்கள். லாரும் சொல்லிமுடிந்த பின்பு, பரலோகத்தின் பொக்கிஷ உபபைச் சொல்லுங்கள் என்றேன். "இயேசு" என்று முயல் சொல்லப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் சொல்லிவந்தபொழுது பூமியின் பொக்கிஷங்களைப்பார்க்கிலும் புத்தின் பொக்கிஷங்கள் அநேகம் என்றும், அதிக விலை உயர்ந்தவைகள் என்றும் கண்டோம். மறுமொழிகளை எழுதிக்கொண்டு நின்ற மாலிபன் மனம் திரும்பித் தகுந்த ஒரு உபாத்தி. அவன் எழுதப்பட்ட உலக பொக்கிஷங்களையும் பரம பொக்கிஷங்களையும் கணித்து இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தபோது பெரிய வெட்கம் அவன் உள்ளத்தில் உண்டானது. நான் பொடிப்பட்ட மனமையல் நான் இன்னொருவருக்கு வந்து இப்படிப்பட்ட உலக காரியங்களுக்குக் காண் பொருளையெல்லாம் செலவிட்டேனே என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டான். இனிமேல் என் சிவிகைமெல்லாம் நான் இருதயத்தைப் பரம காரியம்வழியில் வைப்பேன் என்று அகவுப் பொருளைப் பொருத்தனை பண்ணிக்கொண்டான்.

உலக பொக்கிஷங்கள் எய்தப்பட்டவை என்று நினைத்துப்பாருங்கள். பணத்தினால் நம் இருதயத்தை வக்கிரமும் என்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். நமது பாண்டத்துக்குக் குறுக்கே ஒரு கேடு பறந்து நிற்கிறது. எந்நாக்க கொஞ்சக்காலம் பிரயோகித்தோம்; அது அனுசூலம் ஆகிற தில்லை; நாம் பிச்சைக்காரர் ஆகிறோம்; இது உலகத்துக்குத் தெரியும். கிரீத்தியைச் சோதித்துப் பாருங்கள். ஒரு பொல்லாத நேரத்தில் நமக்குள்ள கொஞ்சக் கிரீத்தியையும் நாம் இழந்துபோகக்கூடும்; சுபகிரீத்தியற்ற கொணர் சொல்லி நம் மேல் அவகிரீத்தி வருவிக்கவும் கூடும். நமது விடேயை வறும் நமது பிள்ளைகளால் வரும் என்று காத்திருப்போமானால் நமது நம்பிக்கை எல்லாம் யோ! மரணம் அவர்களைக் கொண்டோசுக்கூடும்! அல்லது மரணத்திலும் கேடான் அவகிரீத்தி இருந்தால் இறந்தவர்களின் தொகையில் அவர்களைச் சேர்க்கவும் கூடும். மேலும் எங்களுக்குப் பணம் இருக்கிறது; அதுவும் வேண்டிய அளவு ஏராளம். கிரீத்தி இருக்கிறது; அதாவும் உலகம் கொடுக்கக்கூடிய முதல்தரமான கிரீத்தி. பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள்; எல்லாரினும் அதிக ஆகைப்படத்தக்கவர்களும் தேசிக்கப்படத்தக்கவர்களும். அப்படி ஆனபோதிலும் செற்பமான சில வருஷங்களுக்கு ஆனபின்னாலே தேடி

வேண்டும்; ரிதான நித்தியமாக நிருவைகளையோ தேடவில்லை; அல்லது மூடி என்பதும் உண்மை அல்லவா?

“பூமியிலே உயிர்ப்பூப் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வையாடுகிறேன்.” இது ஒருவேளை சற்று வருத்தமாய் கானப்படலாம்; ஆனால் துவே சரி. நிதானமாய்ப் பாருங்கள். ஒருவன் உண்மையாகத் தேடியிருப்பது அவன் பரமோகம். உத்திருப்பலையதான் உலகத்திலே நாம் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கும் இல்லை. அதில் இருந்து நாடி ஒன்றும் கொண்டு வரவும் கூடாது என்பது நிச்சயம். ஆகையால் தேடி வந்திருக்கின்ற தேவன் சொல்லுகிறார். தேடிவைக்கிற கிறிஸ்தவன் நஷ்டம் அடைகிறான், அதில் லாபம் இல்லை; அது பயங்கரமான நஷ்டத்தோடு வருகிறது, இருதயம் திருந்தியாகிறது, ஆத்தாமமோ மெலிந்துபோகிறது. இரண்டு கப்ல்கள் ஒரே ஆற்றில் ஓடுகின்றன; ஒன்று எல்லாப் பாய்களையும் தாக்கி அணமையப் பட்டாகச் செல்லுகிறது. பட்டோ இன்றொரு உருவால் கருப்பப்பட்டு மெள்ளமெள்ளப் போகிறது. தண்ணீரில் மிதத்தும் அம்மந்திப்போகிற வாயில் இருக்கிறதாய்க் காணப்படுகிறது. தண்ணீரில் ஏற்றியிருப்பது திராந்தி. சில்லிகொண்டு தண்ணீரில் மிதக்கிறது. ஆபிரகாமோ தங்கக் காலத்திலே தான் திராந்தியை இரந்தது. அவரைவிட்டுச் சோதோமைச் சோதபோதோ வவுலக் சம்பத்து அநிகமாய் உண்டாயிற்று; உருவில் தண்ணீரும் கிறைந்தது. இதுவே அநேக கிறிஸ்தவர்களுடைய சீர். அவர்களில் தண்ணீர் சென்று கனத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் அதிகமான பணத்தை வசூலிப்பதால் தாங்களே துறைமுகம் சேர்ந்தார்கள்; போகும்படி மற்றவர்களை உதவிசெய்யக் கேட்கிறார்கள். பத்திக்குரிய காரியம் தடைப்படுகிறது; ஆத்தமத்தின் நாடி ஓட்டம் குறைந்துபோகிறது. எங்கள் கிளையில் ஆத்தம பெலன் இல்லை, தேவனில் அதிக சந்தோஷம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்வதென்ன? அதின் இரகசியத்தை எளிதில் அறியலாம். இப்படிச் சொல்லுகிற சனங்கள் தங்கள் பொக்கிஷத்தை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் ஆய் இரத்தத்தில் ஏறும்பொழுது மணல்சாக்குகளை பாரமாகக் கொண்டுபோகிறார்கள். அவர்கள் உயர ஏற விரும்பினால் அவைகளில் சிலவற்றை எறிந்துவிடுகிறார்கள். சில கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் உயர ஏறும்படி தங்கள் பாரத்

தில் சிலவற்றை எறிந்துபோடவேண்டியது. அது பணமாய் இருக்கலாம், அல்லது வேறொரு உலககாரியமாய் இருக்கலாம். அவர்கள் உயர ஏற விரும்பினால் அதைக் கைவிடவேண்டும். கிறிஸ்தவனே! பாரம் அதிகப்பட்டுச் சொஞ்சப்பணத்தை எறிந்துவிடு, கழும்கின் சிறகுகளுக்கும் உயரப் பறப்பாய். பணத்தை என்னசெய்யவேண்டும் என்று எந்தப்போத்க்கும் உனக்குச் சொல்லக்கூடாது. கொஞ்சம் பணமும் தேவை இல்லாததாய்க் கர்த்தரின் வேலையில் எந்த நேரமாவது இருக்க நான் காணவில்லை.

போர்த்தேவகளுக்கு ஒரு கைவிடல் நன்மைசெய்யுமா? விகேட்டர், என் சிகேதிரில் ஒருவர் ஒருமுறை அமெரிக்காவின் இல்லிகோய் மாகாணத்துச் சமுசாரி ஒருவரிடம் போனார். அவர் என் சிகேதிரைத் தன் வீட்டின் உச்சிக்குக் கொண்டு போய் “அப்பாலே பாருங்க, விஸ்தாரமான அழகிய மைதான வெளி, கண்ணுக்கு எட்டியதாறம் எல்லாம் என்னுடையது” என்றார். பின்னொரு இடத்துக்குச் சட்டிக்கொண்டுபோய் மிசிசிப்பி பள்ளத்தாக்கில் உயர செழுமையான வயல்நிலைகளைக் காண்பித்தார். அவைகளுக்குள் முப்பது மைல் சுற்றளவான. மேய்ச்சல் நிலமும் அதில் திரள்திரளாய் மேய்ந்து கொண்டு நிற்கும் மாடுகளும் குதிரைக்கட்டங்களும் ஆட்டு மந்தைகளும் காணப்பட்டன. இவைகள் எல்லாம் என்னுடையவைகள், நானே இவைகளைச் சம்பாதித்தேன் என்றார். பின்பு அவர் பெருமையோடே பட்டணத்துக்கு நேரே தன் கையை நீட்டி வீதிகளையும் திள் திரளான வீடுகளையும் தன் பெயர்கொண்ட விஸ்தாரமான பண்டபம் ஒன்றையும் காட்டி, இவைகளெல்லாம் என்னுடையவைகள், நான் இங்கே வறியனாய் வந்தேன், என் முயற்சியில் தான் இவையெல்லாம் செய்தேன் என்று திரும்பவும் சென்றார்.

என் சிகேதிரை ஒன்றும் பேசாமல் எல்லாவற்றையும் கண்ட பின் தன் விரலை உயர்த்தி பயபத்தியாய் வானத்துக்கு நேரே பிடித்துக்கொண்டு, அங்கே என்னைவத்திருக்கிறீர் என்று கேட்டார். அந்தச் செல்வனின் முகம் குறுவி, “ஏங்கே” என்று கேட்டார்; மோட்சத்தில் என்றார். நான் அங்கே ஒன்றும் வைத்திருக்கவில்லை என்றார். கயே! வயது முழுபதாயிற்று, சிக்கிரம் மறுமைக்குப் போகவேண்டும். ஆனால் அங்கே பொக்கிஷம் வைத்திருக்கவில்லை; உபத்தியம் யோசனையும் உள்ள ஒரு மனுவை வந்ததை அவம்போக்கி மறுமைக்குப் பிச்சை

வரியுமாய் அங்கே போகிறது ஆச்சரியம் அல்லவோ என்று கேட்டார். அதற்குச் சில மாதத்துக்குப்பின் அவர் சிவந்த விந் மாகவே மரித்தார். அங்ஙனம் ஆஸ்தி மறுபேர் கைக்குப் போயிற்று. ஆ! என்ன தீதே! உங்களில் யாராவது இம் மைக்காகச் சிவந்திருந்து மரணமானது உங்கன் போக்கி வங்களை விட்டு உங்கன் பிரித்து நித்திய நாகத்துக்குத் தொண்டிபோகும் என்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்; மறுமையினை அதுக்காக என் தபாதித்துவைத்திருக்கிறீர்கள் என்று உங்களைத் தீர்த்து விட்டு என் என்று மன்றமுக்குறேன். இதைப்பற்றி உங்கன் உங்கன் புத்தி ரனிலா? அல்லது உங்கன் தெவம்? அல்லது உங்கன் விக்கி ரகம் பணமா? அல்லது பெயர், உடை, அந்தஸ்து இவைகளா? அப்படியாகில் ஒருநாளில் உங்கன் நியாயாதிபதியாய் வரும் கர்த்தரின் கட்டளைப்படிவங்களைப் பூமியில் உங்களுக்குப் பொக்கிஷங்களைத் தேடிவையாதிருங்கள்.”

நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கூறும்புகிற இன் னும் ஒருகருத்து இருக்கிறது. உங்கள் இளைப்பாறுதல் மோட் சத்தில் இருக்கும். எபி. 4. 9ல் “தேவனுடைய சனங்களுக்கு இளைப்பாறுகிற காலம் இனி வருகிறதாய் இருக்கிறது” என்று வாசிக்கிறோம். அது நமக்கு மோட்சத்திலுள்ள இன்னொரு பொக்கிஷம். இங்கே இளைப்பாறுதலுக்குறித்துப் பேசாதிருப் போமாக. இளைப்பாறு நித்திய காலம் முழுதும் இருக்கிறதே. நாம் இங்கே சிவந்த சில மாதங்களில் அல்லது வருஷங் களில் உண்மையாய் நமது கடிமைகளைச் செய்வதே அவசியம். பின்பு நித்திய யுகங்களாய் இளைப்பாறுவோம், இது வேலை செய்கிற இடம். “கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் பாக்கிய வான்கள், இவர்கள் பிரயாசங்களைவிட்டு ஒழிந்து இளைப்பாறுவார்கள், அவர்ளுடைய கிரியைகள் அவர்களுடைய கட்டிப்போம்.” நமது கிரியைகள் நம்மைப் பின்பொரு டும் இரங்காலம் வருமுன்னே நாம் நேர்மையுள்ளவர்களாய் இருந்தால், நமக்குப் பின்னால் நல்ல சரித்திரத்தை வைத்துப் போவோம். இந்த இருண்ட பூமியிலே நாம் நீரோட்டங்களை உண்டாக்கக்கூடும். அவைகள் நாம் மோட்சத்தில் பிரவேசித்த பின்னுள்ள இடம்.

கானியேல் தனது சராயிரத்து ஐந்து வருஷங்கள் ஆகிய இன்னும் பேசப்படுகிறது. அவர் ஒளி யாய்க் கிறிஸ்தவராச்சியம் எங்கும் பிரகாசித் தய சரித்திரத்தை வாசிக்க விரும்புகிறோம்.

அவர் பாபிலோனில் தேவனுக்காகச் சாட்சியிடுவதை நாம் வாசிக்கும்போது அது நம்மை எவ்வளவாய் அனலாக்கிச் சந் தோஷிப்பிக்கின்றது. அவருடைய கிரியைகள் அவரைப் பின் தொடருகின்றன.

அநேகரின் எண்ணம் பெருமையுடைய இரக்கின்றது; அவர்கள் சபை ஒருவகையான இளைப்பாறும் இடம் என்று எண்ணுகிறார்கள்; அவர்கள் சபையில் சேருகிறார்கள்; அதன் பின்பு அவர்களைப்பற்றி ஒருசெய்தியும் இல்லை. ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவன் கண்ணியமான ஒரு ஆவணத்தைச் சேர்ந்தவனாய் இருக்க வேண்டும்; அதன் பின்பு கிழமையில் இம்மாதிரிச் சங்கம் கேட்கவேண்டும். இவைகளைப்பற்றித் தங்கம் அல்ல வல் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

இதைத் தீர்த்துக் கொடுக்கும் சந்தோஷத்தையும் இதை இங்கே நினைப்பாருக்கு உண்டாக வரும்படி முது இளைப்பாறுகோம்; அதற்குமுன் நல்ல காலம் வருகி றது; அப்பொழுது தன்மார்க்கத் தொல்லையையமாட்டார்கள்; களைத்தவர்கள் இளைப்பாறுவார்கள்.

நான் ஒரு கிறிஸ்தவனைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன். அவன் தன் வேலையில் முன்போல் அனுகூலமடையாததைக் கண்டு, பரம விட்டுக்குப் போக ஆசைப்பட்டதே தான் மரிக்க விரும்பி னான். ஒருநாள் தான் மரித்துவிட்டதாயும் தேவதூதரால் நித்திய நகரத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாயும் ஒரு கனக் கண்டான். மோட்சத்தின் பளிங்குவீதியிலே அவன் நடந்து போகையில் தனக்கு அறிமுகமான ஒரு மனிதனைச் சந்தித்து இருவரும் கூடிப்போனார்கள். சுகதியாய் மனுப்புத்திரிலும் சென்றிரியமுள்ள ஒருவர் வருகிறதையும் எல்லாரும் ஒரே முகமாய் அவரைப் பார்க்கிறதைத் தனக்குத் தெரியும். அது அவனு டைய நித்தியமானந்த இரட்சகர். அவர் ஏறிவந்தபொழுது சமீப மான பரமுது கைப் பீட்டி அ. ச. சிவ் இறத்தி கொண்டு, கைகாட்டி அழைத்து தனது ஆசை மோட்ச வெகுளன் தன்னையோ நடத்திக்கொண்டேயாய் வன காண்கிறான். என் களுக்கு ஊடாகப் பார்க்கச்சொல்லி என்னைக் காண்கிறான் னார். நான் விட்டுவந்த இருண்ட பூமியைக் காண்கிறான் என்று நினைக்கிறேன் என்றான். வேறொரு காண்கிறான் என்றான். மனுஷர்களை கட்டப்பட்டவர்களாய் ஒருபுறமாகச் சென் குத்தான மலைக்கு மேலாகச் சென்று பாசார் தைக் காண்கிறேன் என்றான். நல்லது, நீ நான் ஆமித்தம்பண்ணியிருக்கிற மாளிகை

நமது உயரணை ஆராரணைக்கு நேரம் வந்துவிட்டது என்கிறார். அங்கே அந்த மறியல்விட்டிலே மூதுகில் ரத்தம்வடிய, கால்கள் விலங்கில் மாட்டியிருக்க அவர்கள் ஏதோத்திரப்பாட்டுகளைப் பாடினார்கள். அது ஸ்தோத்திரமே பாட. நாம் ஒரு போதும் நினைக்கமாட்டாத இடம்; நாம் பாடினால் ஒரு புலம் பல் பாடுவோம். உலோ, அப்படி நினைக்கவில்லை. நான் பிலிப்பிய மதாபிஷ்ட வழியாய் மாட்சத்துக்குப் போவது தேவனுக்குச் சமாளஸ் என்கு. வித்தியாசம் இல்லை. சிலாவே! சந்தோஷப்பட்டுக் களிகூர். இயேசு நின் நிபித்தம் நான் பார்ப்பேன். தேவரு பாத்திரராய் என்னைப் பித்தராக தேவனுக்கு என்னைச் சலுத்துகிறேன்? பித்தர் அவர் களிகூர். திரிப்பாட்டைப் பாடினோமாமுது மற்ற மறியல் கள்; அதிலும் விடு தமாக உத்தர கேட்டார். பழைய மறியல் அதிர்ந்தது; சிலிகள் கழன்றன; அவர்கள் விடுவது ஆனார்கள். மகா அருந்தர் தனது சேனைகளால் உலகத்தை நடுங்கப்பண்ணினார் என்று பேசுகிறோம். இங்கே ஒரு சிறிய கூடாரம் துக்கிற மரித்துக் கொண்டு இல்லாமல் உலகத்தை நடுங்கப்பண்ணுகிறார். அப்பால் அவருடைய மகத்துவமான சீவியத்தின் முடிவைப் பாருங்கள். அவர் ரோமையிலே இருந்தார். கொல்லப்படுகிற காலம் சமீபமானபோது “நான் தேகத்தை விட்டுப் பிரியுங்காலம் வந்தது; நல்ல போராட்டத்தைப் போராட்டினேன்; விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டேன்” என்று தீமொந்தியவுக்கு எழுதினார். விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டார், தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். அவர் பிரிந்துபோய் பெயர்உபதேசம் போதிக்கவில்லை. சிறித்து மரித்தார், இரட்சிப்படைய மனுஷர் கத்தராடு இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்கிற பழை. நல்ல சுவிசேஷத்தை அவர் சித்தார். இதுமுதல் எனக்கு ஒரு கிரீடம் உவந்துப் பிடிருக்கிறது என்கிறார். பவுல் ரோமையின் ஆண்டி மூது காலம் அங்கே இருந்தாலோ என்று எண்ணுகிறேன். அப்பொழுது காலத்திந்த சில காரியங்கள் இருந்தன; இந்த வீதிகளிலே அவர் துக்கிறதைக் கண்டாலோ என்று எண்ணுகிறேன். அந்த மனுஷனைப் பாராண்டு வீரனை ரோமாயுரி, ஒருக்காலம் கண்மூடிப் பவுலே உம்மைக் கொல்லப்போகிறார்கள், உமது சீவியத்தைக் காத்தாராகிய இயேசுவைக்கு ஒப்புவித்ததைக்குறித்து துக்கப்படவில்லையோ? நீர் இவ்வனுஷ பாடு அதுபவிக்கவந்ததே! கல்லால் எறியப்பட்டார், துன்பப்படுத்தப்பட்டார், அநேகம்

அடிப்பட்டார், வணந்தர மோசங்களுக்கும் ஆளர், கடல் போசங்
களிலும் தலை மோசங்களிலும் அகப்பட்டார், இப்போது அகப்
படவில்லையோ? இன்னும் ஒருதரம் நீர் சேலிக்கிறதாகில் உமது
செய்ததைச் சிறிது வகுத்து ஒப்புவிப்பீரோ என்கிறேன். அவர்
சொல்லும் உத்தரம்: ஆம், எனக்குப் பத்தியுயிரும் சேவன்கள் இருந்
தாலும் அவைகளை ஆளுமையான கர்த்தர் கிரித்தம் சந்தோஷ
மாய்ச் கொடுத்துவிடுவேன் என்பார். விசுவாசப்பட்ட ஒன்றும்
இல்லை. துக்கப்படுவேன் நான் என்னை? சவனுக்கு ஒப்பு
வித்தேனே என்று ஆயிரத்தரம் அனொஸ்டித்திரிக்கிறேன்
என்று.

அவர் ஒரு வீரனாகக் கொல்கண்டவதற்குப் போகிறதைப் பற்றி அவர் சமீபமாய் நின்றால், சரித்தருக்குச் சமையம் கர்த்தருக்குச் சமீபமாயும் இருப்பேன் என்று சொல்வது மாயம் சொல்வதைக் கூட்பாய். அவர் மனத்தைத் தொல்லையாகச் செய்திருக்கிறார். அவர் செல்வம் இல்லை; ஒருவேளை கூடப் படுத்த அவரிடத்தில் உங்க செல்வம் இல்லை; ஒருவேளை கூடப் படுத்த அவரிடத்தில் ஆயுதங்கள்மாத்திரம் உண்டு. ரம் செய்வதில் அவர் பாவத்தினால் ஆயுதங்கள்மாத்திரம் உண்டு. ரம் செய்வதில் அவர் பாவத்தினால் பொக்கிஷங்களுடன் அவர் செல்வம் சொல்லமுடியாத பொக்கிஷங்களுடன் அவர் வைத்திருக்கிறார். தனது கிரீடத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளப் போகிறதற்கு ஆயத்தம்பண்ணுகிறார். தறிக்கும்போது ஒரு பலகையின்மேல் தனது நிலையை வைக்கும்போது அவர் முகத்தில் ஒரு புன்னகையைக் காணலாம். அவர் ஆத்துமா வோ சமீபமாய் நிற்கிற அக்கினி இரத்தத்துக்குள் குதித்து வருகிறது. தான் எண்ணுகிறேன், மோட்சத்தின் கொத்த னறுகளில் நானுள்ளோர் அவருக்காகக் காத்திருந்து அதைச் சிங்ஸாசனத்துக்குச் சமீபமாய் செல்லுகையில் உத்தேசித்தார். அல்லலூறியா என்று பாடுகிறார்கள். அவர் மோட்சத்தின் துன்பங்களில் பிரவேசிக்கும்போது எசுமாலாவைச் சுத்தோஷ சத்தியம் பவுலோ! சரியாய் நடந்தாய், நல்ல பேராரசட்டத்தைப் போட்டாய், விசுவசத்தைச் காத்துக்கொண்டாய், செய்யும் படி உன்னை ஒப்புவிக்கப்பட்ட வேலையைச் செய்து முடித்தாய், உன் கர்த்தரின் சுத்தோஷத்தில் பிரவேசி என்ற சொல் லுகிறார். எசுமானாவை எழுந்துநின்று அவனுடைய பரிசின் மேல் கிரீடத்தை வைக்கிறார்; அவனோ அதைக் கழற்றித் தன் கர்த்தரின் பாத்திலே வைக்கிறார்.

காத்தினிள் பாத்ததிலே வைக்கறா... அண்டந்துண்டார்.
பவுல் கமிடியில் தன் பலனே அண்டந்துண்டார்.
இங்கே அவருக்கு உபத்திரவங்கள் உண்... அண்டந்துண்டார்; அவ்
கேயோ புதிய தனக்கு உண்டான தன்... சுருங்கிப்பார்க்க
அதிகமாய் தன் துன்பங்களுக்காகவே, இன்றைக்கும் தேவனே

ஸ்தோத்திரிக்குரர் என்று நான் எண்ணுகிறேன், யோவான் பன்னபன் என்பவர் தனக்குச் சம்பவித்த எந்தக் காரியத்திலும் அதிகமாய் நான் போடப்பட்ட பெட்டியை, மறியல்கூடத் துக்காகவே தேவனை ஸ்தோத்திரித்தார். கேதான் அவர் மோட்சபிரயாணம் என்ற தூலை எழுதினார். பவுல் மறியலில் இருந்தே ஆண்டாண்டுகளுக்கு ஆசிரவாதமாய் இருக்கிற இந்த நிருபங்களை எழுதினார். பவுல் மோட்சசெய்த நிருபையின் கீரட்டங்கல் இன்னும் ஒடுகின்ற சபைகளுக்கு இந்த நிருபங்களை அவர் எழுதி பதினெட்டு நூற்றாண்டுகள் ஆகிறது. அவைகளின் உனியோ சகல சேசத்திலும் சாதியிலும் இன்னும் சேர்க்கப்படுகின்றன. அதுபோலவே காரியங்களை நிக் குவிரோதமாய் உருதால் தேவனைத் துதிக்கக்கூடவோம். நமது பவுன் அங்கு இருக்கிறது. ஒருவன் மறுவதால் வரும் பவுனை காக்குவதை விடாவிட்டால் தேவன் தமது ஊழியத்தில் அவனை அதிகமாய் உபயோகிப்பார் என்று நம்பவில்லை. “சந்தோஷப்பட்டுக் களிகூருங்கள்; பரலோகத்தில் உங்கள் பவுன் மிகுதியாய் இருக்கும்.” தேவன் அந்தக் கிளையைச் சொல்வாரானால் அதைப் பெறுவதும் அரியதாய்தான் இருக்கும். உலக கணங்களைத் தேடுவதினால் அதைப் பழுதப்படுத்தா இருப்போமாக.

ஒரு தேவபயமுள்ள ஸ்திரீ நெடுநாள் வருத்தமாய்க் கிடந்தாள். அவளைப் போய்ப்பார்த்துவந்த ஒரு கிறிஸ்தவ துணைசாணி அவள் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாய் இருக்கக்கண்டான். இந்தத் துணைசாணிக்கு ஐசுவரியமுள்ள ஒரு சிறகெதிரும் இருந்தான். அவன் ஒரு கிறிஸ்தவன் ஆயினும் காரியங்களின் குறைவுகளைப் பார்த்து எப்பொழுதும் மனமடிகொள்ளுகிறவன். தன் சிறகெதிரை படுக்கையாய்க் கிடக்கிற பத்தியுள்ள ஸ்திரீயைக் காண்பது நலமாய் இருக்கும் என்று அந்தத் துணைசாணி எண்ணி, ஒருநாள் அவளையும் கூட்டிக் கொண்டு வியாதிஸ்தி வீட்டுக்குப் போனான்; வியாதிஸ்தி ஐந்தாம் மெத்தையிலே வாசம் பண்ணினான். முதலாம் மெத்தைக்கு அவர் வந்த ஏறினபோது அவன் தன் சட்டையை ஒதுக்கிக் கொண்டு, இது எவ்வளவு இருட்டும் அழுக்குமாய் இருக்கிறது என்று. மேலே நன்றாய் இருக்கும் என்று துணைசாணி சொன்னால் இரண்டாம் மெத்தைக்குப் போனான், அதுவும் நன்றாய் இருக்கவில்லை. அவன் நிரூப்பவும் குறைசொன்னான். இன்னும் மேலே நன்றாய் இருக்கும் என்று துணைசாணி சொன்னான். மூன்றாம் மெத்தையோ முடிந்தவளையிலும் கேடாய்

இருந்தது. அவன் குறைசொல்லிக்கொண்டு போக போக துணைசாணியும் இன்னும் மேலே நன்றாய் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு போனான். கடைசியாய் துவர்சன் ஐந்தாம் மெத்தையைச் சந்தார்தான். வியாதிஸ்தியின் அறையைச் சேர்த்தபோது தளத்திலே சந்ததியான ரத்தினக்கம்பளம் விரிக் கப்பட்டு இருந்தது; சன்னலில் பூச்செடிகள் இருந்தன; சிறு பட்சிகள் கீதம் பாடுகொண்டிருந்தன. அங்கே இருநாள் வருத்தமாய்க் கிடந்தேவ ஊழியக்காரியின் முகம் சந்தோஷத்தினால் பிரகாசிக்கிறதைக் கண்டார்கள். அவன் தேவன் தமது ஆலயத்துக்கு ஒப்பிடும் ரத்தினங்களில் ஒன்றைபோல் இருந்தான். அம்மா அவனைப்பார்த்து நீ இங்கே சிறப்பது உனக்கு மிகவும் வருத்தமாய் இருக்குமே என்றான். அவன் பன்னகைகொண்டு மேலே நன்றாய் இருக்குமே என்றான். ஆகவே சிறகெதிரே, காரியங்கள் இங்கே நமக்கு நஷ்டம் இருந்தால் மேலே நலமாய் இருக்கும் என்பதை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இவ்வாறு ஒருமுன்னே நான் ஐக்கோ நகரியில் இருந்து நியு ஒர்லின்ஸ் நகரிக்குப் போனேன்; என்னுடைய வண்டியில் இரண்டு துணைசாணிகளும் வந்தார்கள். இவர்கள் கைரே நகரிக்குச் சேரும் முன்னமே ஒருவருக்கொருவர் சிறகெதிரைக் கொண்டு, ஒருத்தி கைரேவில் வாசஞ்செய்யவன்; மற்றவன் நியு ஒர்லின்ஸ்க்குப் போகிறவன். கைரேவில் தரிப்பவன் மற்றவரைப்பார்த்து: உமது சிறகெதிரை எனக்குப் பிரியமாய் இருக்கிறது; சில நாட்டளாய் நீ இங்கே என்னுடன் இரும் என்றான். எனக்கும் தங்க பிரியந்தான், ஆனால் என்னை சாமான்கள் எல்லாம் பெட்டியில் போட்டு எனக்கு முன்னே போய்விட்டன; நான் அணிந்திருக்கிற சட்டைகள் அன்றி வேறே இல்லை; அவை பயணத்துக்குப் போதும்; வீடுகளில் சிறகெதிரைக் கூட்டங்களில் அவைகளை உடுக்க வெட்கப் படுவேன் என்றான். அதுதான் கிறிஸ்தவனின் லேபரம். அவனுக்கு வீடு இங்கே இல்லை. அவனுடைய பொக்கிஷம் முன்னே போய்விட்டது. எதுவும் பயணத்துக்குப் போதும். இங்கே காரியங்கள் செவ்வையாய்ச் செல்லாவிட்டால் நாம் அக்கறைப்படவேண்டியதில்லை. அவை பயணத்துக்குப் போதும். மோட்சத்தில் நமது பொக்கிஷம் இருந்த நமது இருதயமும் அங்கே இருக்கும். பூமியிலே அந்நியரும் பரதேசிகளுமாய்ச் சீவிப்போம்.

இன்னும் ஒன்று சொல்லுவேன். என்ன? மோட்சத்திலே

சந்தே உத்தை உண்டாக்கும். வித்தோய்யா ராணி அவர்கள் இன்றைக்குத் தமது சிங்காசனத்தை விட்டால் எவ்வளவு அமளி உண்டாகும்! வித்தோய்யா ராணி அவர்கள் தமது சிங்காசனத்தை விடுகிறார்கள் என்றால் புதிய சாதிக்குக் குள் அமளி உண்டாகும்; முழுஉலகமும் அதை அறியும். மோட்சத்தில் அது கவனிக்கப்படலாம் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இன்றைக்கு இங்கே ஒரு சின்னப்பிள்ளை மனங்கு ம்பினால் அது மோட்சத்தில் கவனிக்கப்படும். “மனங்குமும் புதிது ஒரு பாஷியின் நிமித்தம் பரலோகத்திலே சந்தேகம் உண்டாகும்” என்று இயேசுகிறிஸ்து சொன்னார். எனது அருமைபாள் சிறுவனே! மோட்சப்பஞ்சுப் பராமரித்து விசாரணைசெய்கிற அவருடைய ஆட்டுக்குட்டி ஆகும்படி நீ விரும்பவில்லையா? எனது அருமைபாள் சிறு பெண்ணே! நீ மோட்சத்தின் புத்திரியும் கிறிஸ்துவின் பனியில் உடக்காரியும் ஆக விரும்பவில்லையா?

ஒருவேளை இந்த நிமிஷத்திலே மோட்சத்தின் கொத்தளங் களில் இரட்சிக்கப்பட்டோர் பரளாய் வந்து நிற்கக்கூடும். ஒரு பரிசுத்த மாதா தன் மகளுக்குக்காகக் காத்திருக்கலாம். மகளே! அவளை நீ காணவில்லையா? உத்தம் தேசத்துக்கு வர என்று உனக்குச் சமீக்கை காட்டுகிறான். வெகு நாளுக்கு முன் உனக்காகப் பலமுறையும் பிரார்த்தித்தவர்த் துத்தக் குரல் கேட்கிறதே, நீ மறுமொழி ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லையா? வாலிபனே, உனக்குச் சொல்லுகிறேன். உனக்காகப் பிரார்த்தித்த குரல்கள் இல்லையா? உன்ம இம்மையின் சத்தியாவிட்டால் மறுமையில் சத்திப்பேன் என்று நீ வாக்குப்பண்ணின வர்கள் இல்லையா? பிதாக்களே! மாதாக்களே! உங்களில் ஓர் நீங்கள் நேசித்தவர்களும் துத்தருடன் மகிமைபொருந்தியவர்களாய் என்றென்றைக்கும் வாசம்பண்ணும்படி உங்களுக்கு முன் போனவர்களுமான உங்கள் சிறு பாலகர்களின் சத்தத்தைத் தவிரவாதர்களின் சிவங்களுக்குள் கேட்கிறீர்கள்? ஆ! நாம் உலகத்தைவிட்டுத் திரும்பி நம்முடைய முழுங்கால்களில் நின்று நமது நாமங்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் சிவபுத்த கத்தில் எழுதும்படி கிறிஸ்துமூலமாய்த் தேவனைப் பிரார்த்திப்போமாக. அப்போ நாமும் நாம் நேசித்தவர்களும் எந்தென் னைக்கும் துத்தருடன் பிழைப்போம்.